

چند گولیک له گولزارى ئىسلام

مستدى اقرأ الشفاني

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

پیشکەشە بە گەنجی نه ونه مام

دانانی
عبداللہ عبدالعزیز ھد رتھ لی

چەند باسیکی تیدا زیاد کراوہ

جایی چوارہم

چەند گولیک له
﴿ گولزاری ئیسلام ﴾

پیشکەش به
گەنجی نەونەمام

دانانی
عبدالله عبدالعزيز هەرتەلی

چاپی چوارەم
ذی القعدة- ١٤٣١ی کوچی
گەلاریزان- ٢٧١٠ی کوردی
تشرین الثانی- ٢٠١٠ی زایینی

ژمارە ی سپاردن (٩٣٥) سالی (٢٠٠٧) له به پێوه به رایەتی گشتی کتیبخانه کان پێ دراوه

ناوی پەرتووک: چەند گولیک لە ﴿گولزاری ئیسلام﴾.

دانەر: عبدالله عبدالعزیز ھەرتەلی.

نۆبەتی چاپ: چوارەم.

بەرەواری چاپ: (١٤٣١) کۆچی - (٢٧١٠) کوردی - (٢٠١٠) زایینی.

تیراژ: (٣٠٠٠) دانە.

ژمارەى مۆبایلی بلاوکار: 07503471193

چاپخانه: رۆژھەلات - ھەولێر

چاپی یەكەم: (٢٠٠٠) دانە، لە چاپخانەى کریستال، ھەولێر.

چاپی دووهم: (١٠٠٠) دانە، لە چاپخانەى وەزارەتى پۆشەنبیری، ھەولێر.

چاپی سێیەم: (٢٠٠٠) دانە، لە چاپخانەى حاجی ھاشم، ھەولێر.

دانراوەکانى تری دانەر:

١- ھۆنراوەى ئیمان و ئیسلام.

٢- پوونکردنەوہى (الأربعین النواویة).

٣- پوونکردنەوہى (العقيدة الطحاویة).

٤- پوونکردنەوہى (متن فتح القریب).

٥- پوونکردنەوہى (قطر العارض فى علم الفرائض).

٦- پووناکى (رب العالمین) پوونکردنەوہى (منهاج الطالبین).

٧- عەقیدەى ئیسلامى لە سەر پارەوہى (أهل السنة والجماعة).

٨- چۆنیەتى حەج و عومرە.

٩- میزگ و گولزاری بەھار* ژيانى پیغەمبەرى پێژدارﷺ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ. اللَّهُمَّ ارْضَ عَنِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَتَابِعِيهِمْ بِإِحْسَانٍ، وَعَنْ جَمِيعِ أُمَّةٍ وَعُلَمَاءِ الدِّينِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

نہی لاوی موسولمانی بہریت: السلام علیک ورحمة اللہ وبرکاتہ،

خوای گہ وہہ لہ قورٹانی پیرؤڈا نہ فرموی: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ نپوہ۔ نہی موسولمانان۔ وہ کو نہو جولہ کہو گاوردانہ مہ بن: کہ پہرتہ وازہ بوون و لہ ٹاییندا لیک جیابونہ وہ، لہ دواۓ نہوہی بہ لگہی ناشکریان لہ لای خوداوه بۆ ہاتبو: کہ پہرتہ وازہی خرابہ و یہ کپیزی باشہ، نہو پہرتہ وازہ چیانہ سزایہ کی گہ وریان مہ یہ لہ پؤڑی دواۓ دا۔

نہی لاوی موسولمان: شتیکی ناشکرایہ: دہردی پہرتہ وازہو لیکی جیابونہ وہ موسولمانہ کانی کوردستانی پارچہ کراویشی گرتؤتہ وہ۔ بہ تابیہ تی چینی لاوہ خو شہ ویستہ کان۔ ہوی نہم پہرتہ وازہ یہ ش نہ گہریتہ وہ سہر چہ ند (بانگہ وازکاریک) ی (البدعة والضلالة): کہ سہریان لہ خہ لک شیواندوہو گہ نجہ کانیان کردونہ تہ دوڑمنی یہ کترو لہ پٹیاۓ (أهل السنة والجماعة) لایانداون و بہ ناوی نیسلام بۆ دڑایہ تی موسولمانان پہروہ رده یان نہ کہن۔

(حَدِثُهُ) لہم بابہ تہ پرسیارۓ لہ پیٹہ مہر ﴿ کردو گوتی: ﴿ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرِّ؟ قَالَ: نَعَمْ، دُعَاءٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا... ﴾ الحدیث رواہ البخاری ومسلم، نایا لہ دواۓ نہو چاکہ یہ خرابہ یہ کی تر نہ بی؟ پیٹہ مہر ﴿ نہ فرموی: بہ لئی، کؤمہ لہ (بانگہ وازکاریک) لہ سہر دہرگہی دوزہ خن، ہہر کہ سیٹک بہ دہم بانگہ وازہ کہ یانہ وہ بچی، فہرئی نہ دہنہ ناو دوزہ خ...

بهائى: نهى لاوى موسولمان: ئىستا خراپه‌ى ئىم (بانگه‌وازكارانه) گه‌ىشتوته ئىم په‌له‌يه: جنيو به پيشه‌واياني ئاييني ئىده‌ن و به گومرايان دانه‌نين، له‌م سنوره‌ش نه‌وه‌ستان، به‌لكو جنيو به دايك و باوكى پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئىده‌ن و ده‌ئين: كافرين!!!، منيش ناچار بووم به‌رگرى له پيشه‌واياني ئاييني بكه‌م- به تايبه‌تى هه‌ر چوار ئىمامه‌كاني سه‌رمه‌زه‌ب- چونكه پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموى: ﴿إِذَا لَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْلَهَا، فَمَنْ كَتَمَ حَدِيثًا فَقَدْ كَتَمَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ أخرجه ابن ماجه وابن عساكر، هه‌ركاتي‌ك دواييني ئۆممه‌تم له‌عه‌تى كرده سه‌ره‌تاي ئۆممه‌تم، هه‌ركه‌سي‌ك فه‌رموده‌يه‌كى من بشاريته‌وه و بلاوى نه‌كاتيه‌وه، تاواني وه‌ك ئىم و تاوانه‌يه: كه قورئان بشاريته‌وه و بلاوى نه‌كاتيه‌وه.

نهى لاوى موسولمان- إن شاء الله- له‌م په‌رتوكه‌دا ئىم (بانگه‌وازكارانه) و پيشه‌ى ئىم (بانگه‌وازكارانه) به به‌ريزت ئه‌ناسينم و راستيت بۆ پوون ئه‌كه‌مه‌وه، به‌م شيوه‌يه: چه‌ند ده‌ردىكى (أهل البدعة) باس ئه‌كه‌ين و چه‌ند ده‌رمانتي‌ك له‌ ده‌رمانخانه‌ى (أهل السنة) پيشكه‌ش به جه‌نابت ئه‌كه‌ين، به‌م ئاماژه‌يه: (ل) واته: لا په‌ره، (ب) واته: به‌رگ، جا-إن شاء الله- كه خوينده‌ته‌وه، هه‌ست ئه‌كه‌ى: له گولزارى‌كدا گولچنين ئه‌كه‌ى، بۆيى ناوم لى‌ئا: (چه‌ند گوئي‌ك له گولزارى ئىسلام، پيشكه‌ش به گه‌نجى نه‌ونه‌مام).

نهى لاوى موسولمان: كاتي‌ك ئه‌بييني په‌ددى (أهل البدعة) ئه‌ده‌مه‌وه، وا تيمه‌گه: مه‌به‌ستم جنيودانه، خوا ده‌زاني مه‌به‌ستم به‌رگرى‌كردنه له پيشه‌واياني ئايين، جا ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناكه‌ى و ئىم په‌ددانه‌وه‌يه هه‌ر به جنيودان تى‌ئى‌گه‌ى، ئىم مافه‌م له ده‌ست مه‌ده: كه پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموى: ﴿الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْآبَادِ مِنْهُمَا مَا لَمْ يَعْتِدِ الْمَظْلُومُ﴾ رواه مسلم، هه‌ردوو جنيوده‌ره‌كان هه‌رچى بلين، تاوانه‌كه‌ى له سه‌ر ده‌ستپيشخه‌ره‌كه‌يه، به‌و مه‌رجه‌ى سته‌ملي‌كراوه له سنوور ده‌رنه‌چى. كه‌وابو: ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌ناهه‌قم تى‌ئى‌گه‌ى، به به‌لگه‌ى ئىم هه‌ديسه ده‌لييم: (الْبَادِئُ هُوَ الْأَظْلَمُ) ده‌ستپيشخه‌ر سته‌مكارتره.

بهائى ئىم و بانگه‌وازكارانه‌ى (البدعة) ئاژاوه‌يان دروست كردو-جگه له خويان- گشت خه‌لگيان به گومرا داناوه، چونكه شوي‌نكه‌وته‌ى ئىم چوار مه‌زه‌به‌نه.

ئيتير له خواى گه‌وره ده‌پاري‌مه‌وه: يارمه‌تيم بدا، بۆ ته‌واوكردنى ئىم په‌رتوكه‌و له سه‌ر ريگه‌ى راستى (أهل السنة) بمانه‌يلىته‌وه، (وحسبنا الله ونعم الوكيل ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم).

عبدالله عبدالعزيز هه‌رتى‌لى

شوال (١٤١٧) كوچى

هه‌ولير - كوردستان

﴿ دهر د و دهرمان ﴾

نه ی لای موسولمان: پیغه مبهری خوشه ویست ﷺ ناموژگاری (صحابه) کانی کردو فه مووی:
 ﴿وَأَنَّهُ مَنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بَسْتِي وَسَنَةُ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ
 الْمَهْدِيِّينَ، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنْ كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه
 أبوداود والترمذي وقال حسن صحيح، هه ره یه کیک له نیوه بژی، په رته وازه و کیشه یه کی زدر
 نه بیني، له کانی په رته وازه دا نیوه ده ست به په وشتی من و هه چوار خلیفه کانی منه وه
 بگرن- که (أبو بکر) و (عمر) و (عثمان) و (علی) ن، رضی الله عنهم- نه و چوارانه له سه ریگه ی من و
 شاره زای ریگه ی راستن، ناگاداری خوتان بن: له و جوړه شتانه ی له ناییندا په یدا ده کریڼ،
 چونکه گشت په یدا کراویکی بی شرعی گومپایی یه .

له ه دیسیکی تردا پیغه مبهري ﷺ نه ندازه ی نه م په رته وازه مان بؤ پوون ده کاته وه هه مان
 دهرمانیشی بؤ دانه ی نه وه رموی: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا
 فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ﴾ وَفِي رَوَايَةٍ: ﴿مَا هِيَ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ
 وَأَصْحَابِي﴾ سنده صحیح رواه ابوداود والترمذي والحاكم، نه م نوممه ته ی نیسلام
 په رته وازه نه بی و نه بیته هه فتاو سئ گرو، گشتیان گومپانه و نه چنه دوزه خ، ته نها
 یه کیکیان نه بی: که کومه له، نه و کومه له ی له سه ریازی نیستای من و (صحابه) کانی
 منه، واته (أهل السنة والجماعة).

له م هه دیسه دا ناشکرا بوو: که هه فتاو دوو گرو هه م هه فتاو سیتانه گشتیان (أهل البدعة
 والضلالة) ن، هه روه ها له ووشه ی (هذه الأمة) دهرده که وی: که نه م هه فتاو دوو گرو هه
 گومپا بوانه، گشتی گرو هه ی نایین و نوممه تی پیغه مبهري ﷺ، نه ک گرو هه کانی (علمانی)؟
 چونکه (علمانی) دروستکراوی کافره کانی پوژتاوایه و له وانه وه هاتوته ناو موسولمانان،
 بوی گرو هه کانی (علمانی) باوه رپان به (حکم) ی نیسلام نه و دزی ریازی پیغه مبهري ﷺ،
 هه م به ناوی نایین گرو هه که ی خویان پیک ناهینن.

هه روه ها مه به ست به پسته ی (كُلُّهَا فِي النَّارِ) نه مه یه: نه م هه فتاو دوو گرو هه به هو ی
 (ضلالة) = گومپایی نه چنه دوزه خ، نه ک به هو ی (کفر)، که وایو: (أهل البدعة) موسولمانن،
 به یه کجاری له دوزه خدا نامیننه وه- والله أعلم- .

﴿ باشترین دهرمانخانه ﴾

نه ی لای موسولمان: تا کو هیچ که سیک نه توانی ریازی پیغه مبهري ﷺ هه رچوار
 خلیفه کان و (صحابه) کانی تری پیغه مبهري ﷺ لی گوم بکاو نه توانی بتخاته ناو دهردی
 گومپایی، نه وه پیغه مبهري ﷺ باشترین دهرمانخانه ی بؤ داناوی و نه فره رموی:

﴿ خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ﴾ رواه البخارى ومسلم،
باشترينى نۆممەتم ئەم سەدەى خۆمە، ئىنجا سەدەى دواى ئەوان، ئىنجا سەدەى دواى
ئەوان. بېوانە (شرح مسلم) ل (٤١٩) ب (٩).

لەم حەدىسەدا دەرکەوت: كە زانايانى ئەم سەدەى سەدەى-واتە: تا كۆتايى سالى سەدەى
كۆچى- جىگەى متمانەو باوەپن بۆ پوونکردنەو دى پىيازى پىغەمبەر ﷺ ھەر چوار
خەلىفەكان، چونكە پىغەمبەر ﷺ بە ووشەى (خَيْرُ أُمَّتِي) شاھىدى بۆ داو، كەوابوو: ئەو
زانا بە پىزانەى ئەم سەدەى سالا- كە ھەلگىرى بېوانامەى پىغەمبەر ﷺ - ئەوان و ھەر
ئەوان شىاوى ئەو: ئىمە شوئىنكەوتەيان بىن، نەك فەرىكە خوئىندەوارىكى ئەم
سەدەى مەى ئىستامان، چونكە پىغەمبەر ﷺ خۆشەويست ﷺ ئەفەرموى: ﴿إِنْ أَوَّلَ هَذِهِ
الْأُمَّةِ خِيَارُهُمْ وَأَخِرُهَا شَرُّارُهُمْ مُخْتَلِفِينَ مُتَفَرِّقِينَ﴾ رواه الطبرانى فى الكبير يأسناد
حسن، بە راستى سەدەى ئەم نۆممەتم باشترىنەكان، كۆتايىبەكەشى خراپترىنەكان،
ناكۆك و پەرتەوازەن. كەوابوو: ئەگەر ئىمەش شوئىنەيان كەوين، ھەر پەرتەوازەيان لى فەز
دەبىن، نەك يەكپىزى و پىزلىئان.

﴿ السَّلَفُ الصَّالِحُ = پىشىنە باشەكان ﴾

ھەر بە بەلگەى ئەم دووحەدىسە: بە زانايانى ئەم سەدەى سالا ئەگوتى: (السَّلَفُ الصَّالِحُ)،
واتە: پىشىنە باشەكان، كەوابوو: ئەگەر تا ئىستا عەودالى راستەقىنە بووى، ئەو- سوپاس
بۆ خوا- راستىت بۆ دەرکەوت، تكات لى دەكەم زۆر وريابە: نەو كە بانگەوازكارانى (البدعة
والضلالة) لە ناو بەرگى (أهل السنة والجماعة) دا، بىنە سەر رىگەت و لە پارەوى (السلف
الصالح) دوورت خەنەو وەتەنە دۆزمنى زانايانى ئىسلام، كەوابوو: ووشەى (خَيْرُ أُمَّتِي)
بەردەوام لە بەر چاوت بۆ و لە پىيازى زانايانى ئەو سەدەى سالا لامەدە.

﴿ زنجىرەى زانستى ھە رچوار پىشەوايەكانى سەر مەزھەب رضى الله عنهم ﴾

ئەى لاوى موسولمان: زنجىرەى زانستى ئايىن ھەر لە خۆى دا بەشەكە لە ئايىن، ھەر وەك
ئىمام (محمد بن سيرين ﷺ) دەفەرموى: (إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ دَيْنٌ فَالْظُّرُورُ عَمَّنْ تَأْخُذُونَ
دِينَكُمْ) رواه مسلم، واتە: ئەم زانستە ئايىنى ئىوہە، كەواتە: باش تەماشە بكن: ئايىنى
خۆتان لەكە وەردەگرن؟.

جا ئەى لاوى موسولمان: بە (إجماع) = يەكەدەنگى زانايانى ھەرسەك سەدەى (السلف
الصالح): باوەپو متمانە بە زانست و پىشەوايەتى چوار زانای (السلف) كراو و ھەر
يەكەشيان بە پىشەواى يەكەك لە چوار مەزھەبەكەى (أهل السنة) داندراو، ئەم چوار
بە پىزانەش: ئىمامى (حنفى = أبوحنيفة) و ئىمام (مالك) و ئىمامى (الشافعى) و ئىمام

(أحمد) = حنبلی رضی اللہ عنہم، جا له بهر نه وهی پیغه مبه رښه نه فرموي: ﴿الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ رواه أبوداود، زانایانی نایین میرانگری پیغه مبه رانن. نهوا نیمه ش کورته پیناسه یه کو زنجیره ی زانستی نه م چوار نیمامه به پړزانه پیښکه ش به جه نابت ده که یین، تا کو بزانی چوڼ نه م زانسته یان به میرات له پیغه مبه رښه وه رگرتوه:

۱- ﴿زنجیره ی زانستی نیمام (أبوحنیفه)﴾

نیمامی (حنفی) = أبوحنیفه (له ناوی (نعمان) ی کړپی (ثابت) ی (کوفی) یه، به لام له بنچینه دا باپیره ی نیمامی (حنفی) خه لکی شاری (کابل) ه له (افغانستان)، باوک و باپیره ی نیمامی (حنفی) هردوکیان به موسولمانی - له (کوفه) - به خزمهت نیمامی (علی) گه یشتون، بپروانه کتیبی (منازل الأئمة الأربعة) ل (۷۸).

نیمامی (حنفی) له سالی (۸۰) ی کوچی له شاری (کوفه) له دایک بووه، له سالی (۱۵۰) ی کوچی له شاری (بغداد) وه فاتی کړدوه، که واته: نه م به پړزه به زانایه کی (السلف) ده ناسری؟ چونکه له سه ده ی یه که م و دووه می (السلف الصالح) دا زیاده و حه دیسه که ی ﴿خَيْرُ أُمَّتِي قُرْنِي...﴾ ده یگریته وه.

جگه له مه ش: نیمامی (حنفی) له چینی (التابعین) ده ژمیردی؟ چونکه گه یشتوته سی - تا - شه ش (صحابه) ی پیغه مبه رښه که یه کیکیان حه زره تی (أنس بن مالك) بوو. بپروانه (المعلومات النافعة) ل (۲۸) و (نور الابصار) ل (۲۰۵).

زنجیره ی زانستی نیمامی (حنفی) له پڼگه ی حه زره تی (عبدالله بن مسعود) ده گاته وه پیغه مبه رښه، چونکه نیمامی (حنفی) له لای (حماد) خویندویه تی، نه ویش له لای (إبراهيم النخعي)، نه ویش له لای (علقمة)، نه ویش له لای حه زره تی (عبدالله بن مسعود) که (صحابه) یه کی به پړزی پیغه مبه رښه. بپروانه (تأريخ التشريعي الإسلامي) ل (۲۰۳).

نیمامی (حنفی) ده رسی داوه ته نیمام (عبدالله بن المبارك) و نیمام (مالك) و نیمام (محمد) و نیمام (أبي يوسف)، واته: نه م به پړزانه و چه ندانی تریش قوتابی نیمامی (حنفی) بوون. بپروانه (المعلومات النافعة) ل (۱۳۵).

نیمامی (حنفی) پیاوړکی خواناس و نایین په روهر بوو، هه رده م له خواپه رستی دا بوو، به شیوه یه کی وه ها: ماوه ی چل سال به ده ستونوژي عیشاوه نوژي به یانی کړدوه. خوا لی ی پازی بڼ، آمین. بپروانه (نور الأبصار) ل (۲۰۶).

﴿دژایه تی (البانی) له گه ل نیمامی (حنفی)﴾

نه ی لای موسولمان: له م چه ند دپره ی رابردودا بۆت ناشکرا بوو: نیمامی (حنفی) کام زانای به پړزه، گومانم نیه: پړزو حوپمه تی نه م به پړزه له ناو دلای گشت موسولمانی کی

له خواترسدا جی ئی ئه بیته وه، به لام ئه وهی جیگه ی داخو سه رسورپمانه، ئه وهیه: که پیشه وایه کی (خوارج) ی ئه م سه رده مه- بۆ خزمه تی (کفر)- له پله ی ئه م ئیمامه به پێژه که م ئه کاته وه وهول ئه دا: گومان بخاته ناو دلی لاوه کانی ئیسلام بۆ تیکدانی پیزی موسولمانان، بفرموو به چاوی خۆت ببینه: (ألبانی) به رامبه ر ئیمامی (حنفی) چی ده ئی؟!:

له په راویزی هه دیسی ژماره (٢٠٦٠) ی (مختصر صحیح مسلم) دا، باسی (نزول عیسی) علیه السلام ده ئی: (هذا صریح فی أنّ عیسی علیه السلام- یحکم بشرعنا ویقضی بالکتاب والسنة لا بغيرها من الإنجیل أو الفقه الحنفی ونحوه). پروانه (مختصر صحیح مسلم) ل (٥٤٨) الطبعة السادسة، واته: ئه م هه دیسه ئاشکرایه له وه دا: که (عیسی) علیه السلام- (حُکْم) به شه ری ئیمه ئه کاو بریار به قورپان و هه دیس ده رده کا، جگه له م دووانه به شتیکی تر په فطار ناکا: وه کو (إنجیل) و مه زه بی (حنفی) و مه زه به کانی تری وه ک مه زه بی (حنفی).

ئهی لاوی موسلمان، وا به چاوی خۆت ده ببینی: ئه م گوته ترسناکه چه ند بئ ئه ده به و چه ند خزمه تی کوفر ده کاو پێگه ئاسان ده کا: تا کو دوژمنانی ئیسلام گومان بیخه ناو دلی لاوه کانه مان و متمانه و باوه ریان نه مینئ به رامبه ر مه زه بی ئیمامیکی (السلف الصالح): که له چینی (التابعین) ده ژمیردئ، ئایا هه یچ موسولمانیکی له خواترس به وه باوه ر ده کا: که مه زه بی (حنفی) وه کو (إنجیل) دژ به ئیسلام بئ!!! واته: ئه م گوته یه به ئاشکرا لی ی ده فامیته وه: که شوینکه وته کانی ئیمامی (حنفی) وه کو گاوه رده کانی شوینکه وته ی (إنجیل) گو مرابن!!!، (سُبْحَانَكَ-اللَّهُم- هذا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ).

ئایا ئیمامی (حنفی) به مه زه بی خۆی- که له قورپان و هه دیس وه ری گرتوه- خزمه تی ئیسلامی کردوه، یان -وه کو (ألبانی)- بۆ به رژه وهندی کوفر پیزی موسولمانانی تیک داوه و موسولمانی خستونه ته گومان له ئایینی ئیسلام؟.

باشه: ئه وه زنجیره ی زانستی ئیمامی (حنفی) به چوار ئهلقه ده گاته وه پێغه مبه ر ﷺ، ئاشکراشه: پێویسته زانستی ئایینی ئیسلام- به زنجیره له پێگه ی پێغه مبه ر وه ﷺ، ئینجا له ریگه ی زانایانی (سلف)، ئینجا له پێگه ی زانایانی (خلف) بگاته ئیمه، که وابوو: ده پرسین: ئایا (ألبانی) له لای کئ خویندویه تی؟ ئایا زانستی (ألبانی) له ئاسمانه وه بۆی هاتۆته خواره وه، یان له زه مین بۆی هه لئولاوه؟ به ئی: ئه وه هه دیسه که ی ﴿خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي...﴾ ئیمامی (حنفی) ده گرته وه، به لام: هه ی (ألبانی)، کام هه دیس جه نابت ده گرته وه؟ مه گه ر هه دیسه که ی ﴿شَرَّ أُمَّتِي آخِرُهَا﴾، چونکه جه نابت ئیستا وا له سه ده ی پانزه هه می کۆچی دا ده ژئی و تیکده ری پیزی موسولمانانی!!!.

ئەى لاوى موسولمان: جەنابت خۆت بېرىار بدە: ئايا (ألبانى) شىاوى ئەوئە: ئىمە شوئىنگەوتەى بىن و تەنھا پەرتەوازەو تىكدانى پىزى موسولمانانى لى فېرېبىن و واز لە زاناىانى(السلف) بھىنن؟.

كەسئىك ئەم جۆرە تۆمەتانە بداتە پال زاناى(سلف)، چۆن دروستە باوھپى پىكەىن كە دەلى: ئەم ھەدىسە (ضعيف) ھ؟ ئايا راستە: كە شوئىنگەوتەكانى (ألبانى) بە دەمارگىرئەو دەلىن: (ألبانى) ھەدىسگىرئەو = (مُحَدَّث) ى ئەم سەردەمەئە؟ ئايا ئەو راستە، يان (ألبانى) - بە راستى - (مُحَدَّث) ى ئەم سەردەمەئە !!! ؟.

ئەى لاوى موسولمان: ئەوئەى جىگەى سەرنجە، ئەبىنى ھەر گەنجىك ھەلخەلەتاو بىو شوئىن گۆتەى (ألبانى) كەوتبى، زمانى زۆبى ئەدەبە بەرامبەر زاناىانى ئىسلام، بەردەوام - وەكو پىشەوايەكەى خۆى - ھەر خەرىكى ئازاوەو تىكدانى پىزى موسولمانانە، خوا بمانپارئىزى، آمىن.

۲- ﴿نِیْمَام (مَالِك)﴾

ئەم بەرپىزە ناوى (مالك) كوپى (أنس) كوپى (مالك) كوپى (أبى عامر الأصبجي) ى، ئەم (أبو عامر) (صحابى) ى پىغەمبەرﷺ، ھەر وەھا (أنس) ش كە باوكىەتى (تابعىن) ھ، ئىمام مالك لە سالى (۹۳) ى كۆچى لە (مدىنە) ى پىرۆز لە دايك بوو، لە سالى (۱۷۹) ى كۆچى ھەر لە (مدىنە) وەفاتى كردو، كەواتە: ئەم بەرپىزەش بە زاناىەكى (السلف) دەناسرى، چونكە لە سەدەى يەكەم و دووھمى (السلف) دا ژياو و ھەدىسەكەى ﴿خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي...﴾ دەىگىرئەو.

زنجىرەى زانستى ئىمامى (مالك): لە لايەك لە پىگەى ھەزەرەتى (عبدالله بن مسعودﷺ) دەگاتەو پىغەمبەرﷺ - ھەر وەك باسماىن كرد: كە لە لای ئىمامى (حنفى) ى خوئندو - لە لايەكى تىرىش: لە پىگەى ھەزەرەتى (زيد بن ثابتﷺ)، چونكە ئىمام (مالك) لە لای (الزھرى) خوئندوئەتى، ئەوئەش لە لای (سعيد بن المسيب)، ئەوئەش لە لای ھەزەرەتى (زيد بن ثابتﷺ)، ئەوئەش (صحابى) ى پىغەمبەرﷺ، مامۆستای دانىشتوانى (مدىنە) ى پىرۆزە، بىروانە (نور الابصار) ل (۲۰۸) و (تارىخ التشريع الإسلامى) ل (۳۰۲) و (۳۱۸).

ئىمام (مالك) لە لای نۆسەد مامۆستای خوئندو و بە دەستى خۆى سەد ھەزار ھەدىسى نوسىوئەو، لە تەمەنى ھەفدە سالى دا دەستى بە دەرس گوتنەو كردو و ھەفتا مامۆستا شاھىدى بۆداو: كە شىاوى دەرس گوتنەوئە، كىتیبى (الموطأ) ى لە ھەدىسى پىغەمبەرﷺ داناو. بىروانە (المعلومات النافعة) ل (۱۲۷).

۳- ﴿نِیَمَامِی (الشافعی)﴾

نِیَمَامِی (شافعی) (ناوی (محمد) کوپی (إدریس) کوپی (العباس) کوپی (عثمان) کوپی (شافعی) کوپی (سائب) کوپی (عبید) کوپی (عبدیزید) کوپی (هاشم) کوپی (المطلب) کوپی (عبدمناف) ی (قریشی) یه، واته: له هۆزه به‌پێژه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ و له باپیره‌ی سێ‌یه‌می پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ - که (عبدمناف) ه - نه‌ژادی ده‌گاته‌وه پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ، هه‌روه‌ها دوو باپیره‌ی نِیَمَامِی (شافعی): که (شافعی) و (سائب) ن، هه‌ردووکیان (صحابه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ بوون.

نِیَمَامِی (شافعی) له ساڵی (۱۵۰) ی کۆچی له شاری (غَزَّة) - له (فَلَسْطِین) - له دایک بووه، له ساڵی (۲۰۴) ی کۆچی له (مِصر) وه‌فاتی کردوه، که‌واته: ئه‌م به‌پێژه‌ش به‌ زانایه‌کی (السلف) ده‌ناسرێ، چونکه له سه‌ده‌ی دووه‌م و سێ‌یه‌می (السلف) دا ژیاوه و هه‌دیه‌که‌ی ﴿خَيْرُ أُمَّتِي قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ﴾ ده‌یگرێته‌وه.

ئهم به‌پێژه له ته‌مه‌نی هه‌فت ساڵی دا هه‌موو قورئانی له‌به‌ر کردوه، له ته‌مه‌نی ده‌ساڵی دا (مُوطَا) ی نِیَمَام (مالك) ی له‌به‌ر کردوه، له ته‌مه‌نی پازده ساڵی دا بپروانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له لای مامۆستای خۆی نِیَمَام (مسلم بن خالد الزنجی) وه‌رگرتوه، ئینجا له هه‌مان ساڵدا بپروانه‌ی له لای مامۆستای دووه‌می خۆی نِیَمَام (مالك) وه‌رگرتوه، بپروانه (نور الابصار) ل (۲۱۲).

زنجیره‌ی زانستی نِیَمَامِی (الشافعی) له پێگه‌ی هه‌زره‌تی (عبدالله بن عباس رضی‌الله‌عنهما) ده‌گاته‌وه پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ؛ چونکه نِیَمَامِی (الشافعی) له لای نِیَمَام (مسلم بن خالد الزنجی) ی خوێندوه، ئه‌ویش له لای (عكرمة) و (مجاهد)، ئه‌وانه‌ش له لای هه‌زره‌تی (إبن عباس رضی‌الله‌عنهما) - که هه‌م (صحابه‌ی و هه‌م کوپه‌ مامی پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ - بپروانه (تأريخ التشريع الاسلامی) ل (۳۰۲).

مامۆستا مه‌لا (عبدالكريم المدرس) هه‌رموویه‌تی: نِیَمَامِی (الشافعی) هاتۆته شاری (هه‌ولێر) و ده‌ورووبه‌ری، ماوه‌ی دوو ساڵان له‌وه‌رێمه‌دا گه‌پاوه‌ له‌گه‌ڵ زانایانی ئایینی گه‌فت‌وگۆی زانستی ی کردوه و مه‌زه‌بی خۆی بلأو کردۆته‌وه، زانایه‌کانیش مه‌زه‌به‌که‌یان قبول کردوه و به‌ پاستیان داناه، بۆی گه‌لی کورد له سه‌ر مه‌زه‌بی نِیَمَامِی (الشافعی) ن. - بپروانه (جواهرالکلام فی عقاید اهل الإسلام) ل (۱۹۶) - منیش ده‌لێم: الحمد لله، که گه‌لی کوردی موسوڵمان له سه‌ر مه‌زه‌بی ئهم زانا نه‌ژاد پاکه‌ و ئهم خزمه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ﷺ.

۴- ﴿نِیَمَام (أحمد=حنبلی)﴾

ئهم به‌پێژه ناوی (أحمد) کوپی (حنبل) ی (الشیبانی) یه، له ساڵی (۱۶۴) ی کۆچی له (بغداد) له دایک بووه، له ساڵی (۲۴۱) کۆچی هه‌ر له (بغداد) وه‌فاتی کردوه، که‌واته: ئهم به‌پێژه‌ش

به زانابه کی (السلف) ده ناسری، چونکه له سه دهی دووه م و سیه می (السلف) دا زیاده و ده یسه که ی ﴿ خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ﴾ ده یگریته وه.

ئهم به پریزه ده رسی (فقهی) له لای نیمامی (الشافعی) خویندوه و ده رسیشی به نیمامی (البخاری) و (مسلم) گوته، له هه مان کاتیشتا نیمامی (الشافعی) ده رسی (حدیثی) له لای وی خویندوه. بپوانه (المعلومات النافعة) ل (۱۴۰) و (تاریخ التشريع الاسلامی) ل (۲۲۱).

نیمام (أحمد) هه زار هه زار (حدیثی) له بهر بوو، به هه فت پۆژان ختمیکی قورپانی ده خویندو له شه و و پۆژیکدا سیسه ده په کههت نویژی ده کرد، نیمامی (الشافعی) ده فهرموئ: که له (بغداد) پویشتم، هه چ که سیکی له خواترسترو زاناتر له (أحمد بن حنبل) م له دواي خۆم به جی نه ماوه. (نور الابصار) ل (۲۲۵) و (۲۲۷).

ئینجا بزانه: زنجیره ی زانستی نیمام (أحمد) وه کو زنجیره ی زانستی نیمامی (الشافعی) له پریگه ی هه زه تی (عبدالله بن عباس) ره هه ده گاته وه پیغه مبه ر ﷺ، چونکه نیمام (أحمد) له لای نیمامی (الشافعی) خویندویه تی.

جا ئه ی لای موسولمان: ئه و ئهم چوار نیمامه به پریزانهت ناسین، به لام پیم بلئ: پات چۆنه به رامبه ر ئه و فهریکه خوینده واره ی ده لئ: واز له م چوار مه زه بانه بینه و وه ره شوین من بکه وه؟!.

﴿ پیلانی کافره کان به رامبه ر ئهم چوار مه زه به ﴾

پیشه کی ئه ی لای موسولمان: له و پۆژه وه که خوی گه وه هه زه تی (محمدی) کردوته پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ، کافره کان به رده وام له پیلان و ناماده باشی دان: بۆ لیدانی ئهم ئایینه پیرۆزه، هه روه ک خوی گه وه ده فهرموئ: ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ﴾ (البقره: ۲۱۷) واته: کافره کان هه ر به رده وام ده بن جهنگتان له که له ده کهن تا له ئایینی ئیسلامتان وه رده گپین نه گه ر بتوانن.

به لئ: خوی گه وه ده فهرموئ: (نه گه ر بتوانن). ئهم نه گه ره له بهر ئه وه یه: خوی گه وه نیعمه تیکی وه ها گه وه ی داوه ته موسولمانان - که ئایینی ئیسلامه - موسولمانان نایانه وئ ئهم نیعمه ته له ده ست خویان بدهن، بۆی ئه گه ر شتیکیش ده رباره ی ئایینی ئیسلام نه زانن، پوو ده که نه لای زانای ئایینی تا کو له ده ردی نه زانی پزگار بین، هه روه ک خوی گه وه ده فهرموئ: ﴿ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (النحل: ۴۳) واته: ئیوه پرسیار له زانایانی ئاین بکه ن نه گه ر نازانن.

به لئ: ئه وه هه زارو دووسه د ساله موسولمانان ئایینی ئیسلام نه نجام ده دن به گویره ی تیگه یشتنی ئهم چوار مه زه بانه له قورپان و هه دیس، ناشکرایه: کافره کانیش زۆر باش

ده زانن: تا موسولمانان شاره زای ثابینی خویان بن، نه وان هه وه کانیان پوچه له ده بیته وه، بویی نه م جاره چهند پیلانیکی تریان به کار هینا بۆ لیدانی ئیسلام: نه ویش نه هیشتنی متمانه و باوه په به زانایانی ئیسلام، داپشتنی پیلانه کهش به م شیوه ی خواره وه په: له سالی (۱۸۹۷) ز، جوله که کان کونگره یه کیان به ست له (سویرا) به سه روکایه تی (تیودور هرتزل) ی جوله که و بریاریان دا: ده وه تیک بۆ جووه کان دابه زینن له سه ر خاکی (فلسطین)، بۆ نه م کارهش (هرتزل) دیاری کرا: که بجیته لای سولتان (عبدالحمید الثاني) ی (خليفة) ی ئیسلام و گفتوگری له گه له بکا. بپوانه کتیبی (القدس المحتلة) ل (۳۳).

به لام کاتیک وه فده که جووه لای (خليفة) ی ئیسلام - که هه مان (عبدالحمید الثاني) بوو - داویان لێ کرد: پارچه زهویه کیان پێ بفروشی له خاکی (فلسطین). جا سولتان (عبدالحمید) به م فهرمووده توندوتیژه وه لامی جووه کانی دایه وه: (إِنَّ الْأَبْلَادَ الَّتِي أُمْتُلِكْتُ بِالْأَمْوَالِ لَا تُبَاعُ إِلَّا بِنَفْسِ الثَّمَنِ). واته: به راستی نه و شارانه ی به خوین وه رگیاون، ته نها به خوین نه بێ نافروشین.

ئینجا له سالی (۱۹۰۲) ز، دووباره وه فدیکی تریان بۆ هه مان مه به ست نارده وه، دووباره سولتان (عبدالحمید الثاني) وه لامی دانه وه و فهرمووی: (إِنَّ بَيْتَ الْمَقْدَسِ الشَّرِيفَ قَدْ انْفَتَحَ لِلْإِسْلَامِ سِدْنَا عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَسْتُ مُسْتَعِدًّا لِأَنْ أَتَحَمَلَ فِي التَّارِيخِ وَصْمَةَ بَيْعِهَا لِلْيَهُودِ وَخِيَانَةَ الْأَمَةِ الَّتِي كَلَّفَنِي الْمُسْلِمُونَ بِحِمَايَتِهَا). بپوانه په ڕتوکی (السلطان عبدالحمید الثاني) ل (۳۳) و (۳۶).

له هه ندیک په ڕتوکی تر دا هاتوه: (إِنَّ هَذِهِ الْأَرْضَ أَرْضُ الْمُسْلِمِينَ فَتَحُوهَا بِدِمَائِهِمْ، وَلَنْ أَسْلَمَ شَيْراً مِنْهَا إِلَّا عَلَى أَشْلَائِي). واته: نه م خاکه پیروژه ی مالی خوا له (فلسطین)، په که م جار ئیمامی (عمر) بۆ ئیسلامی وه رگرتوه، من ناماده نیم له میژوودا پووهرشی فرشتنی نه م خاکه بۆ جووه کان هه لیکرم، ناماده نیم خیانه ت له م نه مانه ته دا بکه م: که موسولمانان به منیان سپاردوه تا ببیاریزم... نه م خاکه خاکی موسولمانانه، به خوینی خویان نازادیان کردوه، په ک بستی نه م خاکه ناده مه هیچ که سیك، مه گه ر له سه ر لاشه ی پارچه کراومدا وه ری بگرن.

ئه ی لاوی موسولمان: هه ر نه م سولتان (عبدالحمید) ه ثابین په روه ره بوو له دژی کافره شه پخوازه کانی پوژئاوا، دروشمی (يَا مُسْلِمِي الْعَالَمِ اتَّحِدُوا) ی به رز کرده وه، واته: (هۆ موسولمانانی جیهان په ک گرن). بپوانه (الامام أمجد الزهاوی) ل (۷۷ و ۷۸).

ئینجا هه ر له به ر نه م هه لوێسته ئیسلامی په، جووه کان و حیزبی (الاتحاد والترقی) ی تۆکه ری کافره کان و چهند کومه لیک تری دژ به ئیسلام، بوونه هاوپه یمان، له سالی

(۱۹۰۹ز)، سولتان (عبدالحمید الثاني) له (خلافة) ی ئیسلامیان لادا، ئینجا بهره بهره جوله که ههولیان دا به پالېشتی کافرهکانی ئینگلیزو تۆکه رایه تی (مصطفی کمال أتاتورك) - جزاء الله بسیتان - له (۲) ی نازاری (۱۹۲۴ز)، بهرامبه (۱۳۲۷ک)، به یه کجاری (خلافة) ی ئیسلامیان له ناو بردو دهوله تی ئیسلامیان تیکدا، بپوانه (کیف هدمت الخلافة) ل (۴۵) و (۱۸۶) و (عداوة الانگلیز للإسلام) ل (۱۴۱).

﴿ ئامانجی پیلانه که ﴾

ئهی لاوی موسولمان: کاتی که ته ماشای پروتوکۆلاتی (حکماء صهیون) ده کهین، باش بۆمان ئاشکرا ده بی: که ئامانجی کافرهکان ته نها دامه زانندی دهوله تی جوله که نیه له (فلسطین)، به لکو ئامانجیان بی هیژکردن و تیکدانی پرتزی موسولمانانه، ئه وان چاک ده زانن: به هیژترین پیلان بۆ ئهم ئامانجه گلاوه: دوورخستنه وه ی موسولمانانه له زانیانی ئایینی، به تایبه تی ههر چوار زانیه کانی سه ره مه زه ب، چونکه گومانیان له وه دا نیه: که ئهم (عبدالحمید الثاني) یه - که خاوه نی ئهم هه لۆیسته ئیسلامی یه بوو - له سه ره (فقه) ی مه زه بی ئیمامی (حنفی) و (عقیده) ی مه زه بی ئیمامی (الماتریدی) بوو.

کاتی که ییش بیر ده که نه وه، ده بینن: (صلاح الدین الایوبی) - که پشتی (صلیبی) یه کانی شکاندوه - له سه ره (فقه) ی مه زه بی (شافعی) و (عقیده) ی مه زه بی ئیمامی (الأشعری) بووه - ان شاء الله - له پیتاسه ی (الأشعری) دا پوونی ده کهینه وه.

که وایوو: کافرهکان به پتویستی ده زانن: موسولمانان له به ره مه ی زانیانی ئهم چوار مه زه بانه به دوور بخه نه وه، فه رموو ته ماشا بکه: به ره پرسیکی (وزارة الخارجية) ی (فرنسا) به ره مه ی زانیانی ئهم چوار مه زه بانه، به هۆی یه کگرتن و خۆپاگری ی موسولمان دانه ئو له راپورتیکی دا ده لی: (فهم اي المسلمون يملكون تراثهم الروحي الخاص بهم، ويتمتعون بحضارة تاريخية ذات أصالة). واته: موسولمانان خاوه نی به ره مه و میراتیکی پوچی ی تایبه ت به خۆیان، سود له شارستانیه تیکی میژوویی په سه ن وه ده گرن. بپوانه په رتوکی (دمروا الإسلام) ل (۳۸).

﴿ حارب الإسلام بالإسلام ﴾

ئهی لاوی موسولمان: ئهم دروشمه ی (حارب الإسلام بالإسلام)، واته: به ئیسلام جهنگ له گه ل ئیسلام بکه. دروشمیکی کافرهکانی پوژئاویه؟ کاتی که کافرهکان بیرانی ئی کرده وه و زانیان: موسولمانان خاوه نی میرات و به ره مه ی په سه نی زانیانی ئیسلام، ئهو میراته ش ههر میراتی پیغه مبه ره ﷺ و زانیانی ئایین به موسلمانانی پاده گه یتن، هه لسان پیلانیان دارشت بۆ دوورخستنه وی موسولمانان له به ره مه به سه وه: که کتیه کانی ههر چوار مه زه به کائن:

یه که م جار به ناوی نه‌وی: ئەم کتیبە پەر زەردو تۆزایانە بونە تە هۆی نه‌وی موسولمانان له کاروانی پیشکەوتن دوا بکەون. بەلام ئەم پیلانە تەنها بە شیوەیه‌کی کاتی سەرکەوتنێکی که‌می وه‌ده‌ست هێنا، الحمدله‌ زوو پوچەل بووه‌.

دوهم جار: له‌ پێگه‌ی چه‌ند موسولمانێکی به‌کرێگراوی سەر لێشێواو، که‌ ئەم به‌کرێگراوانه‌ بۆ ته‌فره‌دانی موسولمانان دروشمی (الْقُرْآنُ وَالسُّنَّةُ) به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌ و لاوه‌کانمان هه‌ڵده‌خه‌لتێن و ده‌لتێن: (ته‌نها ئێمه‌ ره‌فتار به‌ قورئان و حه‌دیس ده‌که‌ین و ئەم چوار مه‌زه‌به‌یه‌ ده‌لتێن و ده‌لتێن به‌ قورئان و حه‌دیس). له‌ کوردستانیشدا به‌ ئاشکرای و به‌ بێ‌په‌رده به‌ ناوی ئیسلام ده‌رس ده‌ده‌نه‌ گه‌نجه‌کانمان و ده‌لتێن: (ئهم زانایانه‌ی ئیسلام به‌ کتیبه‌ زه‌رده‌کان فێرکراون و هه‌یج له‌ ئیسلام تینه‌گه‌یشتون). ؟ ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ (آل عمران: ۱۱۸)، به‌لێ: پق و قینه‌یان-به‌رامبه‌ر به‌ زانایانی ئیسلام- له‌ گوشتاریان ده‌رکه‌وت و نه‌وی له‌ ناو دلیاندا به‌ گه‌لێک له‌ م پچه‌ گه‌وره‌تره‌.

جا باشت‌ترین به‌لگه‌ش: بێ‌ نه‌ده‌بی ی (ألبانی) پیشه‌واکه‌یانه‌-که‌ له‌ پێناسه‌ی ئیمامی (حنفی) دا باس‌مان کرد- ئەم بێ‌نه‌ده‌بانه‌ش هه‌ر له‌ (ألبانی) فرچکیان خواردوه‌، بۆی و هه‌ا قین له‌ دڵ و بێ‌نه‌ده‌بن به‌رامبه‌ر زانایانی ئیسلام، لاوه‌کانیان فریوداوه‌ و له‌ به‌ره‌مه‌ی ئەم زانا به‌پێزانه‌یان بێ‌به‌ش کردن و به‌ نامیلکۆکه‌ی په‌نگاوپه‌نگی ژه‌هراوی-که‌ له‌ (امریکا) (بریتانیا) و (فرنسا) وه‌ دێن- په‌روه‌رده‌یان ده‌که‌ن و ناوی ئیسلامیشی لێ‌ده‌نێن !.

﴿رأی نوکه‌رانی کوفر به‌رامبه‌ر ئەم چوار مه‌زه‌به‌﴾

ئە‌ی لاوی موسولمان: له‌ راپۆرته‌که‌ی (وزارة الخارجية) ی (فرنسا) دا بۆت ئاشکرا بوو: کافره‌کان چه‌ند دژی به‌ره‌مه‌ی په‌سه‌نی زانایانی ئەم چوار مه‌زه‌به‌یه‌ن، که‌وابوو: به‌ سه‌یری مه‌زانه‌: پیشه‌وايه‌کی (خوارج) ی سه‌رلێشێواوی وه‌کو (الدكتور مروان القيسي) بۆ خزمه‌تی کوفرو بۆ دلتیاکردنی (فرنسا)، هێرش بکاته‌ سه‌ر پیشه‌وايانی ئەم چوار مه‌زه‌به‌ و وه‌کو (قه‌شه‌ و مالم) ی گاورو جووه‌کانیان دابنێ و شوێنکه‌وته‌ی ئەم چوارانه‌ش وه‌ک گاورو جووه‌کان دابنێ، فه‌رموو به‌ چاوی خۆت ببینه‌: ئەم گومراپووه‌، له‌ لاپه‌ره‌ (۱۶۲) و (۱۶۲) ی کتیبه‌که‌ی خۆی دا- (معالم الهدى إلى فهم الاسلام) چاپی سێیه‌م- ده‌لی:

(اخيراً فإن القول ان المذهبية اسلم، وانه لا بد من الالتزام بآراء مذهب ما، هو قول خطير يتضمن ما يتضمن من الشرك، فإن الله تعالى لم يتعبد احدا من خلقه باتباع احد مهما سما قدره في العلم مادام غير معصوم، وهنا فليس من باب التكرار ان اعيد ماورد: ﴿أَنْ عَدِيَ بْنِ حَاتِمٍ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ)،

فَقَالَ: إِنَّا لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ، قَالَ: أَلَيْسَ يُحَرِّمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتُحَرِّمُونَهُ، وَيُحِلُّونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتُحِلُّونَهُ؟ فَقُلْتُ: بَلَى، قَالَ: فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ ﴿۱﴾. واته: ئەم گۆتە یە ئەلئ: مەزەبە باشترە و پابەندبوون بە مەزەبە بێکە وە پێویستە، ئەمە گۆتە یەکی تر سناکە و لە ناو خۆی دەگری: ئەو (شەرك) ە ی لە ناوی دایە! چونکە خۆی گەرە دەوی ئەو پەرستەنی لە هیچ کەس نەکردووە: کە شوێن کە سێک بکەوێ، هەرچەند پلە ی زانستیشی زۆر بەرز بێ، مادام پارێزراو نەبێ لە گونا، لێرە دا دووبارە نیە ئەگەر ئەم حەدیسە بێنمە وە: کە (عدی بن حاتم) گوێ ی لە پێغەمبەر ﷺ بوو، ئەم ئایەتە ی پابەردووی دەخوێندە وە، کە خوا دەفەرموێ: (جووہ کان و دیانە کان قەشە و مالمی خۆیان کردونە تە خوا جگە لە خوا). جا (عدی) گوێ: خۆ ئێمە نەمان پەرستون. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئە ی ئەگەر حەللائیکی خواتان بۆ حە پام بکەن ئێوە ش بە حە پامی نازانن و ئەگەر حە پامیکی خواتان بۆ حە لال بکەن ئێوە ش بە حە لالئ نازانن؟ گوێ: بەلئ. فەرمووی: ئەمە پەرستنیانە.

بەلئ ئە ی لاوی موسولمان: ئەم دکتۆرە گومرا بوو، موسولمانانی هەزار و دووسە د سال بە (مُشْرِك) دانەنئ، چونکە پابەندبوونیان بە یە کێک لە چوار مەزەبانە پێ باشە، (خوا سزای ئەم گۆتە یە ی بداتە وە). ئینجا جەنابی (د. مروان) شەرمیش لە درۆیە کە ی خۆی ناکا کە دەلئ: (خوا داوای ئەو پەرستەنی لە هیچ کەس نەکردووە: کە شوێن کە سێک بکەوێ). زۆر سەیرە: ئەو ئایەت ی ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الانبیاء: ۷۵)، فەرمانی خۆی گەرە یە: کە واجبە پرسیار لە زانیانی ئاین بکەن ئەگەر نەمانزانی! . باشە ئەد ی ئەم پرسیار کردنە نابێتە شوێنکە وتنی زانیانی ئاین؟! ، جا ئەگەر (د. مروان) راست ئەکا و درۆ ناکا، با حە پامیکی خوا، یان حە لالئکی خوا بئ، کە بە (إجماع) حە پام، یان حە لال بئ و ئەم چوار ئیمامانە - لە دژی خوا - حە پام، یان حە لالیان کردبێ، (دەک پووی درۆنن پەش بئ).

ئە ی لاوی موسولمان: ئاشکرایە: ئەم چوار ئیمامانە ی (د. مروان) بە (قەشە و مالم) ی داناون، هەر چواریان قوتابی قوتابخانە ی پێغەمبەر ﷺ بە (مَنْهَج) ی (السلف الصالح) پەرە وەر دە کراون و زنجیرە ی زانستیان بە چوار ئەلقە دەگاتە وە پێغەمبەر ﷺ، بەلام ناخۆ دکتۆری گومرا بوو، لە کام قوتابخانە دەرچوبئ؟.

هەر لە لاپەرە (۱۸) ی کتێبە کە ی ناویراوی دا، نوسراوە: (شاء الله له أن يرتحل إلى بريطانيا لنيل شهادة الدكتوراه من إحدى جامعاتها). بەم پرستە یە بۆمان ئاشکرا بوو: کە دانەری گومرا بوو، قوتابی قوتابخانە ی (دارالکفر) ی (بریتانیا) یە و بە (منهج) ی ئینگلیزی (کافر) پەرە وەر دە کراوە و شە هادە ی (دکتۆرا) ی دراوەتئ: بۆ لێدان ی ئیسلام و تێکدانی ریزی موسولمانان. ئینجا منیش دەلئیم: (تا کوفر تۆکەری ئەوهای هەبئ، بۆ چی چەکی کوکوژ لە دژی موسولمانان بە کار بێنئ؟).

﴿ ابن تیمیة ﴾

هەر (مروان القیسی)ی گومرأبو، له په لاره (۱۲۸) کتیبه که ی ناوبراوی دا ده لئ: (حرمت الأمة الافادة من اقوال صحيحة خالف الأئمة الأربعة فيها مجتمعين الحديث الصحيح: كطلاق الثلاث...) ئینجا ده لئ: (وهذه المسئلة افتمى بها ابن تیمیة رحمه الله تعالى وكانت السبب فى اتهامه بالكفر والردة...)، واته: ئه م ئوممه ته بئ بهش کراوه له سود وه رگرتن له چه ند فهرموده یه کی پاست، که هەر چوار ئیمامه کان به یه کده نگى دژایه تی ه دیسی پاستیان کردوه: وه کو ته لاقى سئ به سئ، (واته: هەر چوار مه زه به کان به یه کده نگى فهرموده یه: ته لاقى سئ به سئ به یه ک جار ده که وئ)... ئینجا ده لئ: له م مه سه له دا (ابن تیمیة) فتواى داوه، (واته: ده لئ: ته لاقى سئ به سئ به یه ک جار نا که وئ)، ئه مه ش بووه هؤى تومه ت پئ کردنى به کوفرو وه رگه پانه وه له ئاین.

جا ئیمه ش ده لئین: (خوا پوى درؤن رهش بکا)؟ چونکه ده یه وئ به هؤى هه له ی زانایه ک موسولمانان توشى زینا بکا!، خو مه سه له ی ته لاقى سئ به سئ- که ده که ون- برپارى ئیمامى (عمر ؑ)ی خلیفه ی پیغه مبه ره ؑ، له کاتى ئه م برپاره شدا هه ردو خلیفه که ی تری پیغه مبه ره ؑ- ئیمامى (عثمان ؑ) و ئیمامى (علی ؑ)- و کومه ئیکى تری (صحابه)ی پیغه مبه ره ؑ زیندوو بون و ناگادارى ئه م برپاره بون و په خنه یان نه گرت، که وابوو: ئه م برپاره به (إجماع) = یه کده نگى ئه م سئ خلیفه یه بوو- رضى الله عنه- هەر چوار ئیمامه کانى سهر مه زه بیش شوین ئه م سئ خلیفه یه که وتون، چونکه پیغه مبه ره ؑ ده فهرمودئ: ﴿ عَلَیْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ ﴾ رواه الترمذی وقال: حسن صحیح، واته: شوین سوننه تی من و خلیفه کانى من بکه ون.

جگه له مه ش: ده رباره ی ئیمامى (عمر ؑ) پیغه مبه ره ؑ ده فهرمودئ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَقَلْبَهُ ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، واته: خواى گه وره پاستى ی داناو ته سهر زوبان و دلى (عمر). جا نه ی جه نابى ناتیکه یشتووی پینه گه یشتوو، به سه به سه: هیچی تر لاوه کانمان ته فره مه ده و له پټبازى خلیفه کانى پیغه مبه ره ؑ لایانه ده و پاستیه که ی سهر زوبان و دلى ئیمامى (عمر) مه شاره وه و مه یشتوینه، که س ئه وه باروهر ناکا: که ته نها ئه تو به ه دیس په فتار بکه ی و ئه م سئ خلیفه و ئه م چوار ئیمامه ش به پټچه وانه ی ه دیس په فتاریان کردبئ و له پټبازى پیغه مبه ره ؑ لایاندابئ.

دووباره: ئه وه ش هه ر درؤیه، که ده لئى: (ابن تیمیة) به هؤى مه سه له ی ته لاقى سئ به سئ تومه تی کوفرى پئ کرا. به لکو پاستیه که ی ئه مه یه: (ابن تیمیة) زماندریژى ی کرده سهر هه ردو خلیفه ی پیغه مبه ره ؑ: ئیمامى (عمر ؑ) و ئیمامى (علی ؑ) و گوئى: (عمر) زؤر به هه له دا چووه و (علی) ش سیسه د جار هه له ی کردوه.

ئينجا له م سنورهش نه وه ستاو له كوتايي وتاره كې هيني دا گوتى: (ان الله ينزل من السماء كتزولى هكذا) خواي گوره له ناسمان دېته خواره وه، وهكو هاتنه خواره وي من. نيتر به هوى هم گوته ناشيرنانه و به هوى چوند (فتوا) يه كي هه له - كه بوونه هوى نازاوه له نيوان موسولماناندا - زاناياني هر چوار م زه ب له دږي هه لسان و ليژنه يه كي (فتوا) يان پيك هيتاو برپارياندا: به ند بگري، هر له به نديخانه شدا مرد، بپوانه (روضة المحتاجين) ل (٢٨٢ و ٢٩١) چاپي (٢) و (المعلومات النافعة) ل (٢٦٨ كو ٢٦٩ و ٢٧٣).

هي لوي موسولمان: هر واجبه: پږي زانستي (ابن تيمية) له ناو دلماندا هبي، چونكه زانايه كي (مجاهد) بووه، به لام ناگاته پله ي نيمامي (عمره) و نه و مافه ي نيه په خنه له نيمامي (عمره) بگري، چونكه نيمامي (عمر) قوتابي و پوره درده كراوي به رده ستي پيغه مېره ﷺ، هره ها نابي نه و زانسته ش بشارينه وه: كه (ابن تيمية) له نيوان سالي (٦٦١ و ٧٢٨) ي كوچي دا ژياوه، واته: له چيني زاناياني (خلف) ده ژميردري.

جا به داخه وه: له حقه ده مه سه له دا به پيچه وانه ي (اجماع) ي (أهل السنة والجماعة) فتواي داوه - كه مه سه له ي ته لاقى سي به سي يه كي كه له م حقه ده مه سه لانه - ناشكرايه: هر (فتوا) يه كي (خلف) به پيچه وانه ي (اجماع) ي (سلف) ي (أهل السنة) بي، په فتاري پي ناكري و وهرناگري - هره وه له باسي (اجماع) دا پووني ده كه ينه وه، ان شاء الله تعالى - ئينجا بو زانيني هم حقه ده مه سه له يه بپوانه (الفتاوى الحديثية لابن حجر الهيتمي) ل (١١٦).

﴿(إجماع) = يه كده نكي زاناياني ئيسلام﴾

(إجماع) واته: يه كده نكي چينيكي زاناياني ناييني: له سر برپاريكي شريعتي ئيسلام، كه له قورټان و حديس و هريانگرتوه.

له (عقيدة) ي (أهل السنة) دا واجبه: گوټرپايه لي (إجماع) ي زاناياني ئيسلام بين، هر (فتوا) يه كيش دږ به (اجماع) بي، په فتاري پي ناكري و په ده كړته وه، هره وه نيمامي (الطحاوي) ده فرموي: (وَلَا تُصَدِّقُ كَاهِنًا وَلَا عَرَّافًا وَلَا مَنْ يَدَّعِي شَيْئًا يُخَالِفُ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَالْإِجْمَاعَ الْأُمَّةَ، وَتَرَى الْجَمَاعَةَ حَقًّا وَصَوَابًا وَالْفِرْقَةَ زَيْغًا وَعَذَابًا) واته: نيمه ي (أهل السنة) باوه به فالچي و په نهاخوينه كان ناكين، هره ها باوه پيش به و كه سه ناكين كه داوايه ك بكا: داوايه كي به پيچه وانه ي قورټان و حديس و (اجماع) = يه كده نكي زاناياني نوممه ي ئيسلام بي، باوه پيمان وايه: يه ككومه لي موسولمانان راسته و واجبه، په رته وازه و تاكړه وي لادانه له راستي و هوى سزاي قيمامه ته. بپوانه (العقيدة الطحاوية).

به لگي (أهل السنة) كه ده لين: واجبه په فتار به (اجماع) بگري، هم نايه ته يه: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ﴾

وَسَاءَتْ مَصْرًا (النساء: ۱۱۵)، واته: هر که سیك دژ به پښانزی پښه مېرغې بڼې، پاش
 نه وې پښه پاستی بڼ پوون بڼو، جگه له پښه موسولمانان شوین پښانزکی تر بکه وې،
 دهیدهینه دهست پښانه کهی خوی و دهیبهینه دوزخ که خراپترین شوینه. نیمامی (الشافعی)
 بهم نایته به لگې هیناوه ته وه: له سر (إجماع)، بپوانه (تفسیر روح المعانی) ل (۱۶۶) ب (۵).
 هر ودها پښه مېرغې دهفه رموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ
 الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بِحُجُوحَةِ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ﴾ رواه الترمذي
 بسند صحیح، واته: واجبه نیوه له گه ل کومه لدا بن و پهرته وازه و تاکړه وې نه که ن، چونکه
 شہیتان له گه ل یه که سدایه و له دوو که سان دوور تره، هر که س ناوہندی به هشتی
 نه وې، با هر له گه ل کومه لدا بڼې.

مه به ست نه وېه: شہیتان به ناسانی مرؤفی تاکړه و به هله دا دہبا، به لام که بونه دوو،
 یان زیاتر، له هله دوو ده که ونه وه، چونکه شہیتان به ناسانی به روه سستیان ناکا،
 هر وده پښه مېرغې دهفه رموی: ﴿...فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ مِنَ الْقَسَمِ
 الْقَاصِيَةِ﴾ رواه النسائي بسند حسن، نیوه هر له گه ل کومه لدا بن، چونکه گورگ مه پي
 دوو له میگل دهخوا.

که واته: خاوه نی (فتوا) ی تاکړه و، وه کو مه پي دوو له شوان و میگل له و به ناسانی
 شہیتان دهیگاتی و توشی هله ی دهکا، که واپو: واجبه په فتار به یه کده نگی کومه له
 گوره که ی (أهل السنة) بکړی، نینجا بزانه: (شیعة) و چینکی (خوارج) باوہ پریان
 به (إجماع) ی (أهل السنة) نیه، بپوانه (حاشية البهشتی) ل (۱۰۴).

﴿(إجماع) و حه دیسی پښه مېرغې﴾

نه ی لاوی موسولمان: نه م زانسته ی نیسلام له (قرآن) و (حدیث) ی (صحیح)، یان
 (حسن) و درده گیر، به لام (حدیث) ی (ضعیف) = بی هیز، بهم شیوه یه:
 نیمامی (الشافعی) دهفه رموی: نه گهر خه لک-واته: زانایانی نایین به ټیگرایی-
 به حه دیسیکی (ضعیف) پازی بون و قوبولیان کرد، نه وه ده بیته به لگه و بڼ بپاره کانی
 شریعت و شتی تر به کار دی. واته: چونکه ده بیته (اجماع).

نیمامی (أحمد) دهفه رموی: به و مرجه حه دیسی (ضعیف) به کار دی: نه گهر حه دیسیکی
 تر نه بڼ و دژایه تیشی نه بڼ، واته: له گه ل (قرآن) و حه دیسیکی تری (صحیح). بپوانه
 (حاشية المدابغی) ل (۳۲).

نیمام (النواوی) دهفه رموی: زانایانی حه دیس و شرع دهفه رموون: دروسته و سوننه ته:
 حه دیسی (ضعیف) به کار بڼ: بڼ کاروباری چاکه و ترساندن و هاندانی خه لک، به و مرجه ی
 (مَوْضُوع) نه بڼ. بپوانه (الانکار) ل (۵).

نیمام (ابن حجر الهيتمي) ده فهرموئ: نه گهر مروؤ نهینه زانی هه دیس لیک جیا بکاته وه و
 دیتی نیمامیک هه دیسیکی به (صحیح)، یان به (حسن) داناهه، نه بی شوینی بکه وی،
 واته: بوی هه به مه زه بی نه م نیمامه رازی بی. بپروانه (فتح المبين شرح الأربعين)
 ل(۱۹۴) و (تحفة المحتاج) ل(۱۰۸) ب(۱۰).

که واته: نه گهر نیمامیکی پیشووی وه کو (الترمذي) و (البیهقي) و (المنذري) و (الهیتمي)
 هه دیسیکیان به (صحیح)، یان به (حسن)، یان به (ضعیف) دانابو، نه وه به سه، زیاتر
 لیکولینه وه ی ناوی، بپروانه (مفاهیم يجب أن تصحح) ل(۷) چاپی (۳).

نه ی لاوی موسولمان: له م باسه دا بۆت ناشکرا بوو: که (البانی) خیانه تیکی چه ند
 گه وره ی له هه دیسی پیغه مبه رﷺ کرده وه، له کتیبی (سلسلة الاحادیث الضعيفة
 والموضوعة) دا چه ند هه دیسی (ضعیف) که به کار دین- دایه زاندونه ته پیزی هه دیسی
 (موضوع)، نه مه ش ده گه پیته وه سه ر تینه گه یشتنی (البانی) له (علوم الحديث)، هه روه ک
 (مُحَدَّث) ی هیندی (حبيب الرحمن الأعظمي) ده فهرموئ: (البانی) له ده می زانایان
 زانستی وهر نه گرتوه وه له بهر ده ستی زانایان دانه نیشته وه بۆ زانستی به سود- زانستیش
 ته نها به خویندن ده ست ده گه وی- که وابوو: (البانی) چیه تی خو ی تیکه لی زانست
 ده کاو نه شی خویندوه؟ وام پئگه یشتوه: که کو تای پله ی زانستی (البانی) کتیبه
 کورته که ی (القُدوری) یه و لیزانیه گه وره که شی (سه عاتسازی) یه، به خویشی دانی
 پیدانه یینی و شانازی شی ی پیوه ده کا. بپروانه (الألبانی: شذوذه وأخطاؤه) ل(۹) ب(۱)
 (الطبعة الأولى، مكتبة العربية - الكويت).

نه ی لاوی موسولمان: خوا په حم به و که سه بکا که فهرموویه تی:

(مَنْ أَخَذَ الْعِلْمَ مِنْ غَيْرِ شَيْخٍ، يَضِلُّ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ

وَكَمْ مِنْ عَائِبٍ قَوْلًا صَحِيحًا، وَأَقْتَهُ مِنَ الْفَهْمِ السَّقِيمِ)

واته: هه ر که سیک به بی ماموستا زانست وه ریکری، گومپا نه بی و له پئگی راست لانه دا،
 چه ند که سانیك په خنه له فهرمووده یه کی راست ده گرن، به لام نات هه وای له تیگه یشتنه
 نه خۆشه که ی نه وانه. بپروانه (نظرة ربانية في المسائل الفقهية) ل(۳۴).

(ناگاداری): نیمامی (النواوی) نه فهرموئ: هه ر کاتیك هه دیسیکی (أحاد) دژایه تی له گه ل
 قورشان، یان له گه ل (إجماع) دا هه بوو، واجبه: واز له وات هه ناشکرای هه دیسه که
 به یندرئ. واته: واجبه وات هه کی وای لی بدریته وه: له گه ل قورشان و (إجماع) پئک بکه وی.
 بپروانه (المجموع شرح المذهب) ل(۳۴۲) ب(۴).

إن شاء الله له باسی دایک و باوکی پیغه مبه رداﷺ پوونی ده که ینه وه.

﴿جیاوازی مه زهه ب له سه رده می پیغه مبهردا ۛ شه بوه﴾

نه ی لاوی موسولمان: ده زانم (خوارج) پیت ده لئیم: (نهم چوار مه زهه بانه (بدعة) نه وراست نین، نه گهر راست بن نهم جیاوازی به بو چی به)؟.

له وه لایمی دا بلئ: کاکه ی سر لی شوو، چونکه جه نابت (بدعة) کاره، بوی (بدعة) ت لی بووه ته (سنة)، (سنة) ت لی بووه ته (بدعة). خو نه وه مان باس کرد: که نهم چوار مه زهه بانه، به (إجماع) ی (السلف الصالح) دامه زاون، (اجماع) ی (سلف) ش ناپیته (بدعة)، چونکه حه دیسی ﴿خَيْرُ أُمَّتِي قُرْنِي...﴾ شاهیدانه، واته: به هیچ جوریک ناگوئجی: پیغه مبهردا ۛ شاهیدی بۆکومه لئیک (بدعة) کار بدا.

جگه له مه ش: به ناشکرای جیاوازی (مه زهه ب) له سه رده می پیغه مبهردا ۛ شه بو، به لگه: ﴿عن ابن عمر رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ: لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى تَأْتِيَهَا، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي لَمْ يَرِدْ مَتَا ذَلِكَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ يُعَفِّ وَاحِدًا مِنْهُمْ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: پیغه مبهردا ۛ - له پوژنی جهنگی (أحزاب) دا - فهرمووی: نابی هیچ که سیک نوژی (عسر) بکا، تا له ناو هوزی (بنی قریظه) دا دهیکا، ئینجا له پنگادا کاتی نوژی (عسر) هات، کومه له (صحابه) به فهرموویان: ئیمه نوژه که دوا ده خین و نایکه بن تا ده گینه (بنی قریظه)، کومه لئیک تر فهرموویان: ئیمه ئیستا نوژه که ده که بن چونکه مه بهستی پیغه مبهردا ۛ نه کردن نه، به لکو مه بهستی په له کردنه بۆ گه یشتنه جی، ئینجا نهم جیاوازی به بۆ پیغه مبهردا ۛ باس کرا، نه ویش په خنه ی له هیچ کومه لئیک له دوو کومه له نه گرت.

نه ی لاوی موسولمان باش بیر بکه وه: پیغه مبهردا ۛ هر له ژاندا بوو، (حدیث) هر به ک (حدیث) بوو، نه دی له بهرچی هر له به ک نوژدا دوو (مه زهه ب) ی جیاواز دروست بون: مه زهه بی (نوژه که ره کان) و مه زهه بی (دواخه ره کان)؟ جا له بهر نه وه ی نهم جیاوازی به، به هوی جیاوازی تیگه یشتن له مه بهستی حه دیسه که پرویدا، پیغه مبهردا ۛ به م جیاوازی به پازی بوو، چونکه هر دوو کومه ل (مُجْتَهِد) بوون: کومه لئیک به ده قعی حه دیسه که په فتاری کردو رسته ی (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ) ی له واته ی ناشکرای خوی دا به کاری هینا، کومه له که ی تریش به (تاویل) ی حه دیسه که په فتاری کردو ه مان رسته ی له واته ی ناشکرای خوی لای داو له مه بهستی په له کردن به کاری هینا.

نه ی لاوی موسولمان - بۆ نمونه - پیت ده لئیم: مه زهه بی (حنفی) ده فهرمووی: ده ستنوژ له ئافرهت ناشکی. مه ه زبی (شافعی) ش ده فهرمووی: ده ستنوژ له ئافرهت ده شکنی. هر دوو کیان به لگه به نایه تی ﴿أَوْ لَا مَسْتُمْ النِّسَاءُ﴾ ده هیننه وه، (حنفی) ده فهرمووی:

مه‌بست (جماع) کردنه، نه‌ک ده‌ست لیدان. (شافعی) ده‌فرموی: مه‌بست ده‌ست لیدانه، نه‌ک (جماع) کردن.

جا نه‌ی لاوی موسولمان: ده‌بینین: نایه‌ت هه‌ر یه‌ک نایه‌ته، هه‌روه‌ک هه‌دیسه‌که‌ی رابردووش هه‌ر یه‌ک هه‌دیس بوو، به‌لام جیاوازی ئەم دوو ئیمامه‌- وه‌کو دوو کۆمه‌له‌که‌ی صحابه‌- به‌هۆی جیاوازی تیگه‌یشتن له‌ واته‌ی نایه‌ته‌که‌دا په‌وی داوه، چونکه‌ زمانی (عربی) گه‌لێک ده‌وله‌مه‌نده، زۆر واته‌ له‌ ناو خۆیدا کۆ ده‌کاته‌وه، جا نمونه‌ی ئەم باب‌ه‌ته‌ زۆره، به‌لام ئەو که‌سه‌ی که‌سه، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه.

﴿الْمَذْهَبِيَّةُ قَطْرَةُ اللَّادِيْنِيَّةِ: بَيِّنَةٌ مَزْهَبِيَّةٍ يَرْدِي بَيِّنَاتٍ دِينِيَّةٍ﴾

نه‌ی لاوی موسولمان: ئەم سه‌ردیپه، سه‌ر دیپێکی لاپه‌ره (١٢٩)ی (مقالات الکوثری) بوو، چاک بیری ئی بکه‌وه، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكُمُ مِنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَثْمَ وَلَا آبَاؤُكُمْ، فَإِيَّاكُمْ وَإِيَّاهُمْ لَا يُضِلُّوْكُمْ وَلَا يَفْتِنُوْكُمْ﴾ رواه مسلم فی مقدمة صحیحه، واته: له‌ کۆتایی زه‌ماندا چه‌ند فیلبازیکی درۆدن په‌یدا نه‌بن، هه‌دیس و هه‌اتان بۆ دینن: که‌ نه‌ ئیوه‌و نه‌ باوک و باپیرانتان نه‌ تانیستون، ناگاداری خۆتان بن و خۆتان له‌ وان بپاریزن، نه‌وه‌کو گومراتان بکه‌ن و له‌ نایین لاتان بدەن.

نه‌ی لاوی موسولمان: وا به‌ چاوی خۆت ده‌بینی: ئەمڕۆ مه‌به‌ستی راستی ئەم فه‌رموده‌ شیرنه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاشکرا بووه‌ (لامذهبی) بئێمه‌زه‌به‌کان ده‌لێن: (زانایانی رابردوو ئەم هه‌دیسانه‌یان نه‌دیتون). یان ده‌لێن: (زانایانی رابردوو نه‌یانزانویه ئەم هه‌دیسه‌ بئێهێزه، وا ئیستا زانست به‌ره‌و پێش ده‌ه‌روا و زانایانی ئیستا شاره‌زاتر له‌ رابردوو هه‌کان). به‌م فیل و درۆیانه‌ گه‌نجه‌کان گومرا ده‌که‌ن و ده‌یانکه‌ نه‌ (بئێمه‌زه‌به‌) = (لامذهبی).

نه‌ی لاوی موسولمان: ئەوه‌ درۆیه‌ باوه‌ر مه‌که، چونکه‌ زانستی نایین به‌ره‌و پێش ناپوا، به‌لکو زانستی نایین که‌م ده‌بیته‌وه، که‌مبوونه‌وه‌شی یه‌کیکه‌ له‌ نیشانه‌کانی دنیا و یرانبوون، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ﴾ رواه الترمذی بسند صحیح، هه‌ندێک له‌ نیشانه‌کانی دنیا و یرانبوون ئەوه‌یه: زانستی نایین نه‌میتێ و نه‌زانی ئاشکرا بێ.

که‌وابوو: پێویسته‌ - بۆ خۆ پاراستن له‌ و فیلباز و درۆزانانه‌- زنجیره‌ی زانستی ئەو زانایانه‌ بزاین که‌ نایینی ئیسلامیان ئی فێر ده‌بین، چونکه‌ ئیمام (ابن سیرین) ده‌فرموی: ﴿إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ دِينٌ، فَانْظُرُوا عَمَّنْ تَأْخُذُونَ دِينَكُمْ﴾ رواه مسلم، ئەم زانسته‌ نایینه، که‌وابوو: بپوانن نایینتان له‌ کێ وه‌رده‌گرن.

نهی لای موسولمان: به کاکي (لامذهبي) بی‌مزه‌ب بلّی: کاکه گیان چۆن نّیمه نایین له نّیوه وهریگرین، خۆ نّیوه زنجیره‌ی زانستان بچراوه، چونکه له پّیگه‌ی زانایانی پابردووه‌وه وهری ناگرن، نه‌وه‌شتان پّی باوه‌ر ناکه‌ین: نه‌گه‌ر بلّین: نه‌م نایینه‌مان له ئاسمان بۆ هاتۆته‌ خواره‌وه، چونکه نه‌مه‌ تاییه‌ت به‌ پّیغه‌مبه‌ره‌ﷺ، ئینجا پّیویسته‌ زانستی نایین له‌ پّیغه‌مبه‌ره‌وه‌ﷺ به‌ پّیگه‌ی زانایانی (سلف)دا، ئینجا به‌ پّیگه‌ زانایانی (خلف)دا بگاته‌ نّیمه‌.

که‌وابوو: وهره‌-بۆ خاتری خوا- وهره‌ بیر له‌م هه‌دیسانه‌ بکه‌وه‌و بیر له‌و چه‌ند لاپه‌ره‌ی پابردووش بکه‌وه‌: جیاوازی (مزه‌ب) له‌ سه‌رده‌می پّیغه‌مبه‌رداﷺ هه‌بو، له‌ سه‌رده‌می (السلف الصالح)دا نه‌م چوار مه‌زه‌بانه‌ تۆمار کراوان و متمانه‌یان پّی کراوه‌، زنجیره‌ی زانستی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌کان به‌ سّی، یان به‌ چوار نه‌لقه‌ ده‌گاته‌وه‌ پّیغه‌مبه‌روﷺ به‌ وشه‌ی (خَيْرُ أُمَّتٍ) پّیغه‌مبه‌ره‌ﷺ شاهیدی بۆ داوان، له‌ سه‌ده‌ی سّیه‌مه‌وه‌ تا ئیستا چه‌نده‌ها (ملیۆن) موسولمان به‌گویره‌ی تیگه‌یشتنی زانایانی نه‌م چوار مه‌زه‌بانه‌ په‌فتاریان به‌ قورپان و هه‌دیس کردوه‌.

ئینجا تازه‌ به‌ تازه‌: کاکي (خوارج)ی بی‌مزه‌بی دۆلار خۆر، ده‌یه‌وی: نه‌م چوار مه‌زه‌بانه‌ له‌ ناو بیاو هه‌فتاو دوو مه‌زه‌بی پوچه‌لیان له‌ جی دابنّی، تازه‌ به‌ تازه‌ کاکه‌ی (بی‌مزه‌ب) -بۆ خزمه‌تی(کُفْر)- پیمان ده‌لّی: (واز له‌ (فتح الباری)و (شرح مسلم) بیّنن، واز له‌م کتیبه‌ په‌ر زه‌ردو تۆزایانه‌ بیّنن، ها ها: نه‌م نامیلکه‌ په‌نگاو په‌نگو پوختانه‌ بخوینه‌وه‌)!

تازه‌ به‌ تازه‌: کاکي (خوارج) پّیم ده‌لّی: (واز له‌ (مَوْطَأُی ئیمام (مالک)و (مُسْنَدُی ئیمام (احمد)و (صحیح البخاری)و (مسلم)و (أبی داود)و (الترمذی)و (نسائی)و... هه‌تد بیّنه‌؟ چونکه‌ هه‌دیس (ضعیف)ی تّی‌دایه‌، وهره‌ شوین (شیخنا الفاضل العالم الكامل المَحْدَث المَجْدَد: ناصر الألبانی) بکه‌وه‌، دینی به‌ راستی هه‌ر (البانی) پوونی کردۆته‌وه‌! (مه‌گه‌ر بی‌ نه‌دبی و پّیز تّیکدانی لّی فیر ببین).

کاکي (خوارج) پّیم ده‌لّی: نه‌م چوار مه‌زه‌بانه‌ جوله‌که‌ دایانناوه‌، به‌لام (الدکتور...و (الدکتور...و (الدکتور...) شه‌هاده‌ی دکتوریان له‌ (أمریکا)و (بریطانیا)و (فرنسا) هی‌ناوه‌ته‌وه‌-(شهادة التخصص في العلوم الإسلامية)- وهره‌ وهره‌ له‌م دکتۆرانه‌ فیره‌ ئیسلام بیه‌، واز له‌ (الغزالی)و (فخرالدين الرازی)و (ابن حجر) بیّنه‌؟ چونکه‌ نه‌وانه‌ بیرو پای جوله‌که‌یان تّیکه‌لّ عه‌قیده‌ی ئیسلام و شه‌ریعه‌ی ئیسلام کردوه‌!!!.

نهی لای موسولمان: وهر بۆ خاتری خوا با به‌یه‌که‌وه‌ به‌م (خوارج)و بی‌مزه‌بانه‌ بلّین: (وه‌رن نّیوه‌و گشت (أمریکی)و (بریطانی)و (فرنسی) خۆتان کۆ بکه‌نه‌وه‌و

کتیبتیکمان بۆ دابنن: وهك (فتح الباری شرح البخاری)، یان (شرح مسلم)، یان (مغنی ابن قدامة)، یان (تحفة) ی (إن حجر الیهتمی) یان....، یان....

ئەى لاوی موسولمان: ھەرچەند (خوارج)ى ئىستا پىت دەلن: واز لەم چوار مەزھەبانە بىنە شوین قورئان و ھەدىس بکەو، بەلام درۆ دەکن، چونکە مەبەستیان بە قورئان: تىگەشتنە پوچەلەکەى خۆیانە لە قورئان، کە بە ھەواو ھەوەستى خۆیان ڕاھەى قورئان دەکن، ھەروەھا مەبەستیشیان بە ھەدىس ئەو ھەدىسانەى: کە بەگوێرەى بۆچونى خۆیان واتەى دەلن و لەگەڵ ھەواو ھەوەسى خۆیان دەگوونجین، چونکە ئەگەر ھەدىسک لەگەڵ ھەواو ھەوەسى ئەوان نەگونجى — ھەرچەند (صحیح)ش بى — ھەر وەرى ناگرن و گوتەى سەرانی خۆیان لە ھەرموودەى گشت ئىمامىک بە راستەر دەزانن، چونکە لەگەڵ ھەوەسى ئەوان دەگونجى.

ئىتر بەسەتەى ھەى شەمشەمە کوێرەکانى (خوارج)، ھىچى تر بە تارىکى بى مەزھەبى لاوەکەمان گومرا مەکن، بەسە: ھىچى تر سیاسەتى (فَرَقُ تَسُدُ): پەرت بکەو زال ببە، بۆ بەرژوھەندى کوفر جى بەجى مەکن.

جا ئەگەر ھەر واز ناھینن، وەرن یەکەم جار ئەم بى مەزھەبىەى خۆتان بە سەر خۆتاندا بەسەپینن و دووبارە داىکتان لە باوکتان مارە بکەنەو؟ چونکە کاتى خۆى بەگوێرەى یەکێک لەم چوار مەزھەبانە مارە کراو، ئیوھش ھەر لەم مارە بپنەدا لە دایک بون !!! دایک باوکی خوا لیخۆشبووتان بە مەزھەبى (شافعى) شوراون و کفن کراون و نوێزى (جنازة)یان لە سەر کراو، دەر ھاوار بە مالتان شۆفلێشتان دەست ناکەوئ گرپستانەکانى کوردستانی پى وێران بکەن؟ چونکە گشتى لە سەر مەزھەبى (شافعى) مردون.

﴿بەلگەى شوینکەوتنى ئەم چوار مەزھەبانە﴾

ئەى لاوی موسولمان بە چاوى خۆت دەبینى: ئەم دونیایە زانای ئایینى تىدایە، ئاسنگرى تىدایە، دارتاشى تىدایە، پزىشکى تىدایە... ھتد، خۆ ئەوھش دەزانى: نا گونجى مرۆڤ ھەموو شتىک بە تەواوى بزائى، بەلام دەگونجى: لە ھەر شتىک شتىک بزائى. ئاشکراشە ئەمەش پەوا نى: مرۆڤ بۆ دەرمانکردنى چا و ئىشان بپواتە لای دارتاش، بەلکو ئەوھش پەوا نى بەپواتە لای پزىشکى ددان، کە وایوو: ھەر (مرۆڤىک و کارى خۆى)، (نان بۆ نانەوا، گۆشت لە بۆ قەساب).

جا بزائە: ئەم یاسایەى ڕابردووش، خۆى گەرە دایناو کە دەفرموى: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ (التوبة: ۱۲۲)، واتە: نابى موسولمانان بە گشتى ڕاپەڕن بۆ (غەزا)کردن، دەبوا

له هەر هۆزێکی موسوڵمانان کۆمهڵێک بۆ خۆیندن پاپه‌پن تا له (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) تێبگه‌ن، تاكو ئه‌و موسوڵمانانه‌ فێره‌ دینی خوا بکه‌ن: کاتێ له (غه‌زا) ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌.

ئه‌ی لاوی موسوڵمان خۆ چاک ده‌زانێ: (جهاد) لوتکه‌ی هه‌ره‌ به‌رزێ ئیسلامه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌: به‌ گشتی برۆین بۆ (غه‌زا) و فه‌رمانی داوه‌: کۆمه‌ڵێکمان بخوین تاكو له‌ (شه‌رع) شاره‌زا ببین و شه‌ری ئیسلام بۆ موسوڵمانان پوون بکه‌ینه‌وه‌. بۆ دنیایی بپوانه‌ (تفسیر القرطبی) ل(٢٩٣) ب(٨).

ئه‌ی لاوی موسوڵمان، هه‌روه‌ک ناگونجێ هه‌موو خه‌ڵک بپێته‌ پزیشک و ئاسنگرو... هتد، ناشگونجێ: هه‌موو خه‌ڵک بپێته‌ زانایه‌کی وه‌ها که له‌ قورپووتان و هه‌دیس تێبگا، که‌ وابوو: ده‌بی پزیشک بۆ ده‌رگه‌ و په‌نجه‌ره‌ بپواته‌ لای ئاسنگر، ئاسنگریش بۆ چاره‌ی نه‌خۆشی بپواته‌ لای پزیشک، ئه‌وانه‌ و خه‌ڵکی تریش بۆ پرسیاری ئایینی برۆنه‌ لای زانایانی ئایین، چونکه‌ ئه‌وان ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ن: که‌ به‌ فه‌رمانی ئه‌م ئایه‌ته‌ پاپه‌پیون بۆ تیگه‌یشتن له‌ (شه‌ریعه‌تی ئیسلام).

جا ئه‌وه‌ش بزانه‌: له‌ سه‌رده‌می (صحابه‌) وه‌ تا ئیستا، موسوڵمانان پرسیاریان له‌ زانایانی ئایین کردوه‌ و ئه‌وانیش وه‌لامیان داونه‌وه‌ و به‌گوێره‌ی وه‌لامی ئه‌وان په‌فتاریان کردوه‌، به‌م په‌فتارکردنه‌ ده‌گوترێ: (تقلید)، واته‌: شوینکه‌وتن.

که‌ وابوو: له‌ سه‌ر بپاری کۆمه‌ڵه‌ گه‌وره‌که‌ی زانایانی (شه‌رع) و (حدیث) - نه‌گه‌ر مرفوع توانای (اجتهاد) ی نه‌بو - واجبه‌: (تقلید) ی به‌کێک له‌ و چوار ئیمامانه‌ بکا: له‌ بپاره‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (الانبیاء: ٧) پرسیار له‌ زانایانی ئایین بکه‌ن نه‌گه‌ر نازانن. بپوانه‌ (تحفة المرید) ل(٨٢) و (اللامذهبية أخطر بدعة تهدد الشريعة الإسلامية) ل(٧١).

هه‌روه‌ها ئیمام (ابن الصلاح) گێڕاویه‌تی وه‌: که‌ (إجماع) له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ دامه‌زراوه‌: دروست نیه‌ - جگه‌ له‌ مه‌زه‌بی ئه‌م چوار ئیمامانه‌ - (تقلید) ی مه‌زه‌بی که‌سیکی تر بکا، هه‌رچه‌ند بۆ کرداری خۆشی بێ، که‌ وابوو: بۆ دادکردن و (فتوا) دان هه‌ر دروست نیه‌، چونکه‌ متمانه‌ ناکرێ: به‌ گه‌یاندنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌کانی تر به‌ خاوه‌نه‌که‌یان به‌ (سند) یکی وه‌ها: رینگه‌ی گۆپاندن بگرێ. بپوانه‌ (بغیة المسترشدين) ل(٨).

﴿ واته‌ی (تقلید) ﴾

ئه‌ی لاوی موسوڵمان: تاكو دنیای ببی له‌وه‌ی که‌ (تقلید) له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌روه‌ (صحابه‌) دا هه‌بوه‌، فه‌رمو: با بچینه‌ خزمه‌ت ئه‌م هه‌دیسه‌: ﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَمَّا بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ مُعَاذًا نَحْوَ الْيَمَنِ قَالَ لَهُ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ

أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ، فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ... (الحديث رواه البخاري، واته: له وکاته ی پیغه مبه رﷺ) حه زه تی (معاذی) ناره لای (یمن)، پی ی فه رموو: تو ده چیه لای گه لیکی خاوه ن (کتاب)، ده بی یه که م جار بو یه کخواناسین بانگه وازیان بکه ی، ئینجا که خویان به تاک ناسی، پییان رابگه ینه: که خوا پیئنج نویژی له سه ر واجب کردون... هتد.

شوینی به لگه مان له م حه دیسه دا، ووشه ی (فَأَخْبِرْهُمْ) پییان رابگه ینه، چونکه واجبی زانای ئایینی - وه کو نه م (صحابه) - یه - راگه یاندنی بریاری خواو پیغه مبه رﷺ، چونکه واته ی (فتوا) ش هه ر نه م واته یه، که وابوو: هه ر وه کو خه لکی (يَمَن) شوین نه م (صحابه) به ریزه که وتن - له گه ل نه وه شدا ده یانتوانی بیته (مدینه) به خویان ئایین له پیغه مبه رﷺ فیر بین - نه وه اش واجبه موسولمانان شوین پیئشه وای ئایینی (مجتهد) بکه ون، چونکه زانایانی ئایین میراتگری پیغه مبه رانن صلی الله علیهم اجمعین.

﴿تَقْلِيدُ﴾ لَهُ سَهْرَدَهِي (صَحَابَةُ) وَ (التَّابِعِينَ) ﴿﴾

ئه ی لاوی موسولمان: هه ر به به لگه ی نه م دوو ئایه ت و حه دیسه ی رابردوو، له دوا ی پیغه مبه رﷺ (فتوا ده ر) له چینی (صحابه) و (التابعین) و (تابع التابعین) نه م به ریزانه بوون: ۱- له (مدینه) ی پیرۆزدا: ئیمامی (عمر) و ئیمامی (علی) و (عبدالله بن عمر) و (زید بن ثابت) رضه عنهم، ئینجا قوتابیه کانی نه وان: وه کو (سعید بن المسیب) و (عروة بن الزبیر)، ئینجا قوتابیه کانی نه وان: وکو (الزهری) و (یحیی بن سعید)، ئینجا قوتابی ی نه وان: وه کو ئیمام (مالک) ی سه ر مه زه ب.

۲- له (مکه) ی پیرۆزدا: حه زه تی (عبدالله بن عباس) رضه عنهم، ئینجا قوتابیه کانی نه وی: وه کو (عکرمه) و (مجاهد)، ئینجا قوتابیه کانی نه وان: وه کو (سفیان) و (مسلم بن خالد)، ئینجا قوتابی ی نه وان: وه کو ئیمامی (الشافعی) ی سه ر مه زه ب.

ئینجا بزانه: زنجیره ی ئمام (أحمد) ی سه ر مه زه بیه ی نه م زنجیره یه، چونکه نه ویش قوتابی ی ئیمامی (الشافعی) بوو.

۳- له (کوفه) دا: حه زه تی (عبدالله بن مسعود) رضه عنهم، ئینجا قوتابیه کانی نه وی: وه ک (علقمه) و قازی (شریح)، ئینجا قوتابیه کانی نه وان: وه کو (إبراهيم النخعي) ئینجا قوتابی نه وی: وه ک (حماد) ی مامۆستای ئیمام (أبي حنيفة) ی سه ر مه زه بی (حنفی). بپوانه (تأريخ التشريع الاسلامی) ل (۲۰۲) و (۲۰۳).

ئه ی لاوی موسولمان: پیئش دامه زراندنی هه ر چوار مه زه بی (أهل السنة)، موسولمانان (تقلید) ی یه کێک له م زانایانی ی رابردوویان ده کرد، ئینجا که ده وله تی ئیسلام به رفراوان بوو، خه لکی فیئلبازیش زۆربوو، زانایانی (سلف) بریاری متمانه و باوه رپیان بو نه م چوار ئیمامه ی

سەر مەزەب دا، بەم بربارە بەرپەللائی و پەرتەوازه کەم بۆوه، هەر مەزەبەش پێزی لە مەزەبەکە ی تر دەنا، ئینجا هەر پارچە یەکی دەولەتی نیسلام - بە گوێرە ی ئەو زانایە ی لەوێ (فتوا) ی ئەدا - مەزەبێکی ئی بۆ بۆوه و خەڵکە بە گوێرە ی ئەو مەزەبە لە قورئان و حدیس تی دەگەشتن. کوردستانی پارچە کراومان بۆوه شوێنکەوتە ی مەزەبی ئیمامی (الشافعی) ﷺ، هەر وە ک لە پێناسە کە ی دا باسما ن کرد.

ئە ی لاوی موسوڵمان: کە ئیمام (مالک) کتیبی (الموطأ) ی دانا، خەلیفە (هارون الرشید) پێ ی گوت: دەمەوێ ئەم خەڵک بە گشتی پەفتار بە (الموطأ) بکا - واتە: بێنە سەر مەزەبی تۆ - ئیمام (مالک) فەرمووی: ئەمە نابێ، چونکە (صحابە) ی پێغەمبەر ﷺ هەر یە کە بەرەو شوێنیک و شارێک رویشتون و حەدیی پێغەمبەر یان ﷺ گێراوە تەو، کە وابوو: خەڵکی هەر شوێنیک جورە زانستیکی ئاینیان لە لایە. بڕانە (نور الابصار) ل (۲۱۰).

ئە ی لاوی موسوڵمان: بڕوانە هە لۆیستی دادپەر وەرانی ئەم ئیمامە بەرپێزە: ۱- نایەوێ خەڵک بە زۆرە ملە بەندردێتە سەر مەزەبی ئەو ی.

۲- هەر وە ها پێگەش نادا خەڵک لە مەزەبی دانیشتوانی شوێنی خۆیان لابدرێن، تاکو پەرتەوازه پوو نەدا.

ئە ی لاوی موسوڵمان: ئیستا دانیام بنچینە ی مەزەب و (تقلید) ت بۆ ئاشکرا بوو، لە مەودوا بە قسە ی سەر قۆزو بن ئالۆزی فەریکە خوێندەوارانی (دارا دوو داری دوری دی) هە لئاخە لە تی و شوێن نامیلکۆکە ی پەنگا و پەنگ ناکەو ی - إن شاء الله تعالی -.

﴿مەزەبی ئیمامی (الأشعري)﴾

ئە ی لاوی موسوڵمان: وا بە خۆت دەبینی (خوارج) چۆن دزایەتی مەزەب (الأشعري) دەکەن، بە جوریکی وە ها گەنجەکانیان تەفرە داو ن: کە وشە ی (أشعري) بۆو تە جنیوی سەر زوبانیان، ئە گەر بیانەوێ تۆمە ت بدەنە پال یە کێک پێ ی دەلێن: (فلان کەس مۆفیتی خراپە؟ چونکە (أشعري) یە !!!). یان دەلێن: (فلان کەس (عقیده) ی خراپە؟ چونکە (أشعري) یە !!!).

ئینجا ئە ی لاوی موسوڵمان: ئەوا منیش - بە پشتیوانی خۆ ی گەرە - نە ژادو مەزەبی (أشعري) ت بۆ پوون دەکە مەو ه:

۱- بنچینە ی نە ژادی ئیمامی (الأشعري):

ئیمام (أبو الحسن الأشعري) ناوی (علی بن اسماعیل بن اسحاق بن سالم بن اسماعیل بن عبدالله بن موسی بن ابی بردە بن أبی موسی الأشعري) ﷺ) رواه ابن عساکر عن البيهقي.

واتە: باپیرە ی هە شتە می ئیمامی (الأشعري): کە ناوی (أبوموسی الأشعري) یە، یە کێکە لە (صحابە) کانی پێغەمبەر ﷺ، ئەم بەرپێزە لە گە ل خزمە کانی خۆ ی ویستیان بێنە (مدینه) و

موسولمان ببن، سواری که شتی بوون و له ناو ده ریادا پیگه یان لی گورپاو چونه (حَبْشَة)، له وی له گه ل حه زره تی (جعفر بن ابی طالب ؑ) - که کورپه مامی پیغه مبه ر ښو - په کتریان دیت و به په که وه هاتنه خزمهت پیغه مبه ر ښو، له و کاته ی له (غزه) ی (خیبر) بوو، پیغه مبه ر ښو له ده سته که وتی (خیبر) به شداری کردن، بپروانه (البخاری ومسلم).

۲- ریزداری ی با پیره ی (الاشعری).

حه زره تی (أبوموسی الاشعری) هم به ره که ته ی له پیغه مبه ر ښو وه رگرتوه: که پیغه مبه ر ښو داوای جامه ناو یکی کردو ده ست و پووی پیروزی خوی تیدا شوست و نه ختیکی ناو که ی له ده می پیروزی خوی وه رداو پشتیه وه ناو جامه که، نینجا فه رمویه (بلال الحبشی) و (أبوموسی الاشعری): له م ناو ه بخونه وه و بیرژینه سر پوو و سینه تان و موژده ی پیروزی تان لی بئ. نینجا هم دوو (صحابه) به ریزه ش فه رمانی پیغه مبه ریان ښو جی به جی کرد. بپروانه (البخاری ومسلم).

واته: هم حه دیسه به لگه یه: له سر پاک و ریزداری ی نه ژادی نیمامی (الاشعری)، چونکه با پیره گه وره که ی نیمامی (اشعری) به ره که تی له پیغه مبه ر ښو وه رگرتوه و نوریش ریزدار بووه له لای پیغه مبه ر ښو. بپروانه (شرح صحیح مسلم بهامش القسطلانی) ل (۳۹۲) ب (۹).

۳- ریزداری ی هوژی (الاشعری).

خوای گه وره له قورپانی پیروژدا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّونَهُ أُوذِلَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۵۴)، لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ أَشَارَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ وَقَالَ: هُمْ قَوْمُكَ يَا أَبَا مُوسَى ﷺ رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ عَسَاكِرَ، وَقَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحَافِظُ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. واته: نه ی نه وانه ی باوهرپتان هیتاوه به نیسلام، هر که سیک له نیوه له نایینی نیسلام وه رگه رپته وه، خوای گه وره له مه ودوا گه لیک وده ده هیتن: خویشی ده وین و نه وانیش خویان خوش ده وی، به رامبه ر نیمانداران ملکه چن و به رامبه ر کافره کان به هیتن، له پیگه ی خوا (جهاد) ده که نو له لومه ی هیچ لومه کاریک ناترسین، نه و سیفه ته باشانه گه وره ییک و ریزلینانیک خویا به ده داته نه و که سانه ی حه ز بکا، خوای گه وره ده وله مه ندیک فراوانه و زانایه. نینجا پیغه مبه ر ښو به (أبوموسی الاشعری) ی فه رموو: مه به ست به م گه له ی له م نایه ته دا باس کراوه: گه له که ی تویه، واته: هوژی (الاشعری). بپروانه (تبیین کذب المفتری) ل (۶۲).

هروهه پيغه مبرک ﷺ ده فرموي: ﴿إِنَّ الْأَشْعَرِيَّ إِذَا أَرْمَلُوا فِي الْغَزْوِ أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ عَنْدهُمْ فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِئَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ، فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هوزي (الاشعري) کاتي خوارده مه نييان که م ده بيته وه له (غزا)، يان له ماله وه، هه لده ستن به تيکړاي نازوقه ي خويان تيکه ل ده که ن، ئينجا به يه کسانى له قاپيکدا به شى ده که ن- واته: تاكو هه ژاره کانيشيان بينه خاوه ن نازوقه - جا پيغه مبرک ﷺ له بهر هم سيفته چا که فرموي: ﴿فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ﴾، واته: هوزي (الاشعري) له منن، منيش له وانم.

جا نه ي لوى موسولمان: ريژدارى له وه گوره تر هه يه: که پيغه مبرک ﷺ هوزي (الاشعري) ي به هوزي خوى داناوه، خويشى به هوزي (الاشعري) داناوه؟ راسته: هوزه که ي پيغه مبرک ﷺ (قريش) بووه به ريژتره له هوزي (الاشعري)، به لام هر کاتيک پيغه مبرک ﷺ هوزيکي گوره کړدې، به پړو قينه ي ناحزان نزم نابيته وه.

٤- به سهرهاتى مه زه بى (الاشعري):

جا نه ي لوى موسولمان: کاتيک هم ثابته وحه ديسانه بو (خوارج) و (مُجَسَّمَة) ي هم سرده مه ده خوئينيه وه، پيت ده لئين: خو ئيمه دژي ئيمامى (الاشعري) نين، به لکو ئيمه دژي مه زه بى (اشعري) يه کانين. هروهه پيت ده لئين: (ئيمامى اشعري) له مه زه بى خوى په شيمان بوته وه، هم خه لکه به هه لده چووه شوين مه زه به کونه که ي که وتون. جا نه ي لوى موسولمان: با له پيشدا به م جوړه که سانه بلئين: (ئيوه وه کو بزن فروش ده لئين: شهل نيه، به لام قاچى شکاوه) !!!.

ئينجا به سهرهاتى مه زه بى (الاشعري) پوون ده که ينه وه ده لئين: ئيمام (أبو الحسن الاشعري) له سالى (٢٦٠) ي کړچى له (بصرة) له دايک بووه له سالى (٢٢٤) ي کړچى له (بغداد) وه فاتى کړدوه، که واته: ئيمامى (الاشعري) به زانايه کى (سلف) ده ناسري، چونکه له سده ي سنيه مى (سلف) دا ژياوه ته مه نيشى دريژ بووه، تا (٢٢) ساليشى له سرده مى (خلف) ته واو کړدوه بهرگرى له (عقيدة) ي ئيسلام کړدوه.

ئيمامى (الاشعري) له پيشان (معتزلة) بوو، ئينجا خوى گوره په حمى پي کړدو هاته وه سر مه زه بى (اهل السنة والجماعة)، ئيمامى (الاشعري) خوى ده فرموي: له و کاته ي (معتزلة) بووم، له خه ونمدا پيغه مبرم ﷺ ديت و پي فېرمووم: (ئو پييازه بگره بهر که من فرمانم پي کړدوى، چونکه هر هم پييازه راسته و نايينى منه). ئينجا گه پامه وه سر مه زه بى (اهل السنة) و ده ستم به کتيب دانان کړدو يارمه تى (اهل السنة) م دا.

به م جوړه ئيمامى (الاشعري) بووه ئيمامى (اهل السنة والجماعة) له (عقيدة) دا، نه و کتيبانه ي تا سى سال پيش وه فاتکړدن داياناون: ژماره يان له دوو سده کتيب زياتره،

یه کیکیان (تفسیر)ی قورپانی پیروژه: له حهفتا بهرگدا، به لام به داخوه: ئیستا نهم تهفسیره دهست ناکه وی و هندی کهس تۆمهت نهدهنه پال (معتزله): که ئهوان سوتاندویانه و له ناویان بردهوه، ژۆریه ی کتیبه کانی تریشی له (حدیث) و (عقیده) و په ددانه وهی (أهل البدعة)یه. بپوانه کتیبی (تبیین کذب المفتری) ل (٤٣) و (١٢٨) و دواوه تر.

جا ئه ی لاوی موسولمان: ئه وه (الأشعری) ت ناسی و زانیت کام زانای په سه ن و پیزداره، دلتیابه: ئیمامی (الاشعری) له عه قیده دا پیشه وای (اهل السنة والجماعة)یه، جا ئه گهر (خوارج) پتیان گوتی: (مزه بهی (الاشعری) راست نیه). یان گوتیان: (ئیمامی (اشعری) له مزه بهی خۆی په شیمان بۆته وه و نهم خه لکه به هه له دا چووه و شوین مزه به که ی کونی که وتون). له وه لامی دا بلتی: ئه ی برای به پیزم: پیچه وانه که راسته و جه نابت به هه له دا چوی، چونکه ناگونجی نهم هه موو ئیمامانه گشتیان به هه له له سر مزه بهی (أشعری) بوبن، وه کو:

(الحاکم) خاوه نی (المستدرک) و ئیمام (فخر الدین الرازی) خاوه نی (التفسیر الکبیر) و (ابن فورک) و (ابن عساکر المحدث الدمشقی) و (القاضی عبدالوهاب المالکی) و (الامام البیهقی) و (أبوذر المالکی) و (امام الحرمین) و (الامام الغزالی) و (الخطیب البغدادی) و (الامام الماززی) و (الامام النووی): دانهری (شرح صحیح مسلم) و (ابن حجر العسقلانی): دانهری (فتح الباری شرح البخاری) و (الامام القسطلانی): دانهری (ارشاد الساری شرح البخاری) و (الامام جلال الدین السیوطی) و ئیمام (زکریا الانصاری): دانهری (تحفه الباری شرح البخاری) و (ابن حجر الهیتمی) دانهری (تحفه المحتاج)... جگه له مانه ش: چه ند زانایه کی تر .

ها ها: ئه وانه (أشعری) یه کانی منن، ئه وانه له سر پتیازی راستی پیغه مبه ن ﷺ، زانستی ئیسلام له و زانایانه و له وینه ی ئه وان ورده گیرئ، جا هه ر که سیك نهم زانا به پیزانه به گومرا دابنئ، خۆی گومرایه و پیکه ی دۆزه خی گرتۆته بهر، توخوا وهره وهره کتیبی (تبیین کذب المفتری) فیما نسب للامام (الاشعری) بخوینه وه، تاکو بزانی (اشعری) کئ یه و (اشعری) یه کان کین؟ هه روه ها بپوانه (مفاهیم یجب أن تصحح) ل (٥٠ و ١١١) چاپ ٣.

جا ئه ی لاوی موسولمان: به (خوارج) و (مجسمه) کان بلتی: ئه گهر بهم ئیمامه به پیزانه ش ته مبی نابن، ئه و به (صلاح الدین الایوبی) ی کوفریه زین مهیدانتان لی ده گرم و به ره و مهیدانی گومرایی (صلیبیه) پاوتان دهنیم و نامیلکۆکه ی په نگاوپه نگیش فریاتان ناکه وی: الدكتور (محمد عیاش الکبسی) ده فهرموئ: ((صلاح الدین الایوبی) به دوا ی رینگایه کی وادا گه پرا: که بتوانئ متمانه بداته هه موو که سیك و گیانی په رته وازه یی بهرینی له دلی جیاوازاندا، ئینجا مزه بهی (الاشعری) ی هه لئزارد و خه لگیش نهم هه لئزاردنه ی

قبول کرد، پیکهاتن گشت لایه کی گرتەوه-مه‌گەر ئەو کەسە ی خوا حەزی کردبێ
 پێک نه‌یه- ئەم ئوممەتە ی ئیسلام نزیکە ی هەمووی هاتە سەر یەک مەزەه‌بی
 عەقیدەیی... ئینجا دەفەر موی: ئەمە بوو هۆی بڵاوبوونەوه‌ی مەزەه‌بی (الاشعری)
 بە جوړیکی وها: مەزەه‌به‌کانی تر له‌ بیر چون و مەزەه‌بێکی تری جیاواز نه‌ما-
 مه‌گەر مەزەه‌بی (الحنبلی) - جا مەزەه‌بی (الاشعری) تەنها بە پشتگیری سولتان ئەم
 سەرکەوتنە ی وەدەست نه‌هێنا، چونکە ئەگەر وابووایه، هەر بە نه‌مانی سولتان ئەم
 مەزەه‌به‌ له‌ ناو دەجوو، بە‌لام ئەم مەزەه‌به‌ی (الاشعری) تەبێعەتی وەهایه: گیانی
 هەستی مەزەه‌بی دەکوژی و مەزەه‌بێکی پیکهینەرەو ناومنجی‌یه). پروانه
 (العقيدة الاسلامية في القرآن الكريم ومنهاج المتكلمين) ل (١٩) چاپی (١).

به‌ئێ: (اشعری) یه‌کان ناومنجین له‌ نیوان (معتزلة) و (حشویه) دا، وەکو (معتزلة)
 له‌ قورئان و حەدیس دوور نه‌که‌وتونه‌وه‌ وەکو (حشویه) ش له‌ عەقل دوور
 نه‌که‌وتونه‌وه، چاکە ی پیشینه‌ ی خۆیان بە میرات وەرگرتو وە وازیان هێناوه‌ له‌ باومرە
 پوچه‌ له‌ کانی گشت گروهيک، ئەو باومرە ی پیغه‌مبەر و ﷺ (صحابه) کان له‌ سەر بوون
 پاراستویانه‌ و دونیایان پڕ زانست کردو و. پروانه (پیشه‌کی ی بڵاوکەرەوه‌ ی (تبیین کذب
 المفتری) ل (١٩) چاپی (١).

تازە به‌ تازە، فەریکه‌ خوینده‌ واری سەرلێشیواو دەیه‌وی بمانشیوینێ و به‌ هیزی (دولار)
 له‌ مەزەه‌بی (الاشعری) لامانیداو بمانخاته‌ گێژاوی (خوارج) و (مجسمه)، تاكو متمانه‌مان
 به‌ (شرح مسلم) و (فتح الباری) نه‌مینێ و شوین (صلاح الدین) یکی تر نه‌که‌وین بۆ
 سەر به‌رزکردنه‌وه‌ ی ئیسلام، به‌ خوا خه‌یاڵتان خاوه‌.

﴿گروهي (خوارج)﴾

جا ئە ی لای موسولمان: تکایه‌ ئەم باسه‌ به‌ وردی بخوینەوه، تاكو بزانی: (خوارج)
 گروهيکن له‌ و هه‌فتا و دوو گروهي گومرا بو و له‌ سەر ده‌می (خلافة) ی ئیمامی (علی) داﷺ
 خۆیان ئاشکرا کرد، ئەوان ناویان له‌ خۆیان نابو: (شُراة)، واته‌: به‌هه‌شت کړ، یان
 خۆفروش به‌ خوای گه‌وره، به‌لام موسولمانان ناویان لێنان: (خوارج)، واته‌: ده‌رچووه‌کان
 له‌ کۆمه‌لی (السنة والجماعة).

بنچینه‌ ی (خوارج) ده‌گه‌رێته‌وه‌ سەر پیاویکی بێ ئەده‌ب که‌ له‌ سەر ده‌می پیغه‌مبەر ﷺ دا
 بوو، ناوی (حرقوص) بوو، پێیان ده‌گوت: (تُوالخُوَيْصِرَة). پیغه‌مبەر ﷺ شتیکی له‌ نیوان
 موسولماناندا به‌ش ده‌کرد، ئەم بێ ئەده‌به‌ش گوتی: (يَا رَسُولَ اللَّهِ اِنَّكَ اللَّهُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ
 اَعْدِلْ) ئە ی پیغه‌مبەری خوا له‌ خوا بترسه، داپه‌روه‌رانه‌ ئەم شته‌ به‌ش بکه‌. جا

پیغمبر ﷺ فرمودی: (کَیْ دَادِیْ رَوْرَه نَهْ گَر مَن دَادِیْ رَوْرَه نَه بَم؟). ئینجا ئیمامی (عمر) و حه زره تی (خالد بن الولید) فرمویان: ئه ی پیغمبره ی خواﷺ ریگه م بده: تاكو له ملی بدهم. پیغمبر ﷺ فرمودی: وازی لی بینه، چونکه له بنچینه ی مه زه بی وی کومه لیک دهرده چن: قورئان ده خوینن و له گهرده نیان تیناپه ری، موسولمانان ده کوژن و واز له کافران ده هینن، نه گهر مَن بَمِئَم وه کو گه لی (عاد) له ناویان ده به م... تا کوتایی ئه م سَی حه دیسانه ی داهاتوو که له (بخاری و مسلم) دا گَیْردراونه وه.

ئینجا له و کاته ی ئیمامی (علی ﷺ) و حه زره تی (معاویه ﷺ) سولحیان کردو بریاریان دا: لیژنه ی (التحکیم) دابندرئ، حه زره تی (أبو موسی الاشعری) بووه نوینه ری ئیمامی (علی) له م لیژنه یه دا، کومه لیکه ی سه رلیشئواو- که ژماره یان (۱۲۰۰۰) که س بوو- له له شکری ئیمامی (علی ﷺ) جیا بونه وه و دروشمی (لا حُکَمَ إِلَّا لِلَّهِ) یان نه گوت و تومه تی کافر یونیان ده دا پال ئیمامی (علی ﷺ)- چونکه به دانانی لیژنه ی (التحکیم) پازی بووه- نه یانگوت: پیویسته (علی) له (کفر) ه که ی خوی توبه بکا- وه کو ئیمه- ئینجا ده گه پیننه وه ناو له شکری (علی). ئینجا پوژیک ئیمامی (علی ﷺ) ووتاریکی داو په خنه ی له (خوارج) گرت، ئینجا چه ند که سیکه ی (خوارج) پووبه پووی هه لسان و گوتیان: (لا حُکَمَ إِلَّا لِلَّهِ)، واته: بریاردان ته نها مافی خوایه. ئینجا ئیمامی (علی ﷺ) وه لامی دانه وه و فرمودی: (كَلِمَةٌ حَقٌّ أُرِيدُ بِهَا بَاطِلٌ) ئه مه ووشه یه کی راسته، به لام مه به ست به مه کاریکی نا په وایه. ئینجا فرمودی: جاری سَی مافتان له لای ئیمه هه نه:

یه که م: له مزگه وته کان قه ده غه تان ناکه ین که زیکری خوی تیدا بکه ن.

دووه م: له ده سته که وانه ی ئیسلام بی به شتان ناکه ین تا له گه ل ئیمه دا بن.

سَی یه م: جه نگتان له گه ل ناکه ین تا جه نگمان له گه ل نه کن.

ئیترا (خوارج) له کاره نا په وایه کانی خویان به رده وام بوون به شیوه یه کی وه ها: خویان له شتی که م ده پاراست، به لام گه وره ترین شتی ناشیرنیان ده کرد:

بو نموونه: پوژیک (عبدالله بن خباب بن الارت) خوی وژنه که ی گه یشته کومه لیکه ی (خوارج) و دیتی یه کیکیان له بن دارخورمایه ک دانه قه سپیکه خسته ناو ده می خوی، به لام هاو پیکانی خویان لی زویر کرد، چونکه به بی ئیزنی خاوه نه که ی خواردویه تی.

هه روه ها: یه کیکیان به رازیکی کوشت، دیسان خویان لی زویر کرد؟ چونکه خواردنی گاوریکی (نَمِی) ی له ناو برده وه. ئینجا پوویان کرده (عبدالله) و پیتیان گوت: به روات چونه به رامبه ر (علی)؟ نه ویش وه لامی دانه وه گوتی: (علی) له سه ر ریگه ی راسته و نه وه ئیوه شاره زاتره و به ترستره بو ئایینی ئیسلام. ئیترا که (عبدالله) ئه م وه لامه ی دانه وه، له پیش چاوی ژنه که ی کوشتیانه وه، ئینجا زگی ژنه که شیان هه لدرپی و- به کوژپه که ی ناو زگیه وه- کوشتیان.

بهائی: به راز کوشستنیان پیّ چه پامه، به لام کوشتنی موسولمانیکی کوپه (صحابه) پیّغه مبهریان پیّ چه لاله !!!.

نیت که نیمامی (علی) هم کاره ساته ی زانی، خوی بۆ ناماده کردن و داوای لی کردن: بکوژه تاوانباره کانی ته سلیم بکن، به لام (خوارج) وه لامیان داوه و گوتیان: نیمه به گشتی (عبدالله) و ژنه که مان کوشتوه، چونکه نیه مال و کوشنتان چه لاله، نینجا که (خوارج) زانیان نیمامی (علی) وازیان لی ناهینن، به ره به ره بلاوه یان کرد، به شیوه یه کی وه ها: له م دوانزه هزاره، ته نها چوار ه زاریان هاتنه مهیدانی نیمامی (علی)، نه وانه ش له ماوه یه کی که مدا کوژران و ته نها توکس توانییان دهر یاز بین.

جا له نه نجامدا کۆمه لیک (خوارج) برپاریان دا: نیمامی (علی) و (معاویه) و (عمرو بن العاص) و (عبد الرحمن بن ملجم) ته رخان کرا: بۆ کوشتنی نیمامی (علی)، نینجا هر له پیش دهر گه ی خوی، له به ره به یانی هه یینی (۱۷) ی مانگی په مه زانی سالی (۴۰) ی کۆچی، (عبد الرحمن بن ملجم) ی (خوارج) ی روپره ش شمشیریک ی له سهری نیمامی (علی) داو به م برینه سهخته له پۆزی یه کشه ممه دا وه فاتی کرد- إنا لله و إنا إليه راجعون- بۆ زیده زانستی هم باسه، پروانه (نور الابصار) ل (۹۸) و ۹۹ و ۱۰۱ و ۱۰۲ هه روه ها (الخلفاء الراشدون) ل (۴۳۰) و (۴۴۲) و (۴۴۵).

﴿ناگاداری﴾: به شدار بوونی هه زه ته ی (أبو موسی الاشعری) له لیژنه ی (التحکیم)، بووه ته هوی دزایه ته ی (خوارج) له گه ل هوی (الاشعری) و مه زه به ی (الاشعری)، چونکه نیمامی (الاشعری) له نه ته وه ی هم (صحابه) به پیزه یه.

﴿خوارج ده کانی (وهابی)﴾

نه ی لای موسولمان: خو به شه هید کردنی نیمامی (علی)، (خوارج) نه یانتوانی ده سه لات وه ریگن، به لکو ته نها هر خه ریکی ئازاوه بون له دژی ده ولته ی نیسلام، جا کاتی وا ده هات هر ناویان نه نه ما، چونکه ته بیعه ته ی (خوارج) نه وهایه: پهیدا ده بن و ده برپنه وه، هه روه ک پیّغه مبه ر پیّغه ده فره موئ: ﴿يَنْشَأُ نَشَأً يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لِأَجَازٍ تَرَاهُمْ كُلَّمَا خَرَجَ قَرْنٌ قُطِعَ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: كُلَّمَا خَرَجَ قَرْنٌ قُطِعَ أَكْثَرُ مِنْ عَشْرِينَ مَرَّةً، حَتَّى يَخْرُجَ فِي عَرَاضِهِمُ الدَّجَالُ﴾ رواه ابن ماجه بسند صحیح، چینه خه لکیک پهیدا ده بن: قورئان ده خوینن و له گه رده نیان تیئا په پی، هر چینیکیان دهر ده چی، ده برپندریته وه، -زیاتر له بیست جار وه های فره مو- تا له مهیدانی نه واند (دجال) دهر ده چی.

جا له سه ره تای سه ده ی دوانزه می کۆچی دا جاریک ی تر سه ریان هه لداوه به سه رکردایه ته ی (محمد بن عبدالوهاب) هاتنه وه مهیدانی ئازاوه و ململانه له گه ل ده ولته ی نیسلام، به و جوړه ی باسی ده کین:

ئىنجا ئەوھش بزانە: ئەم جارە (خوارج) ناويان لە خۇيان نا: (المُوحَّدُونَ)، واتە: يەكخواپەرست. بەلام موسولمانان ناويان لىتان: (وهابى)، واتە بە ناوى (عبدالواهاب)ى باوكى سەركرده كەيان ناويان دەهيتان.

﴿پەيوەندى (ئنگليز) و (وهابى) يەكان﴾

ئەى لاوى موسولمان: دامەزىنەرى ئەم گروھە گومراپووە-كە ناوى (محمد بن عبدالواهاب) بوو- لە سالى (١١١١)ى كچى لە دايك بوو، لە سالى (١٢٠٦)دا مرد، يەكەم جار قوتابى ئايىنى بوو، لە (مدینە)ى پېرۆز دەيخويند، بەلام ھەر لەوى گومراپەكانى خۆى ئاشكرا دەكردن، تا واى لىھات: مامۇستايەكانى خۆى و (الشيخ سليمان)ى براى خۆى پەديان دەداوھو كىتیبیان لە دژى وى دانان، ناچار پووى كرده لای پۆژھەلاتى (مكە) و (المدینە)، لەوى پەيوەندى بەست: لەگەل (محمد بن سعود) ئەمىرى (الدرعية): كە لە ھۆزەكەى (مسيلمە الكذاب) بوو، تاكو يارمەتى ى بدا بۆ بلۆكردەوھى بانگەوازەكەى، كە دەيگوت: (ئەم خەلگە ماوھى شەشەد ساللە كافرو پىويستە بهيندرينەوھ سەر يەكخواپەرستى).

جا ھەر كەسك شويىنيان كەوتبا، فەرمانيان پىدەكرد: سەرى بتاشى، واتە: چونكە تا ئىستا كافر بووھو تازە بۆتەوھ موسولمان و دەبى مووى كوفر لە خۆى لايدا، ئىنجا كە (محمد بن سعود) مرد، (عبدالعزيز)ى كوپى لە جىى دانىشت و يارمەتىى دەدا، بپوانە (الفتوحات الإسلامية) ل (٢٥٧ و ٢٥٨) و (الدر السنية) ل (٢٩) تا (٥٤).

ئەى لاوى موسولمان: بەم سەرتاشينەى (وهابى) يەكان ھەديسى پىغەمبەر ﷺ ھاتە جى، كە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْقَوْمُ قَبْلَ الْمَشْرِقِ مُحَلَّقَةٌ رُؤُوسُهُمْ﴾ رواه مسلم، لە لای پۆژھەلاتى (مدینە)ى پېرۆز، كۆمەلێك لە پىى راست لادەدەن و گومرا دەبن، نىشانەيان ئەوھە سەرتاشكراون. بپوانە (شرح مسلم بهامش القسطلاني) ل (٣٥) ب (٥) و (روضة المحتاجين) ل (٤٠٣).

ئىنجا دەولەتى (ئنگليز)ى كافر دەستى كرد بە يارمەتيدانى (وهابى) يەكان لە پىگەى ئەم (عبدالعزيز بن محمد بن مسعود) ھوھ، ئەوھندە چەك و مالى بۆ ناردن تا وايان لىھات كەوتنە جەنگ لە دژى (خليفە)ى ئىسلام، بە پشتيوانى (ئنگليز) پووبەپوو بوونەوھ لەگەل لەشكرى دەولەتى ئىسلام، بۆ بەرژەوھەندى (ئنگليز) چەند شارێكى ئىسلاميان داگير كرد: وەكو (مكە) و (مدینە) و (كويت)... ھتد. بپوانە (كيف هدمت الخلافة) ل (١٣) و (١٤).

ئەى لاوى موسولمان: بە خۆت باش دەزانى ئىستاش پەيوەندى نىوان (ئنگليز)ى ئاغاو (وهابى) يەكانى نۆكەر پتەوترە لە جارى پىشوو، بە زەبى و پەيوەندى نىوانيان زۆر بەھىزترە لە بەزەبى و پەيوەندى نىوان دايك و كيژ، فەرموو: بە چاوى خۆت دىتت، لە سالى (١٩٩٠)، بەرامبەر (١٤١١) كچى، حيزبى بەعسى عىراقى دەستى بە سەر (كويت) دا

گرت و ویستی به رهو (سعودی)ش برهوا، یه کسه ره کافره کانی (انگلیز) و (امریکا) و (فرنسا) هاتنه هاواری بنه ماله ی (آل سعود)ی (وهابی)، زانایانی ئایینی (وهابی)ش (فتوا)یان دا: که (دروسته له دژی عیراق پشت به کافران بیه سترئو موسولمانانی عیراق به دهستی کافره کان بکوژرین)!!!.

ئهی لاوی موسولمان: به چاوی خۆت دیت: (موشهك) و (فرۆكه)ی ئهم سێ دهوله ته کافرانه چۆن شاره کانی ئیسلامیان-له عیراق- بۆمباران ده کردو سهربازو ژنو مندالی و پیری موسولمانیان له ته ده کرد، به جوژیکی وا: ژماره ی کوژراوی موسولمانانی عیراق- کوژدو عه ره ب و که مایه تیه کانی تر- گه یشته (۸۵) هه زار.

ئهمه له لایهك، له لایهکی تریشه وه ده بینین: جووه کان-به یارمه تی ئینگلیز- خاکی (فلسطین)یان داگیر کردوه، به لام تا ئیستا (وهابی)یه کانی (سعودی) یهك فیشه کیان به رامبه ر جووه کان نه ته قاندوه-جگه له مهش- (ابن بان)ی (وهابی) فتوا ی دا: که پیکهاتن له گه ل جووه داگیر که ره کانی (فلسطین) دروسته. نه وهش به هۆی ئه وه یه: جووه کان و (وهابی)یه کان هه ردووکیان تۆکه ری (انگلیز)ن، به ئی راسته: که پیغه مبه ر ڤه ده رباره ی (خوارج) ده فه رموی: ﴿يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْثَانِ﴾ رواه البخاری ومسلم، واته: موسولمان ده کوژن و واز له کافره کان ده هینن.

ئهی لاوی موسولمان: به چاوی خۆت دیت: له سالی (۱۹۸۸)ز، به عسی عیراقی-که حیزبکی (علمانی)ی (صلیبی) بوو و خۆی به سه ر عیراقدا سه پاندبو- کوردستانی کیمیاباران کردو پینچ هه زار مزگه وت و چوار هه زار گوندی پوخاندو زیاتر له (۱۸۰) هه زار کوردی موسولمانی کوشتن و شوین بزری کردن، به لام که س فرمی سکیکی بۆ نه پشتن؟ -چونکه وه کو (وهابی)یه کانی (سعودی) تۆکه ری (انگلیز) و (فرنسا) و (امریکا) نه بون- که س نه یگوت: کورده مالت له کوئی یه؟.

ئییستاش به هۆی تاوانی به عسی عیراق و به (فتوا)ی (وهابی)یه کان: شهش سال زیاتره کوژد له برسیه تی داو له ژیر باری گه ماپۆی ئابوری دا ده ژیی و خاکی کوردستانی ئازیز- وه کو خاکی (حجاز)- بووه ته بنکه ی کافره کانی (فرنسا) و (انگلیز) و (امریکا) و کافره کانی تر، هه موویان شان به شانی (وهابی)یه کان، گه لی کوژد به ره و گومراپی ده بن، (اللهم اليك نشكو ضعف قوتنا وقلة حيلتنا وهواننا على الناس يا أرحم الراحمين انت رب المستضعفين).

ئهی لاوی موسولمان: ئه و کاره ساته ی (محمد بن عبدالوهاب)ی گومرا بوو- به پشتیوانی (عبدالعزیز)ی (آل سعود)- به دهوله تی ئیسلامی کردوه، نایه ته نووسین، چونکه هه ر شارێک و هه ر گوندیکیان داگیر کردبایه، تالانیان ده کردو ژنو مندالیان ده کوشتن و

گومبەتی گۆری پیاوچاكانیان دەپوخاندو له هەندێك شوێن دەیانکردنە ئاودەستخانە،
له ناو مزگەوتدا موسوڵمانیان دەكوشتن:

جاریك بانگدەریكی كۆتیریان بە فەرمانی (محمد بن عبدالوهاب) كوشت، چونكه له دواى
بانگ سەلاواتی له سەر پێغەمبەر داﷺ، ئینجا (محمد بن عبدالوهاب) گوتی: (دەمبکچی له
مالی قەحیپەدا، تاوانی گەمترە لەو بانگدەری له سەر منارەى بانگ سەلاوات لی دەدا).
چەندەها کتیبی ئاینیان دەسوتاندو له کۆلانیان فریانیان دەدا، خەلکیان قەدەغە دەکرد له
زیارەتی گۆری پێغەمبەرﷺ، هەروەها له بەرچاوی ئەودا دیانگوت: (عَصَايَ خَيْرٌ مِنْ مُحَمَّرٍ)
دارەسایەکی من له پێغەمبەرﷺ بە سودترە؟ چونكه پێغەمبەرﷺ مردووەو هیچی له دەست
ناین. ئەم هەمووکارە ناپەڕەوايانەیان دەکرد، له ژێر دروشمی بانگەوازی بۆ یەكخواپەرستی و
خۆپاراستن له (شرك). بۆ باوەڕکردن و دڵنایی لەم باسە، بپوانە (الدرر السنیه) ل (٤١ تا ٥٤)
و (الفتوحات الإسلامية) ل (٢٥٦ تا ٢٦٩) ب (٢) و (روضة المحتاجين) ل (٣٨٤ و ٣٨٥).

ئەى لاوی موسوڵمان: ئا ئەمەیان ئەو (محمد بن عبدالوهاب) یە: كه (خوارج) ی ئیستا
بە (شیخ الاسلام) و بە (مُجَدِّد دین الاسلام) و بە (بطل التوحید) ناوی ئەهێتن و ئەیانەوی
گەنجەکانی موسوڵمان له هەر چوار مەزھەبی (أهل السنة) لابدەن و بیاننێنە سەر مەزھەبی
(محمد بن عبدالوهاب) ی پالەوانی ئازاوەو تێکدەری دەولەتی ئیسلام.

ئەى لاوی موسوڵمان-بۆ خاتری خوا-تکات لی ئەکەم: پێبازە پێرژەکەى (محمد بن عبدالله) ی
پێغەمبەرﷺ گوم نەکەى و شوێن پێبازە چەوتەکەى (محمد بن عبدالوهاب) مەکەوه!

بەئێ: هەر (محمد بن عبدالوهاب) بوو-له پێگەى (هەمفرى) (جاسوس) ی (ئینگلیزى)-
پەیمانی له گەل کافرەکانى (ئینگلیز) دا بەست و دەولەتی ئیسلامی بێهێز کرد، جا بەم بێ
هێزکردنە پێگەى بۆ کافرەکانى (ئینگلیز) و کافرەکانى تری پۆژئاوا ئاسان کرد: تاكو بتوانن
دەولەتی ئیسلام پارچە پارچە بکەن و له (٣) ی (ئازار) ی (١٩٢٤) ز، (خلافة) ی ئیسلام
هەلبووشێنن و موسوڵمانان بە (یتیم) ی و بە بێ (خلیفه)، سەرگەردان بن.

بەئێ: کوردستانی-وهك بەشەکانى تری دەولەتی ئیسلام- بە بریارى (سایکس-
بیکو) ی کافرەکانى (ئینگلیز) و (فرنسا): پارچە پارچە کراو بە سەر وولاتەکانى دراوسێدا
بەش کرا، إنا لله وإنا إليه راجعون. بپوانە (كيف هدمت الخلافة) ل (١٣ و ١٤) و (٩٣ تا ٩٧).
پشت له دین کردن-براكەم-پێم بێ: سودى چ بوو؟

یان بە لات و ابوو كه ئاین بویتە مەنع و بەرگری

سا به (وَالله) عاره هەرگیز پشت له دین کەى لاوی کورد

دوژمنى دین بوو -بزانە- دارى هیواى تۆی برى

﴿ سَلَفِي يَهْكَانِي (خَوَارِج) ﴾

ئەى لاوى موسولمان: دواى ئەوھى زانیت: كافرهكان چۆن پىلانيان دانا بۆ پوخاندنى (خلافة)ى ئىسلام، (خوارج)ش لە سەر دەمى ئىمامى (على)و لە سەر دەمى (خليفة)ى (عثمانى)دا چۆن جەنگيان لە گەل موسولمانان ئە کرد، ئەوھى بزانە: ھەر لە سەرھەتای سەدەى پانزەھەمى کۆچى دا موسولمانان ھەشيار بونەو ھە چەند بزوتنەو ھەىكى ئىسلامى دروست بوو و جارىكى تر ھەستى (جہاد) لە ناو دلى موسولماناندا جولایەو.

بەلام بە داخەو: ديسان (خوارج) سەريان ھەلداو ھەستيان کردە بە ئاژاو ھەستکردن: بۆ تیکدانی پىزى موسولمانان و بۆ مراندنى ھەستى (جہاد) لە دلى موسولماناندا، جا ئەم جارەشيان بە ناوى (سَلَفِي) دینەو ھەيدانى ئىسلام، واتە: شۆینکەوتەى (سَلَف).

بەلام لە پاستى دا (سَلَفِي)یەكانى ئىستا (خوارج)ن و دوژمنترین كەسن لە گەل (سَلَف)، چونكە ھەر ئەوانەن ناوى ھەر چوار پيشەواى (سَلَف) بە سوکى دەھيئن و دەلین: ئەو زانایانە و ھەكو (قەشە)و (مالم)ى جولەكەو گاوردەكان، ھەر ئەوانەن دەرس بە گەنجەكانمان دەلین و پىيان دەلین: ئەو زانایانە بە كتيبە پەپ زەردەكان پەروەردە كراون و لە ئىسلام تینەگەيشتون، ھەر ئەوانەن دەلین: شۆینکەوتەى ئەم چوار مەزھەبانە گومرا بونەو لە (عقيدة) تینەگەيشتون، ھەر تینەگەيشتون. جگە لە مەش: بە ئاشكرایى دەلین: (پيغەمبەر ﷺ كۆرى كافرانە). نعوذ بالله.

ئەى لاوى موسولمان: بەم جۆرە (سَلَفِي)یەكانى (خوارج) بە ناوى ئىسلام لە ئىسلام دەدەن و پىزى موسولمانان تىك دەدەن، جا لە بەر ئەوھى ئەم نەزانانە لە ھىچ قوتابخانەىكى ئايىنى نەيانخويندو ھە بەردەستى ھىچ زانایەىكى ئايىنى فيرە خویندنى ئايىنى نەبوینە، دەيانىينى: ھەك كویرىكى پيخواس كەوتونەتە ناو ئايىنى ئىسلام، ئەم ئىسلامە و ھەكو حيزبایەتى بە خەلكى دەناسيئن و دروشمى سەيرو جیاواز لە خەلك بە كار دەھيئن، بە ئاشكرایى ديارە: بانگەوازى ئەوان شتىكى جیاوازە لە گەل بانگەوازى ئىسلام، ھەر لە شتوھى بانگەوازیەكەيان دەردەكەوئى كە ئەو بەھەشتە پان و بەرىنە تەنھا بە مافى خویان دادەنن.

ئینجا بزانە: ئەوانەى ئىستا ئاشى ئەم ئاژاو ھە دەگيئن، چەند دىليكى بەردەستى پۆژناوان: ھەكو (ألبانى)و (ابن باز)و (صالح الفوزان)و (عثيمين)و (محمد جيميل زينو)و چەندكەسىكى ترى لەم بابەتە، چەند مەلەبەندىكى تايبەتییان ھەىە بۆ ئاژاو نەو: ھەكو (مكتبة الغرباء) لە تورکيا، (ادارة البحوث العلمية والاقتاء) لە سعودیە، (مكتبة الدعوة) لە (بريطانيا)و (امريكا).

ئەي لاوي موسولمان: جەنابت چاك دەزانى كافىرەكان چەند سود لە و پەرتەوازە چيانە وەردەگرن: بۆ تىكدانى پىزى موسولمانان و خاوكردنە وەى بزوتنە وەكانى ئىسلامى: چونكە ھەرئە و تىكدەرەنەن بە ناوى پاككردنە وەى (عقيدة) كە وتونەتە ناو گەنجە (مجاهد) ەكان و دەيانكەنە دوزمنى يەكترو (جهاد) يان لە بىر دەبەنە وە.

جا بۆ ئەم كارە ناپەسندە (دۆلار) و يارمەتییكى نۆريان لە وولاتە كافىرەكان بۆ دىو نامىلكۆكى پەنگاو پەنگو ژەھراوى بە خۆپايى بە سەر گەنجەكاندا بەش دەكەن و دەيانكەنە دوزمنى پىشە و ايانى ئىسلام و پىيان دەلێن: تا (عقيدة) ت پاك نەبێتە وە نابى (جهاد) بكى. بەم جۆرە بزوتنە وەكانى ئىسلامى بى ھىز ئەكەن.

الدكتور (وهبة الزحيلي) لە زمانى (اندرسن) (ئنگلین) دەگىرتە وە دەلێ: (پۆژئا و ايبەكان - بە تايبەتى (ئنگلین) - زۆر دەرترسن بىرى (جهاد) كردن لە ناو موسولماناندا ئاشكرا بىي؟ نە وەكو دەنگيان بكەنە يەك دەنگو پووبە پرووى دوزمنەكانيان ببنە وە، لە بەر ئەو پۆژئا و ايبەكان و ئىنگلېز ھەول دەدەن: بىرى (جهاد) كردن نەھيلن). بپوانە (آثار الحرب فى الفقه الإسلامى) ل (٥٩) و (فقه السيرة) ل (١٣٦).

ئەي لاوي موسولمان: تا كافىرەكانى پۆژئا و ئەم جۆرە تىكدەرە ئازا وە چىيان لە ولاتى ئىسلامدا ھەبى و پىزى بزوتنە وەكانى ئىسلاميان پى تىك بدەن و بە ھۆى ململانەى بى سود گەنجەكان لە (جهاد) كردن دوور بخەنە وە، پىويست ناكە (بۆمب) و (موشەك) لە موسولمانان بەكار بپن.

﴿ نيشانەكانى (خوارج) ﴾

ئەي لاوي موسولمان: ئەوا بە تەواوى بۆت ئاشكرا بوو: (سَلَفِي) ئەم پۆ و (وَمَا بِي) دوينى و (خوارج) پىرى، گشتيان يەكسان، ھەرسىيان لە يەك سەرچاوەى لىلى (بدعة) دا ناو دەخۆنە وە لە دەرياي تاريكى (ضلالة) دا مەلەوانى دەكەن و ئامانجيان تىكدانى پىزى موسولمانانە، بۆيى (سَهْل) دەفەرموى:

(ھەر كەسىك ئىمانى خۆى راست كردبى و يەكخواپەرستى ي بىگەرد كردبى، نابى بە بىدعەكار دلى خوش بى و نابى لەگەل بىدعەكار دابنیشى، دەبى دوزمنایەتى خۆى لەگەل بىدعەكاردا ئاشكرا بكا، ھەر كەسىك نەرمى لەگەل بىدعەكار بنوینى، خواى گەورە شیرنايى سوننەتى لى دەستينى، ھەر كەسىك شوین بىدعەكار بكەوى: بۆ گەورەيى دونيا، يان بۆ مالى دونيا، خواى گەورە زەليل و ھەزارى دەكا، ھەر كەسىك لەگەل بىدعەكار پىيكەننى خواى گەورە نورى ئىمانى لە ناو دل دمردينى، ھەر كەسىك باومر ناكە با تاقى ي بكاتە وە). بپوانە (مدارك التنزيل) ل (٢٣٧) ب (٤).

که وایو: نه وایو منیش چه ند نیشانه یه کی (خوارج) ت بؤ ده نوسم، تا کو چاکتر بیانناسی و لییان دور که ویه وه ته فره ت نه دن و ته منی که نجیت به فیرو نه دن:

۱- به کافر دانانی خه لک، واته زور به ناسانی و به هوی تاوانیک تومه تی (شرك) واته: کافریون ده دنه پال موسولمانان ﴿كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَرَاهُم - أَيُّ الْخَوَارِجِ - شِرَارَ خَلْقِ اللَّهِ، وَقَالَ: إِنُّطَلُّقُوا إِلَى آيَاتِ نَزَلَتْ فِي الْكُفَّارِ فَجَعَلُوهَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ رواه البخاري، حه زده تی (عبدالله) ی کوری نیامی (عمر) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (خوارج) ی به خراپترین که س داده نان و ده یفرموو: نه وایو تانه ی له قورپان دهریاره ی کافره کان هاتونه ته خواره وه، (خوارج) به سر نیمانداراندا به کاریان دینن. جا هر له بهر نه م سیفته خراپه، پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: ﴿هُم شَرُّ الْخَلْقِ وَالْخَلِيقَةِ﴾ رواه مسلم، (خوارج) له هه موو داده میزادو نازه لیک خراپترین. برپوانه (إرشاد الساری شرح البخاری) ل (۸۴) ب (۱۰).

۲- به رده وام هه ولّ ده دن: چینی که نه که کان گومرا ده که ن- به تاییه تی نه و که نه جانه ی پله ی خویندنیان نزمه و نه زمونی ژیانیان نه دیتوه- جا بؤ نه م مه به سته چه ند ریخراواییکی به ناو نیسلامی بؤ چینی لاوان و قوتا بیان دروست ده که ن و به ناوی شوینکه وتنی (سلف) و خوپاراستن له (بدعة) ده یانکه نه دوزمنی موسولمانان.

۳- زور دروژنن و له ناو موسولماناندا به درو دروشمی (القرآن والسنة) به رز ده که نه وه و به گوفتاری سه رقوزو بن نالوز که نه که کان وا تیده که یتن: که ته نها نه وان په فتار به قورپان و حه دیس ده که ن و خه لکی تریش گشتی گومرا بویه، جا تکایه نه ی لای موسولمان: ناگاداریه نه بیه که نه جیکی (خوارج)، چونکه ته منی لاویت- به گومرای- له ده ست ده چی. دهریاره ی نه م دوو نیشانانیه ی (خوارج)، پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: ﴿سَيَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ أَحْدَاثُ الْأَسْنَانِ سُفْهَاءُ الْأَحْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ خَيْرِ قَوْلِ الْبَرِيَّةِ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنَّ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: له کزتابی زه ماندا کومه لیک په یدا ده بن: تازه پیگه یشتوو و تازه لاون، که م عه قل و که م تیگه یشتنن، باشتترین قسه ی خه لک ده که ن و قورپان ده خوینن و له که رده نیان به ره و خوار ناچی، به هوی توندوتیژی له نایین دهرده چن هه روه ک تیر له نیچیر دهرده چی، هر کاتیک که یشتنه نه م جوره که سانه بیانکوژن، چونکه کوشتنی نه وانه پاداشتی هیه له لای خوا له پوزی قیامت. برپوانه (شرح مسلم) ل (۲۹) ب (۵).

نه ی لای موسولمان: جه نابت چاک ده زانی: دروشمی پیروزی (القرآن والسنة) باشتترین قسه ی خه لکه، به لام نه وان به درو به رزی ده که نه وه، هر له بهر نه و درو یه ش بوو، که پیشینه کانی

(خوارج) ئەم دروشمەیان بە ناوی (لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ) پەوبە پەوبی ئیمامی (علی ع) بەرز کردەووە و ئیمامی (علی ع)ش بەهە لە وەلامدا فرموی: ﴿كَلِمَةُ حَقٍّ أُرِيدَ بِهَا بَاطِلٌ﴾ رِوایە موسڵم، واتە: ووشە (لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ) زۆر باشە و راستە - کە دادپەرەویی تەنھا مافی خۆیە - بەلام مەبەست بە ووتنی ئەم ووشە: ناپەرەوایە، واتە: تیکدانی پرێزی موسولمانانە.

کەوابوو: ئەگەر (خوارج)ی ئیستاش راست دەکەن، با دروشمی (القرآن والسنة) پەوبە پەوبی کافرەکان بەرز بکەنەو، ئەک بەرامبەر موسولمانیکی ملکه چی خواو پیغه مەبەر.

۴- زۆر بایەخ بە لەبەرکردنی قورپان و بە نوێژو پۆژوو دەدەن، نوێژەکیان بە شێوەیەکی جیاواز لە خەڵک دەکەن و خۆیان بە خواپەرست نیشان دەدەن و لە گوناھێ بجوک خۆیان دەپارێزن، بەلام گوناھێ گەورە لە لایان وەک ئاوخواردنەو، دەربارە ئی ئەم نیشانەیی پیغه مەبەر: ﴿يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَيْسَ قَرَأْتَكُمْ إِلَى قَرَأْتِهِمْ بِشَيْءٍ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ يَحْسِبُونَ أَنَّهُ لَهُمْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ﴾ رِوایە موسڵم، واتە: کۆمەڵیک لە ئۆممەتی من پەیدا دەبن و لە کۆمەڵ دەردەچن: قورپان دەخوینن، قورپان خویندنی ئێوە بەرامبەر خویندنی ئەوان هیچ نیە، نوێژەکەتان و پۆژوو کەتان بەرامبەر نوێژو پۆژووی ئەوان هیچ نیە، قورپان دەخوینن و واتە تێدەگەن قورپان لە سودی ئەوان دەخەفتن، بەلام لە راستیدا قورپان لە دژی ئەوانە. کەوابوو: ئەو لای موسولمان: تۆ نوێژەکە تەنھا بۆ خوا بێ، ئەک بۆ حیزبایەتی.

۵- جەماعەت نەکردن: واتە: (خوارج) نوێژ بە جەماعەت لە دواي خەڵکی تر ناکەن، چونکە بە کافرێان تێدەگەن، لە بەر ئەوەی خراپە قەدەغە ناکەن. بڕوانە (تحفة المحتاج) ل (۶۷) ب (۹).

۶- زۆر بێ ئەدەب و بێ حۆرمەتن بەرامبەر پیغه مەبەر، دژی سەلاوات لێدان و زیارەتی گۆی پیغه مەبەر (توسل) واتە: هاوارکردنە خوا بە خاتری پیغه مەبەر... هتد، ئەمەش دەگەرێتەو سەر مامۆستا بێ ئەدەبەکی پیشوویان، کە بە پیغه مەبەری گوت: (اغْدِلْ... إِنْ قِيَّ اللَّهُ)، رِوایە البخاری و موسڵم. ئیستاش (خوارج) ووشە (إِنْ قِيَّ اللَّهُ) - وەکو دروشمیکی خۆیان - بەکار دەهێنن.

۷- زۆر بێ ئەدەب و بێ حۆرمەتن بەرامبەر زانایانی (أهل السنة والجماعة)، واتە: هەر لە سەدەیی یەکەمەو تا ئیستاش، گشت زانایانی ئیسلام بە بەهەڵە داچوو و گومراپوو دادەنێن و تەنھا قەسەیی خۆیان و سەرانی خۆیان پێ راستە، تەنانهت ئیمامی (عمر ع)ش بەهە لە مەسەلە (طلاق)ی سێبەسێ بە بەهەڵە داچوو دادەنێن، باوەریان بە (إجماع)ی زانایانی ئیسلام نیە و زۆر دژی هەر چوار ئیمامەکانی سەر مەزھەبن و زانایانی ئایین بە (قەشە) و (مالم) ناو دەهێنن و بە گەنجە هەڵخەڵە تاوێکان دەلێن: وەکو گاور و

جوهرکان به قسه‌ی (مالم) و (قه‌شه‌کان) مه‌کن. جا هر له بهر ئه‌م سیفته پیسه‌یان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی (خوارج) ده‌فرموئ: ﴿إِنَّهُمْ كَلَابُ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه الحاكم، به راستی (خوارج) سه‌گی دۆزه‌خیانن. جا تکتات لی ده‌که‌م ئه‌ی موسولمانان: بهرامبه‌ر زانایانی نیسلام بی‌ئه‌ده‌ب مه‌به‌و پیزی زانستیان لی بنی.

۸- به‌رده‌وام ململانه له‌گه‌ل موسولمانان ده‌کن، ئاژاوه ده‌نینه‌وه و نایه‌لن موسولمانان سوود له‌ ئاین وه‌ریگرن و ببه‌ یه‌ک هیز بهرامبه‌ر به‌ کافره‌کان، ئینجا له‌ هه‌مان کاتیشدا دۆستایه‌تی کافره‌کان ده‌کن و یارمه‌تیشیان لی‌وه‌رده‌گرن، به‌لی: شه‌هیدکردنی ئیمامی (علی) به‌ ده‌ستی (خوارج) و جه‌نگکردن له‌گه‌ل له‌شکری نیسلام له‌ لایه‌ن (وهابیة) کان، باشت‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌م په‌فتاره‌یان.

جا (خوارج) ی به‌ ناو (سلفی) ئیستاش به‌ هه‌مان په‌فتار خه‌ریکن: (فتح الباری شرح البخاری) له‌ به‌رچاوی گه‌نجه‌کان پارچه‌ پارچه‌ ده‌کن؟ چونکه‌ دانه‌ره‌که‌ی -که‌ (ابن حجر العسقلانی) یه‌- له‌ سه‌ر مه‌زه‌بی (شافعی) و (اشعری) یه‌، ئیمامی (النواوی) دانه‌ری (شرح صحیح مسلم) له‌ که‌دار ده‌کن و به‌ درۆن ناوی ده‌هینن؟ چونکه‌ له‌ سه‌ر مه‌زه‌بی (شافعی) و (اشعری) یه‌، ئیتر هر زانایه‌کی به‌رزو به‌پیز هه‌یه‌ و سوودی بۆ موسولمانان هه‌یه‌، له‌ که‌داری ده‌کن تا کو گه‌نجه‌کان له‌ پووناکی زانستی ئه‌م زانا به‌پیزانه‌ بی‌به‌ش بکه‌ن، له‌ هه‌مان کاتیشدا ئه‌وان به‌ خۆیان دۆستی ده‌سته‌لاتداره‌ (علمانیة) کانن !!!

ده‌رباره‌ی ئه‌م نیشانه‌ خراپه‌یان پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئ: ﴿يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْثَانِ﴾ رواه البخاری و مسلم، واته‌: (خوارج) موسولمانان ده‌کوژن و واز له‌ کافره‌کان ده‌هینن.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئ: ﴿يَخْرُجُونَ عَلَى حِينِ فُرْقَةٍ مِنَ النَّاسِ﴾ رواه البخاری و مسلم، (خوارج) له‌و کاته‌دا ده‌رده‌چن و دژایه‌تی موسولمانان ده‌کن: که‌ موسولمانان په‌رته‌وازه‌و بی‌ده‌سه‌لاتن.

۹- به‌رده‌وام گه‌فت و گۆ له‌ (متشابهات القرآن والحديث) ده‌کن و به‌ ده‌رس ده‌یاخوینن: وه‌کو (استَوَى عَلَى الْعَرْشِ) و (يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ) و (وَيَبْقَى وَجْهٌ رَبِّكَ)... هه‌ت، پاشه‌ی ئه‌م جوړه‌ ئایه‌ت و چه‌دیسانه‌ به‌ هه‌وا و هه‌سه‌ی خۆیان ده‌کن و ده‌یان‌کنه‌ به‌لگه‌ی خۆیان بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی (عقیده‌ی (مجسمه‌)، به‌ ناوی شوینکه‌وتنی (سلف) و پوخته‌کردنی (عقیده‌)، گه‌نجه‌کان له‌ پێیازی (اهل السنة) لاده‌ده‌ن:

ده‌رباره‌ی ئه‌م نیشانه‌یه‌، خۆی گه‌وره‌ ده‌فرموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ... إِلَى آخِرِ الْآيَةِ (٧) آل عمران﴾، واته‌: ئه‌و که‌سانه‌ی له‌

ناو دلیاندا خواری هه‌یه و له راستی لایانداوه، خۆیان به ئایه‌تی (متشابهات) خه‌ریک ده‌که‌ن، تا‌کو خه‌لکی گومرا بکه‌ن و په‌رته‌واژه په‌یدا بکه‌ن.

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی (٧)ی (ال عمران)ی خو‌ینده‌وه، ئینجا فه‌رموی: ﴿إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِثْلَ شَبَابِهِ مِنْهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ﴾ رواه البخاری ومسلم، هه‌رکاتیک ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌تان دیتن: که به دوا‌ی (متشابهات القرآن) دا ئه‌گه‌رین، بزاتن: ئه‌وانه ئه‌و پیا‌وخراپانه‌ن که خودا له‌م ئایه‌ته‌دا ناوی هێ‌ناون، خۆتان له‌وان بپارێزن.

(ابن حجر العسقلانی) ده‌فه‌رموی: یه‌که‌م جار گه‌فت وگۆ کردن له (متشابهات القرآن) له ناو جووه‌کان ئاشکرا کرا، ئینجا له ناو (خوارج) شدا ئاشکرا بوو، (فتح الباری) ل (٢٦٧) ب (٨).

١٠- سه‌رتاشین، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿سِيمَاهُمُ التَّحَالُفُ﴾ رواه مسلم، نیشانه‌ی (خوارج) تراشکردنه. (له باسی (وه‌هابی) یه‌کاندا پوونمان کرده‌وه)، به‌لام ئیستا ئه‌م نیشانه‌یه که‌تر به‌کار دیتن، ئیمامی (النواوی) ده‌فه‌رموی: له‌م هه‌دیه‌دا به‌لگه‌ نیه که سه‌رتاشین (مکروه) بێ، به‌لکو ئه‌وه نیشانه‌یه‌کی (خوارج) ه، نیشانه‌ش هه‌یه: هه‌پامه‌و هه‌یه: هه‌لآل... ئینجا ده‌فه‌رموی: سه‌رتاشین له هه‌موو کاتیکدا دروسته، به‌لام ئه‌گه‌ر مووه‌کانی پی‌ خزمه‌ت نه‌کړی، ئه‌وه سوننه‌ته سه‌ری بتاشی. (شرح مسلم بهامش القسطلانی) ل (٢٧) ب (٥).

١١- هه‌لۆیزنین و هه‌لپێچانی ده‌لینگ و دامینی جله‌کانیان، هه‌زه‌ته‌ی (أبی سعید الخدری) له باسی سه‌رکرده‌ پێشینه‌که‌ی (خوارج) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿...فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ مُشْرِفُ الْوَجْتَيْنِ نَاشِرُ الْجَبْهَةِ كَثُ اللَّحْيَةِ مَحْلُوقُ الرَّأْسِ مَشْمَرُ الْإِزَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي اللَّهُ﴾ رواه البخاری ومسلم، پیا‌ویکی چاو قوپا‌وی کو‌لمه‌ زه‌قی نیوچاوان به‌رزنی پێش په‌رچ و پپی سه‌رتاشرا‌وی دامین هه‌لۆیزرا‌و، گو‌تی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، له خوا بترسه‌!

ئه‌ی لا‌وی موسو‌لمان: لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌ویه: (خوارج) ی ئیستا‌ش -وه‌ک پێشه‌وا‌ی پا‌بردو‌ی خۆیان- ده‌لینگی شه‌لوار و پانتۆلی خۆیان هه‌لئه‌ویژن، جا له به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ نا‌وی دروشمی‌کی مه‌زه‌بی خۆیان وا ده‌که‌ن، ئه‌م هه‌لۆیزنین به (بدعة قبیحة) داده‌ندری، ئه‌گینا: ده‌لینگ کورته‌کردن سوننه‌ته، درێژکردنیشی تا ژێر گوزینگ -بۆ ده‌عیه- هه‌پامه‌، هه‌روه‌ک له هه‌دیه‌سی (بخاری و مسلم) دا هاتوه: (هه‌رکه‌سیک -له به‌ر هه‌وا و ده‌عیه- دامینی جله‌کانی به‌ زه‌میندا بخشینی، خ‌وا‌ی گه‌وره به‌ چا‌وی په‌حمه‌ته‌ ماشای نا‌کا). به‌لام ئه‌گه‌ربه هه‌وا و ده‌عیه نه‌بی، گونا‌ه نیه، بۆ ئه‌م دوو هه‌دیه‌ بپروانه (إرشاد الساری شرح البخاری) ل (٩٠ و ٤٢٢) ب (٦) و (شرح مسلم) ل (٢٧٧) ب (٨).

ئەى لاوى موسولمان: منيش تكات لئدەكەم: بە ڤەرموودەى خواو پئغەمبەرﷺ ڤەفتار بکە و خۆت لە (خوارج) بپاريزە، ئەوەش بزانە: (خوارج) زۆر دژى ئىمامى (أشعرى) و مەزەبى (أشعرى)ن، چونکە ئىمامى (أشعرى) لە نەتەوەى حەزەرەتى (أبوموسى الأشعرى)یە: کە (صحابە)ى پئغەمبەرەوﷺ نوێنەرى ئىمامى (على) بوو: بۆ لئزنەى (التحکيم)) ھەرەك باسمان کرد.

﴿بَاسَى (مُجَسِّمَةً)﴾

بزانە: (مُجَسِّمَةً) گروھىکى (أهل البدعة والضلالة)ن، دەلئین: خوا (جَسَم) = لاشەى، ئەندامى ھەنە، لە سەر (عرش) نیشتەجئى، بپوانە (شرح المواقف) ل (٤٩٢) ب (٢).

ئەى لاوى موسولمان: ئەم باوەرپەى (مُجَسِّمَةً) - کە دەلئین: خوا لە سەر (عرش) جیگیرە - لە جووھکان وەرگىراو، زانایانى (تَفْسِير) دەڤەرموون: جووھکان گوتیان: (خوا لە ڤۆزى يەك شەممەو دەستى بە دروستکردنى ئاسمان و زەمین کرد، لە ڤۆزى ھەپنى دا تەواوى کردن، ئینجا لە ڤۆزى شەممەدا حەساوو لە سەر (عرش) پالى داو). ئینجا خواى گەرە لە ڤەددانەوەى جووھکان ئەم ئایەتەى ناردەخوارەو: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ٢٨)، واتە: ئاسمانەکان و زەمین و ئەوەى نێوانیان ئێمە دروستمان کردن لە شەش ڤۆزدا، ھیچ ماندوو بوونی شمان نەگەیشتن. بپوانە (تفسير روح المعاني) ل (١٩٢) ب (٢٦) و (التفسير الكبير) ل (١٨٤) ب (٢٨).

ئىمام (ابن حجرالعسقلانى) دەڤەرموئ: جووھکان باوەرپان بە (تَجْسِيم) = لاشەى خوا ھەى و باوەرپان وایە: خوا لاشەى کە ئەندامیشى ھەنە، ھەرەکو (مَشْبُوه) توندپەرەکانى ئەم ئۆممەتەش ئەم باوەرپان ھەى. بپوانە (فتح الباری البخاری) ل (٤٩٠ ٤٩١) ب (١٣).

ئەى لاوى موسولمان: زۆر ئاگاداربە: (خوارج)ى شەممەپەرستى ئەمپۆ و دوینى و پیرى، ئەم باوەرپەى جووھکانیان ھەى و بئشەرمانە دەلئین: (ھەرکەسیك نەلئ: خوا لە سەر (عرش) جیگیرە، کافرەو دەبى بکوژرى و لاشەى ڤرى بڤریتە سەر زىلخانەو مالهەکەشى بە تالان بڤریتە (بیت المال)).

منيش دەلئیم: ھەى قوتابى قوتابخانەى (توراة)، ئەگەر زانایایانى ئۆممەتى (محمد)شﷺ بە کافر دادەنئین، تۆزیک وێژدانئان ھەبئ: ھەر بە لایەنىکەم بە قەد جوو و گاوردەکان مافى ناشتنى گۆرستانیان بدەنئ، جا ئەگەر لە خواى گەرەش ناترسئین و خەلکى کافر دەکەن، پئویستە - ئیوہى ڤەریکە خوێندەوار - شەرم لە زانستى دانەرى (شرح مسلم) و (فتح الباری) و زانایانىترى (أهل السنة) بکەن، چونکە ھەرچەند سەگ بە ئاسمان بوەپئ، ھەردەمى خۆى شل دەبئ.

نه‌ی لاوی موسولمان: (خوارج‌ی) (مجسمه)، که نه‌م باوهره‌ی جووه‌کان بلاو ده‌که‌نه‌وه، ده‌لّین: به‌لگه‌مان نایه‌تی ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ یه، واته‌ی نه‌م نایه‌ته پیرۆزه ده‌گۆڤنو له راستی لایده‌ده‌نو ده‌لّین: (خوا له سهر (عرش) جیگیر بوو) که‌وابوو: بۆ خزمه‌تی (عقیده) ی جووه‌کان واته‌ی نه‌م نایه‌ته ده‌گۆڤنو نه‌وانیش سه‌ه‌کو جووه‌کانی شه‌مه‌ په‌رست- ده‌لّین: خوا له سهر (عرش) جیگیره.

نه‌ی لاوی موسولمان: تا‌کو دلّیا بیی: که مه‌زه‌بی (اهل السنه) چینی (سلف) و (خلف) له سهر نه‌وه‌یه: خوا له هیچ شوئینک جیگیرو نیشته‌جئ نیه، نه‌وا مه‌زه‌بی (اهل السنه) ده‌ریاره‌ی نه‌م نایه‌ته‌ت بۆ ده‌نووسم:

۱- نیمامی (علی) و (أم سلمة) و نیمام (ربیعة) و نیمام (مالك) له ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته‌دا ده‌فهرموون: (الْإِسْتِواءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ) أخرجه اللالكائي، واته: زاندراره (إستواء) سیفه‌تیک‌ی خوایه، به‌لام چۆنیه‌تی نه‌م سیفه‌ته نه‌زاندراره و واجبه نیمانمان پئ‌ی هه‌بئ، پرسیارکردن له (إستواء) بیدعه‌یه. بره‌وانه (فتح الباری شرح البخاری) ل(۵۰۱) ب(۱۲) و (الاتقان) ل(۶) ب(۲).

۱- ﴿عن مجاهد: إِسْتَوَى: عَلَا عَلَى الْعَرْشِ﴾ رواه البخاری، واته: خوا به‌رزبوو له سهر (عرش). جا مه‌به‌ست له‌م هه‌دیه‌دا: به‌رز‌ی پله‌و پایه‌یه، نه‌ک لاشه.

که‌وابوو: که (مجسمه) کان ده‌لّین: خوا له سهر (عرش) جیگیره، (إبن حجرالعسقلانی) له شه‌رحی نه‌م هه‌دیه‌دا په‌ددیان ده‌داته‌وه و ده‌فهرموئ: (إبن بطال) فهرمویه‌تی: گوته‌ی (مجسمه) کان پوچه‌له، چونکه جیگیربوون بۆ (جسم) = لاشه به‌کاردئ... ئینجا به‌چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له مه‌ودوا ده‌فهرموئ: خوای گه‌وره (جسم) = لاشه نیه، که‌وابوو: پێویستی به‌شوئین نیه تئ‌یدا جیگیربئ، بێگومان خوا له (أزل) دا هه‌بوو، شوئینیشی نه‌بو. بره‌وانه (فتح الباری شرح البخاری) ل(۵۰۰ و ۵۱۲) ب(۱۲).

۳- پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموئ: ﴿كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ رواه البخاری فی بدأ الخلق، وفی حدیث آخر: ﴿ثُمَّ خَلَقَ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ رواه احمد والترمذی بسند حسن، واته: خوا له (أزل) دا هه‌بوو، جگه له خۆی شتیکی تر نه‌بو، ئینجا (عرش) ی خۆی له سهر ناو دروست کرد.

که‌وابوو: له (أزل) دا: نه (عرش) و نه هیچ شوئینکی تر نه‌بو: خوای گه‌وره تئ‌یدانیشته‌جئ بئ، یان له سه‌ری جیگیر بئ، شتیکی ئاشکراشه: واجبه خوا به‌زات و سیفه‌ته‌وه (أزلی) و (أبدی) بئ، که‌وابوو: هه‌روه‌کو له (أزل) دا سیفه‌تی نیشته‌جئ و جیگیربوونی نه‌بو، له دوا‌ی دروستکردنی بوونه‌وه‌ریش سیفه‌تی نیشته‌جئ و جیگیربوونی نیه، چونکه دروست

نيه سيفه تيك بؤ خوا پهيدا بکړئ که له (ازل) دا نه يېوېئ، هه روه کو نيمامی (الطحاوی) له (عقیده) که یدا پوونی کردوته وه.

﴿باسی بدعة﴾

پیناسه: (بدعة) له زمانه وانېدا: شتی تازه پهیدا کړاوه که له مه وپیش هاویننه ی نه بئ، وه له (شهر) دا: شتی پهیدا کړاوه به بئ فهرمانی خواو پیغه مبه رڼه به بئ به لگه یه کی شهرعی تاییه تی، یان گشتی. پیغه مبه رڼه ده فهرموئ: ﴿کُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه مسلم، گشت (بدعة) یه ک گومرایی یه.

(بدعة) دوو به شه: نيمام (الشافعی) ده فهرموئ: ﴿وَمَا أُحْدِثَ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إجماعاً أَوْ أَثَرًا فَهُوَ الْبَدْعُ الضَّالَّةُ، وَمَا أُحْدِثَ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئاً مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبَدْعُ الْمَحْمُودُ﴾ نقله النوای و ابن حجر الهیتمی، واته: هر شتی که له ناییندا پهیدا بکړئ و به پیچه واننه ی قورنن، یان حدیس، یان (إجماع)، یان ناسه واری (سلف) بئ، نه مه (بدعة) ی گومرایی یه، واته: (قبیحة). وه هر شتی که پهیدا بکړئ و به پیچه واننه ی نه م چوار به لگه ی پابردو نه بئ، نه مه (بدعة) ی باشه، واته: (حسنة). بړوانه (تهذیب الاسماء واللغات) ل (۲۲) ب (۲) و (فتح المبین شرح الاربعین) ل (۹۵ و ۱۹۷).

به لگه له سر فهرمووده ی نيمامی (الشافعی): پیغه مبه رڼه ده فهرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾ رواه مسلم، هر که سیک کرده وه یه کی نایینی بکا: که فهرمانی نیمه ی له سر نه بئ، نه وه لی ی قبول ناکړئ و په د ده کړتیه وه سر ی.

واته: رسته ی (کُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) واته یه کی گشتی ددها، به لام به رسته ی (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا) ی نه م حدیسه، رافه ی ده که ی و واته یه کی تاییه تی ی لی هه لدینجن و ده لئین: گشت (بدعة) یه ک گومرایی یه، ته نها نه و (بدعة) یه نه بئ: که فهرمانیکی شهرعی ی له سر بئ.

بؤ وینه: چاپکردنی قورنن (بدعة) یه که تازه پهیدا کړاوه، به لام ده چیتته ژیر فهرمانی پیغه مبه رڼه: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ رواه البخاری، له جیاتی من بگه ییننه نوممتم، هر چه ند یه ک نایه تیش بئ. که وابوو: (بدعة حسنة) یه. هه روه ها: په نگکردنی مزگه وت (بدعة) یه و ناچیتته ژیر یه کیک له م چوار به لگه یه ی نيمامی (الشافعی) باسی کردن، که وابوو: (بدعة قبیحة) یه.

نینجا بزانه: به م پونکردنه وه یه مه به سستی نيمامی (النوای) دهرده که وئ که له شهرعی حدیسی ﴿کُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ﴾ دا، ده فهرموئ: نه م واته گشتی یه تاییه ت کړاوه و مه به ست زږیه ی (بدعة) کانه... نینجا ده فهرموئ: نه م تاییه تکردنه وه کو فهرمووده ی خوا ی گه وره یه: ﴿تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (الاحقاف: ۲۵)، واته: په شه بایه که زږیه ی شتی له ناو ده به رد. بړوانه (شرح مسلم بهامش القسطلانی) ل (۱۶۲) ب (۴).

ئەي لاوي موسولمان: لەم فەرموودەي ئىمامى (الشافعى) بۆت ئاشکرا بوو: کە بەشکردنى (بدعة) بۆ (حسنة) و (قبيحة)، فەرموودەي ئىمامىكى (سلفى) عەرەب زمانى نەژاد (قىرىشى) يە، کە تۆر باش لە ووشە پىرۆزەکانى پىغەمبەر ﷺ تىدەگا- کە دەفەرموى: ﴿كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ - چونکە زمانى خزمى خۆيتى، جا ئەگەر فەريکە خويندە وارىکى پىنەگەيشتو گوتى: (شافعى) تىنەگەيشتو. تۆش لە وەلامى دا بلى: (برۆ بهو لاوه، کەينى بۆقه رەشکەي چلکاو (ضلالة)، دەتوانى بەرامبەر نەههنگى دەرياي زانستى (نبوة) ﷺ رابووستى؟!).

﴿بىر يارمەکانى شەرع دەرياهى (بدعة)﴾

ئەي لاوي موسولمان: لە سەر فەرموودەي ئىمام (ابن عبدالسلام) و ئىمام (النواوى) و ئىمام (ابن حجر العسقلانى) و ئىمام (ابن حجر الهيتمى) - رحمهم الله تعالى - دەرياهى بىر يارمەکانى شەريعتى ئىسلام، (بدعة) دەکریتە پىنچ بەش:

يەكەم: (البدعة الواجبة)، واتە: بىدعەي واجب، وەکو فيزبونى (نحو) و (صرف) و (لغة) و ... هتد، بۆ تىگەيشتنى قورئان و حەدىس.

دووەم: (البدعة المحرمة)، واتە: بىدعەي حەرەم، وەکو بلۆکردنەوى مەزەبەکانى (أهل البدعة): وەك (مجسمة) و (خوارج) و ... هتد.

سەيەم: (البدعة المنذوبة)، واتە: بىدعەي سوننەت، وەکو دروستکردنى قوتابخانە و شوپى حەوانە وەي موسولمانانى خواپەرست و (مجاهد) هەکان لە سەر سنوورى ئىسلام و کوفر.

چوارەم: (البدعة المكروهة)، واتە: بىدعەي ناپەسەند، وەکو پەنگکردن و پازاندنە وەي مرگەوتەکان.

پىنچەم: (البدعة المباحة)، واتە: بىدعەي حەلال، وەکو تىر خواردن و خواردنى خۆش و جل و بەرگى بە نرڤ و جوان. بىروانە (قواعد الاحکام) ل (١٧٣) ب (٢) و (شرح مسلم) ل (١٦٢) ب (٤) و (فتح البارى شرح البخارى) ل (٢٥٣) ب (٤) و (فتح المبين شرح الاربعين) ل (١٩٧)، وە هەر وەها بىروانە (البدعة) دانراوى الدكتور (عبدالملك السعدى) ل (١١) تا (١٥).

ئەي لاوي موسولمان: ها: ئەو زانايانە ئەستىرى پىر شىنگدارى ئاسمانى (أهل السنة والجماعة) ن، دەبا خەلۆزە رەشەکانى (البدعة والضلالة) لە ناو ئاگردانى نەزانى دا، بەرە بەرە بسوتىن و بىنەو خۆلەمىش.

﴿پىغەمبەرى ئىسلام ﷺ﴾

ئەي لاوي موسولمان: ئىمام (ابن بطال) و قازى (عياض) و چەند زانايەكى تر دەفەرموون: خۆشويستن سى بەشە:

یەگەم: خۆشویستنی گەرەیی و پێز لێنان: وەکو خۆشویستنی دایک و باوک.
 دووهم: خۆشویستنی بەزەیی پێداهاتن: وەکو خۆشویستنی منداڵ.
 سێیەم: خۆشویستنی چاکە لەگەڵکردن و هاوێنەیی: وەکو خۆشویستنی خەلکی تر...
 چا لە بەر ئەوەی پێغەمبەر ﷺ پێنموونی کردوین بۆ چاک و پزگاری کردوین لە ئاگری
 دۆزەخ، واجبە: خۆشویستنی ئەو- بە ھەر سیك بەشەو- زیاتر لە ھەموو کەسیك لە ناو
 دڵماندا کۆ بکەینەو و یارمەتی پێبازەکە ی بدەین و بەرگری لە شەریعەتەکە ی بکەین،
 ھەرەك پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ
 وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه البخاری ومسلم، یەکیکتان ئیمانی تەواو نابێ، تا منی
 لە منداڵی و دایکی و باوکی و گشت خەلکی تر خۆشتر ئەوێ.

کەوابوو: مافی پێغەمبەر ﷺ لە پێشترە لە مافی ئەم سێ چینه و واجبە: گیان و مال و خزم و
 کەسمان لە پێبازری پێغەمبەر ﷺ بەخت بکەین و پێزی لە پێزی باوکمان و گشت کەسیکی
 تر زیاتر بێ، چونکە ئەم گەرە و بەرزە چاکە ی لەگەڵ ئێمە کردو،
 چا ھەر کەسیك ئەم باوەرە ی نەبێ، ئیمانی تەواو نیە. بپوانە
 (شرح مسلم بهامش القسطلاني) ل (۲۲۹) ب (۱).

بەلێ: ھەر کەسیك پێغەمبەر ﷺ لە گیانی خۆی خۆشتر ئەوێ، ئیمانی تەواو نیە، چونکە
 ئیمامی (عمر) بە پێغەمبەر ﷺ گوت: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا
 مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ، فَقَالَ
 لَهُ عُمَرُ: فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْآنَ يَا عُمَرُ﴾ رواه
 البخاری، ئەو پێغەمبەر ﷺ خوا، تۆ لە ھەموو شتێك لە لام خۆشتر یستری تەنھا لە گیانی
 خۆم نەبێ، پێغەمبەر ﷺ فرموی: ئیمانت تەواو نابێ، تا لە گیانی خۆشت خۆشتر دەویم،
 ئینجا ئیمامی (عمر) فرموی: ئیستا-والله- لە گیانی خۆشم خۆشترم دەوێ، ئینجا
 پێغەمبەر ﷺ فرموی: ئەو (عمر) ئیستا زانیت ئیمانت تەواو بکە.

بەلێ: دەبی باوەرمان وای: کە پێغەمبەر ﷺ لە گشت ئادەمیزادێك و فریشتە یەك پێزی
 زیاترە، بەلام نابێ بەرز ی بکەینەو و بۆ پلە ی خواپەتی، ھەرەك بەخۆی دەفرموی:
 ﴿لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾
 رواه البخاری، واتە: لە سنووری خۆم گەرەترم مەکن وەکو گاوریەکان (حەزەرەتی
 عیسی ابن مریم) یان-علیه السلام- لە سنووری خۆی گەرەترم کردو گوتیان: کوپی خواپە، من
 بەندە ی خوا، کەوابوو: پێم بلێن: بەندە ی خوا و پێغەمبەر ﷺ خوا.

ئەو لاوی موسوڵمان: لەم حەدیسانەدا بۆت ئاشکرا بوو: خۆشویستن و رێزلێنانی
 پێغەمبەر ﷺ شتێکی واجبە و تەواو کەری ئیمانە، بەلام بەرزکردنەو و بۆ پلە ی خواپەتی،

شتيكي تره و هه پامه و پي ي كافر ده بي، بويي (البوصيري) له (قصيدة البردة) دا، ناماژه
بو ئه م حه ديسانهي پابردو ده كاو ده فهرموئ:

(دَعَا مَا ادَّعَاهُ النَّصَارَى فِي نَبِيِّهِمْ   وَاحْكُمْ بِمَا شِئْتَ مَدْحًا فِيهِ وَاحْتَكُمْ)
(فَأَسْبَبَ إِلَى ذَاتِهِ مَا شِئْتَ مِنْ شَرَفٍ   وَأَسْبَبَ إِلَى قَدْرِهِ مَا شِئْتَ مِنْ عَظَمِ)
(فَإِنْ فَضَّلَ رَسُولُ اللَّهِ لَيْسَ لَهُ   حَدٌّ، فَيُغْرِبُ عَنْهُ نَاطِقٌ بِقَمِ)

﴿گۆری پیغه مبهري﴾

ئهي لاوي موسولمان: ئاگاداري: کاتي خوي کافره کان چۆن دوژمنايه تي پیغه مبهريان ﴿﴾
ده کردو چهند پيلانيکيان دامه زرانده بو له ناوبردني پیغه مبهري ﴿﴾ به لام خواي گه وره
پیغه مبهري ﴿﴾ پاراست و ئايينه که ي خوي سه رخست، جا له و پۆژه وه تا ئیستا کافره کان
به رده وامن: له دژايه تي ئيسلام و له دوژمنايه تي پیغه مبهري ﴿﴾، واته: له دواي وه فاتيشي
هه ره وه له ده دن: موسولمانان له خو شويستن و شوينکه وتني پیغه مبهري ﴿﴾ دوور
بخه نه وه، بو ئه م مه به سته ش گشت توانا و پيگيه ک به کار ديئن: تاكو موسولمانان له
سه لاوات ليدان و پزلينان و زياره تي گۆري پیغه مبهري ﴿﴾ دوور بخه نه وه.

ئهي لاوي موسولمان: فه رموو ببينه: به رپرسيكي (وزارة الخارجية) ي (فرنسا) ده لي: (وَمَا
قَبْرُ مُحَمَّدٍ إِلَّا عَمُودٌ كَهَرَبَائِيٍّ يَبْعَثُ الْجُنُونَ فِي رُؤُوسِ الْمُسْلِمِينَ)... ئينجا ده لي:
(أَعْتَقِدُ أَنَّ مِنَ الْوَاجِبِ: تَدْمِيرَ الْكَعْبَةِ وَوَضْعَ قَبْرِ مُحَمَّدٍ وَجُتَّتِهِ فِي مَثَحَفِ اللَّوْفِ)،
واته گۆري (محمد ﴿﴾) كۆله گه يه كي كاره بايي به، شيتايه تي زيندو ده كاته وه له سه ري
موسولماندا... باوه ريم وايه: پتيويسته (كعبة) ي مائي خوا به رپوخنين و گۆري (محمد) و
لاشه که ي له موزه خانه ي (لوفه ر) دابنيين. بروهانه كتيبي (دَمَرُوا الْإِسْلَامَ) ل (٤٤).

ئهي لاوي موسولمان: به رپرسي (فرنسي) به شيت دامه ني كه ئه و ئيمه به شيت داده ني،
چونكه شيتايه تي ئيمه ي موسولمان به هوي ئه و خو شيه يه: كه له کاتي زياره تي گۆري
پیغه مبهري ﴿﴾ ده بينين و هه ست ده كه ين: له باغي به هه شت و له سه ره وه زي (الكوثر) و له
خزمه ت پیغه مبهرين ﴿﴾، هه روه ك پیغه مبهري ﴿﴾ ده فهرموئ: ﴿مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِثْرِي رَوْضَةٌ
مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمِثْرِي عَلَى حَوْضِي﴾ رواه البخاري و مسلم، نيوان مائي من-ئه و
ئوورده ي گۆري پیغه مبهري ﴿﴾ تيدا به- و نيوان مينبه ري ووتارخويندنه وه م باغيكه
له باغه كاني به هه شت، مينبه ري ئيستاي من و له سه ره وه زي (الكوثر) ي منه.

﴿صلاح الدين الايوبي و پيلانيكي پوجه ئگراو﴾

ئهي لاوي موسولمان: جه نابت باش ده زاني: کافره کان بي به شن له تام و بۆني ئه م باغه
په ر گول و ميوه ئيمان ي به، هه ره وه ليش ده دن: چهند موسولمانيكي ساويلكه

هه‌لخه‌له‌تینن: تاكو ده‌هۆلیان بۆ لی بده‌ن و بلّین: (زیاره‌تی گۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌پامه‌). به‌ خۆیشیان بێ‌به‌ش بکه‌ن له‌ تام و بۆنی ئەم گۆلزاره‌ی به‌هه‌شت، جا له‌ راستی دا ئەم هه‌وله‌ هه‌ر هه‌ولی ئەمڕۆ نیه‌، به‌لكو ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌رده‌می پالّه‌وانی ئیسلام: (صلاح الدین الأیوبی) کوردی، هۆیه‌که‌شی پق و قینه‌ی کافره‌کانه‌به‌ تایبه‌تی کافره‌کانی (فرنسی) - به‌رامبه‌ر گۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه‌ چه‌ند میژوو نوسیکی ئیسلام: وه‌کو (ابن الاثیر) و (ابن جبیر) و (المقریزی) ده‌گێرینه‌وه‌:

(سه‌رکرده‌یه‌کی (صلیبی) له‌ قه‌لای (الکرك) بوو، ناوی (رینو-ریجنالد) ی (فرنسی) بوو، پێیان ده‌گوت: (البرنس-ارناط)، له‌ سالی (۵۷۸) ی کۆچی، چه‌ند پاپۆرێکی ده‌ریایی دروست کردو پری کردن له‌ سه‌رباز، ئینجا خۆی و سه‌ربازه‌کانی هێرشیان برده‌ سه‌ر (مکه‌) و (مدینه‌)، تاكو (کعبه‌) ی پیروژ بپروخێنن و لاشه‌ پیروژه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گۆری پیروزی ده‌ربێنن و بینێرنه‌ (فرنسا)، رێگه‌ش نه‌دمنه‌ موسوڵمانان: زیاره‌تی بکه‌ن، ته‌نها به‌ پاره‌ نه‌بی).

ئینجا که‌ هه‌والی ئەم هێرشه‌ گه‌یشه‌ (صلاح الدین)، یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا: هێزی ده‌ریایی ئیسلام له‌ (مصر) به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (حسام الدین لؤلؤ) به‌ زوترین کات ئەم هێرشه‌ پوچه‌ل بکاته‌وه‌، ئیتر هێزی ده‌ریایی ئیسلام به‌ ده‌ریای سوڤدا- به‌ره‌و کافره‌کانی (صلیبی) پوڤیشت و له‌ کاتی‌که‌دا ته‌نها ماوه‌ی یه‌ک پۆژ ما‌بوو کافره‌کانی (صلیبی) بگه‌نه‌ (مدینه‌) ی پیروژ، جه‌نگاوه‌رانی ئیسلام بۆیان دابه‌زینه‌ خاکی (حجان) و له‌گه‌لیان پووبه‌پوو بونه‌وه‌ و راسته‌و چه‌پ، بگه‌وه‌ بکوژه‌، به‌ ماوه‌ی پێنج پۆژ قه‌رانیان بۆ هێنان و سه‌و ده‌فتا کافریان لی به‌ دیل گرتن و به‌ سه‌ر چه‌ند شارێکه‌دا به‌ش کران: تاكو له‌ به‌ر چاوی خه‌لک بکوژێن و کافره‌کانی تریش پێوه‌ ته‌مبێ بن، به‌لام (ریجنالد) ی کافر توانی خۆی ده‌ریاز بکاو بکاته‌وه‌ قه‌لای (الکرك) له‌ (أردن)، ئینجا (صلاح الدین) نه‌زری کرد: نه‌گه‌ر بیکرێ، به‌ ده‌ستی خۆی بیکوژێ.

به‌لام ئەم کافره‌ قین له‌ ده‌له‌ به‌م شکسته‌ش ته‌مبێ نه‌بو، به‌لكو له‌ ساله‌کانی (۵۸۲) و (۵۸۳) ی کۆچی دا، ده‌ستی کرد به‌ رێگه‌گرتن: له‌ کاروانچی و حاجیه‌کانی موسوڵمان: ده‌یگرتن و نازاری ده‌دان و گالته‌و سوکایه‌تی ی پێ‌ده‌کردن و ده‌یگوت: (به‌ (محمد) ی پیغه‌مبه‌رتان بلّین: له‌ هاوارتان بێ و یارمه‌تیتان بدا). ئینجا که‌ (صلاح الدین) ئەم خه‌به‌ره‌شی پێ‌گه‌یشت، دووباره‌ نه‌زری کرد: نه‌گه‌ر (ریجنالد) ی (فه‌ره‌نسی) بگرێ، به‌ ده‌ستی خۆی بیکوژێ.

ئىتىز (صلاح الدين الايوبى) سەدو پەنجا ھەزار جەنگاۋەرى موسولمانى - لە كوردو تروكمان - كۆ كوردە ۋە ھە (۲۴) ربيع الثاني (۵۸۳) ك، بەرامبەر (۳) ى تموز (۱۱۸۷) ز. ھىرشى كوردە سەر كافرەكانى (صليبي) لە (حطین)، جا لە دواى جەنگىكى توندوتىژ، خۆى گەرە سەر كە ۋەتنى بۆ ئىسلام ئارەبۇ پاشاى (قدس) لە گەل (رىجنالد) ى كافر، ھەردووكيان بە دىل گىران، ئىنجا (صلاح الدين) داواى لە (رىجنالد) كرد: شادە بىننى ۋ بىتتە موسولمان. بەلام ئەم كافرە نەبۇە موسولمان، ئىنجا (صلاح الدين) خەنجەرىكى لە نىۋان شانەكانى داو نەزەرە كەى خۆى ھىتا دى ۋ فەرموۋى: (ها أنا ذا، ألتصِرُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ)، ھا ئەۋە منم تۆلەى (محمد) ى پىغەمبەر ﷺ دەستىنم. ئىنجا پاسەوانەكان لە ناو خىمە فەرتيان داىە دەرە ۋە ۋە تەواۋى كوشتيان.

ئەم باسە كۆ كراۋەتە ۋە لەم سەرچاۋانە: (الكامل فى التاريخ) ل (۱۵۹ و ۱۷۴ و ۱۷۷) ب (۹) و (رحلة ابن جبير) ل (۳۵) و (خطط المقرئى) ل (۸۶) ب (۲) و (شعلة الإسلام) ل (۹۴ تا ۹۶).

ئەى لاۋى موسولمان: ۋا مەزانە: جەنگى ئىسلام و (صليبي) يە كافرەكان كۆتايى ھاتو، چونكە ئەوان بۆ لىدانى ئىسلام ھەر لە پىلان ئانە ۋە دانە ۋ رىق ۋ قىنەيان بەرامبەر بە ئىسلام ھەر زياتر دەبى، ئەۋە بوو: جەنگى يەكەمى جىھانيان ھەلگىرساندو لە سالى (۱۹۱۴) ز، سەر كوردە يەكەتەرى (صليبي): كە ناۋى (غوروى) (فرنسى) بوو، شارى (دمشق) ى داگىر كردو چوۋە پىش گۆرى (صلاح الدين الايوبى) ۋ گوتى: (ها قد عُذْنَا يا صلاح الدين) ئاگادارىە: ئەى (صلاح الدين) ۋا جارىكى تىرش ھاتىنە ۋە. بېۋانە (الإمام أمجد الزهاوى) ل (۴۸).

ئەى لاۋى موسولمان: ئەم (صلاح الدين الايوبى) يە، كوردىكى موسولمانە ۋ باپىرى من ۋ تۆيە، بە وردى بىر بکەۋە: چونكە (صلاح الدين) ئەۋا دىسۆزى ئىسلام بوو، كافرەكانى (صليبي) چىان بە سەر گەلى كوردى موسولمان ھىتا، چۆن كوردستانيان پارچە پارچە كرد.

لە لايەكى تىرش بىر بکەۋە: (خوارج) ھىچ بايەخ بە (صلاح الدين) ئادەن ۋ لە زىندانى مېزۇودا دەيخنكىنن؟ چونكە (صلاح الدين) ى كافر كۆز، گۆپى پىغەمبەرى ﷺ لە پىلانى (صليبي) يەكان پزگەر كوردە، بەلام (محمد بن عبد الوهاب) ى موسولمان كۆز، بە (شيخ الاسلام) و (رئيس الموحدين) ناو دەھىتن، چونكە دۆى گۆپى پىغەمبەر ﷺ بوو.

ھەر بە ھۆى پەيوەندى پتەۋى نىۋان (ۋەابى) يەكانى (خوارج) و (صليبي) يەكانى كافر لە سالى (۱۹۹۰) ز، جارىكى تىرش (صليبي) يەكان ھاتنە ۋە سەر خاكى ئىسلام - ھەر ۋەك باسما كورد - ئىتىز لە خۆى گەرە دەپارپىمە ۋە: (خوایە پەحم بە موسولمانان بکە و (صلاح الدين) يکمان بۆ پەيدا بکە).

خودايە پاداشتى چاكەى قازى (محرى الدين: الخطيب الدمشقي) بدە ۋە، كە لە كاتى خۆىدا، لە مەدھى (صلاح الدين الايوبى) دا فەرموۋى:

الْحَمْدُ لِلَّهِ ذَلَّتْ دَوْلَةُ الصُّلْبِ وَعَزَّ بِالْكَرْدِ دِينَ مُصْطَفَى الْعَرَبِ
 بَيَّضَتْ بِالْكَرْدِ وَجْهَ الْكَرْدِ فَأَتَلَقُوا كَوَاكِبَ فِي سَمَاءِ الْمَجْدِ وَالْحَسْبِ
 رَدُّوا الْحَيَاةَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَبْتَهَجُوا بِالْدِّينِ مُحْتَسِبًا بِأَثَرِ مُحْتَسِبِ
 أَغْيَا جِهَادِكَ قَوْمًا أَنْطَنُوا حَسَدًا وَأَظْهَرُوا عَجَبًا أَدَّى إِلَى الْعَجَبِ
 أَيْتَصَرَ الدِّينَ كُرْدِيًّا فَقُلْ لَهُمُ الدِّينُ لِلَّهِ، لَا لِلْكَرْدِ وَالْعَرَبِ

﴿ زیارهتی گوری پیغه مبه ر و موسولمانانی تر ﴾

ئەى لاوى موسولمان: ئىستا دەزانى: كافره كان به رامبه ر گورى پيغه مبه ر څه ند قين له دلن، جا نه وهى جيگه ى داخه: كه ده بينين: څه ند قوتاييه كى (ريجنالدى) (فرنسى) به ده هو لى كوفر لى ده دهن و ده لئى: زياره تى گورى پيغه مبه ر څه (بدعة) يه و څه پامه، به لكو له مهش زياتر ده لئى: هر مزگه وتيك گورى تيدا بى، نويز كردنى تيدا دروست نيه، ده بيته (شرك)، كه وابوو: نويز كردن له مزگه وتى پيغه مبه ريشدا څه دروست نيه، چونكه ئىستا گورى پيغه مبه ر څه نيمامى (أبوبكر) و نيمامى (عمر) له ناو مزگه وتى پيغه مبه ر دانه څه له (مدينه) ى پيروز، به لام ئەم گوته يه به پيچه وانه ى (اجماع) ى زانايانى ئيسلامه و ته نها له ده مى قين له دلانى قوتابخانه ى (ريجنالدى) دهرده چى.

پيغه مبه ر څه ده فهرموى: ﴿ قَدْ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَقَدْ أَذِنَ لِمُحَمَّدٍ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّهِ، فَزُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ ﴾ رواه مسلم والترمذي واللفظ له، واته: له مه و پيش زياره تى گور په كانم له ئيوه څه دهغه كرديو، ئەوا (محمد څه) ئيزن درا: زياره تى گورى دايكى څوى بكا، كه وابوو: ئيوهش زياره تى گور په كان بكن، چونكه قيامه تتان به بير ديني ته وه. بېوانه (شرح مسلم) ل (٢١٥) ب (٤).

ئەى لاوى موسولمان: ووشه ى (فُزُورُوهَا) فهرمان = (امس) ى پيغه مبه ر څه، جا نه گره ئەم فهرمانه (واجب) ش نه بى، گومان نيه: كه (سنة) ه، كه وابوو: زياره تى گورى گشت موسولمانيك سوننه ته، به لام زياره تى گورى پيغه مبه ر څه خير تره، چونكه پيغه مبه ر څه ده فهرموى: ﴿ مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي ﴾ رواه ابن خزيمة والدارقطني والبيهقي، قال النواوى: ضعيف، وقال السبكي: حسن، وقال ابن حجر الهيتمي: صحيح، واته: هر كه سبك زياره تى گور په كه م بكا، شه فاعه تى منى بى واجب ده بى. تكايه بگه پړوه باسى (اجماع و حديدسى پيغه مبه ر څه)، هره وه بېوانه (مفاهيم يجب ان تصحح) ل (٢٧٠)

ئەى لاوى موسولمان: هر څه ند نيمامى (النواوى) ئەم حديدسى به (ضعيف) = بى هي ز داناه، به لام نه و يش فهرموويه تى: دروسته و سوننه ته: حديدسى بى هي ز بى كاروبارى چا كه به كار بى، هره وه نه و يش فهرموويه تى: زياره تى گورى پيغه مبه ر څه له گرنگرتين

خواه رستی و به قازانجترین هه وڵدانه. بپوانه (الاذکار) ل (۱۷۴ و ۱۷۵) (المجموع بشرح المذهب) ل (۲۱۴) ب (۸).

ئینجا بزانه: که پیغه مبه رﷺ ده فره رموی: ﴿ لَا تَشْدُوا الرِّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى ﴾ رواه البخاري ومسلم، بارگه تان مه پیچن بۆ نوێژکردن، ته نهها بۆ سێ مزگهوت نه بێ: مزگهتی من له (مدینه)، مزگهوتی (الحرام) له (مکه)، مزگهوتی (الاقصى) له (فلسطين). له م هه دیسه دا مه به ست قه دهغه کردنی سه فره رکردنه بۆ نوێژکردن، ههروهک له (مسند) ی نيمام (احمد) دا هاتهوه، نهک سه فره رکردن بۆ زیارهتی گۆر، بپوانه (ارشاد الساری شرح البخاری) ل (۲۴۴) ب (۲).

﴿ چۆنییهتی زیارهت ﴾

ئهوی لاوی موسولمان: یه کهم جار که له مزگهوتی پیغه مبه رﷺ چوینه ژووره وه، بپۆ ئیوان مینه رو گۆری پیروزی- که پێی ده گوتری: (الرَّوَضَةُ الْمُطَهَّرَةُ) - دوو په کههت (تحية المسجد) بکه، ئینجا به رهو گۆری پیروزی بپۆ و پشتت له (قبيله) و پووت له گۆری پیروزی بکه و بلی: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ). چونکه پیغه مبه رﷺ ده فره رموی: ﴿ مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ ﴾ رواه أبوداود بسند صالح، واته: هه ره که سێک سه لام لێ بکا، خوای گه و ره گوftarم ده داته وه تا وه لامی سه لامی ده ده مه وه.

به لام زۆر ناگاداربه: به ده و ره ی گۆر دا مه سوپۆ وه ده ست و زگ و پشتت به دیواری گۆر دا مه هینه و ماچی مه که و پشتا و پشتت مه که پۆ وه، ئینجا به قه د گه زێک به ره و پاس ته بپۆ و سه لام له نيمامی (أبو بکر رﷺ) بکه، ئینجا به قه د گه زێکی تر به ره و پاس ته بپۆ و سه لام له نيمامی (عمر رﷺ) بکه، چونکه هه ردو وکیان به م ریزه له پشته وه ی پیغه مبه رﷺ له ناو ژووره که ی حه زره تی (عائشه) دا نێژاون، ئینجا پوو له (قبيله) ده ست به دوعا بکه. بپوانه (حاشية الشروانی) ل (۱۴۴) ب (۴).

ئینجا بزانه: ئه م سه لام کردنه له کاتی زیارهتی گۆری گشت موسولمانێک سونه ته، چونکه پیغه مبه رﷺ ده جووه زیارهتی گۆرستان و ده یفه رموو: ﴿ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارِ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ ﴾ رواه أحمد ومسلم، ههروه ها دوعاشی بۆ ده کردن و ده یفه رموو: ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ ﴾ رواه الترمذي، خوا له ئیمه وه له ئیوه خوش بێ.

ئینجا بزانه: هیچ کاتیکی تاییهت بۆ زیارهتی گۆری پیغه مبه رﷺ دانه ندراوه، چونکه پیغه مبه رﷺ فره رمویه تی: ﴿ لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً ﴾ رواه أبوداود بسند حسن، گۆری من مه که نه جه ژن، واته: وه کو جه ژن له مانگ و پۆژیکی تاییهت دا زیارهتی گۆرم مه که ن.

به لام نيام (ابن حجرالهيتمي) ده باره‌ی حاجيان ده‌فهرموي: سوننه ته له پيش حج
کردن، يان له دواي حج کردن، زياره ته که بکن. بپوانه (تحفة المحتاج) ل (۱۴۴) ب (۴).

﴿ دَلْ خُوشْبُونِيْكَ ﴾

(ابن کثير) له (أبو منصور) ده گيړته وه و ده‌فهرموي: (عَبِي) فهرمويه تي: جاريك
له خزمه ت گوري پيغه مبهري ﷺ دانishtبوم، عه‌په بيك هاتو گوتي: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
الله)، بيستومه خواي گه‌وره ده‌فهرموي: ﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴾، واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه
سته‌ميان له خو کرد: به تاوان کردن جا هاتنه لای تو (نه‌ی پيغه مبهري ﷺ)، نينجا له خوا
پاپانه وه تاكو له گوناهيان خوش بيی و پيغه مبهريش ﷺ بويان پاپاوه، ده‌بينن خواي گه‌ور
توبه يان قبول ده‌كاو په‌حميان پي ده‌كا. نينجا عه‌په به که گوتي: وا هاتمه لای تو (نه‌ی
پيغه مبهري ﷺ) له خوا ده‌پارپمه وه له گونا هم خوش بيی، توش ده‌که مه تکاكار له لای
خواي گه‌وره. نينجا عه‌په به که نه‌م شيعرانه‌ی گوتن:

يَا خَيْرَ مَنْ دَفَنْتَ بِالْقَاعِ أَعْظَمُهُ	فَطَابَ مَنْ طِيبَهُنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمُ
نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَنْتَ سَاكِنُهُ	فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ الْجُودُ وَالْكَرَمُ
أَنْتَ النَّبِيُّ الَّذِي تَرْجَى شَفَاعَتُهُ	عِنْدَ الصَّرَاطِ إِذَا مَارَزْتَ الْقَدَمُ
وَصَاحِبَاكَ فَلَا أَنْسَاهُمَا أَبَدًا	مِنِّي السَّلَامُ عَلَيْكُمَا مَا جَرَى الْقَلَمُ

(عبي) ده‌فهرموي: نينجا عه‌په به که پويشت، منيش خه‌وتم و پيغه مبهري ﷺ له خه‌وندا
بيني و فهرموي: (نه‌ی) (عبي) موژده بده عه‌په به که خواي گه‌وره لي خوش بوو).
تکايه: بپوانه (باسي ژياني پيغه مبهري ﷺ له ناو گوردا) له‌م په‌رتوکه‌دا، هه‌روه‌ها بپوانه
(تفسير ابن کثير) ل (۵۲۰) ب (۱) و (روضة المحتاجين) ل (۳۷۵).

﴿ خَيْرِي (فَاتِحَة) بُوَ مَرْدُو ﴾

نه‌ی لاوي موسولمان: که ته ماشاي گورستانه‌کانی کوردستان ده‌که‌ی، ده‌بيني: پره
له دارپه‌پوو و دارمازو و دره‌ختي‌تر، هه‌روه‌ها ده‌بيني: موسولمانان خيرى (فاتحه) بو
مردو ده‌نيرن، جا بو نه‌وه‌ی بزاني: دره‌ختي گورستان و خويندنی (فاتحه) له چي
وه‌رگيراوه، فهرموو: با به يه‌که‌وه بچينه خزمه‌تي نه‌م فهرمودانه:

﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا
يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، بَلَى: أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنْ
بَوْلِهِ، فَدَعَا بَعْضُ رَاطِبٍ فَشَقَّهُ بِأَثْنَيْنِ، ثُمَّ غَرَسَ عَلَى هَذَا وَاحِدًا وَعَلَى هَذَا وَاحِدًا، ثُمَّ
قَالَ: لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: پيغه مبهري ﷺ به لای

دوو گورپدا پابرد، ټینجا فهرمووی: نه م دوو مردووه سزا دهرین: یه کیکیان به هوی نوو زمانی، نه وی تر خوی له میز نه ده پارسه، ټینجا پیغه مبرک لقه دارخورمایه کی ته پری کرده دوو پارچه وله سهر هر گورپک پارچه یه کی داچه قاندو فهرمووی: تکام وایه: سزاکه یان له سهر سوک بی تا کاتیک لقه داره کان وشک دهن.

ټیمامی (النواوی) له شهرحی نه م حه دیسه دا ده فهرمووی: چونکه له کاتی ته پری دا ته سبیحات ده که نو داری ووشکیش ته سبیحاتی نیه، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾، واته: هر شتی که هیه، ته سبیحاتی خوا نه کا. زورترینی زانایان ده فهرموون: مه به ست شتی زیندووه و دره ختیش تا ووشک ده بی هر زیندووه... ټینجا ده فهرمووی: زانایان به خیری ده زانن: قورپان له لای گورپ بخویندری، به به لگهی نه م حه دیسه، چونکه به هوی ته سبیحاتی لقه دره ختیک تکای سزا سوکبون هیه، که وابوو: به خویندنی قورپان زیاتر تکه هیه. بپروانه (شرح مسلم) ل (۳۳۱) ب (۲).

﴿وَاسْتَحَبَّ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنْ يُقْرَأَ عَلَى الْقَبْرِ بَعْدَ الدَّفْنِ أَوَّلُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَخَاتَمَتُهَا﴾ رواه البيهقي باسناد حسن، واته: (ابن عمر) به خیری ده زانی: سهره تای سوپه تی (البقرة) و کوتاییه که ی- له دوی مردوو ناشتن- له سهر گورپ بخویندری.

هروه ها: ټیمامی (الشافعی) ده یغه رموو: خیره نه ختیک قورپان له لای گورپ بخویندری، وه نه گهر گشت قورپان ختم بکه ن باشه. بپروانه (الانکار) ل (۱۳۷) و (هدایه المرتاب) ل (۲۷).

ټیمام (احمد بن حنبل) ده فهرمووی: هر کاتیک چوونه گورستان، سوپه تی (فاتحه) و (قل هو الله أحد) و هردوو (قل أعوذ) بخوینن و خیره که ش بده نه مردووه کان، چونکه خیره که یان پی ده گا. بپروانه (ارشاد العباد) ل (۴۱) و (هدایه المرتاب) ل (۲۷).

نه ی لاوی موسولمان: ټیستا بقت ناشکرا بوو: دره ختی گورستان و خویندنی قورپان، چوون له (حدیث) وهر گیراوه، هروه ها دیاری کردنی (فاتحه) و (قل هو الله أحد) فهرمووده ی ټیمام (احمد) ه، بق بارسوکی موسولمانان، چونکه گشت موسولمانیک واجب (فاتحه) بزانی تا نویژی دروست بیی، سوپه ته کانی تریش کورتن و زور که س ده یانزانی.

ټینجا بزانه: -جگه له ټیمامی (شافعی)- سی مه زه به که ی تر ده فهرموون: خیری قورپان خویندن ده گاته مردوو. زور له پیښه وایانی مه زه بی (شافعی) ش فهرمووده ی نه م سی مه زه به یان هه لېژاردوه. بپروانه (تحفة المحتاج) ل (۷۳) ب (۷).

که وابوو: پیښه وایانی هر چوار مه زه ب، قورپان خویندن له سهر گورپ به باش داده نین، به لام: له ودها جیاوازن: ټیمام (شافعی) باوه پری وایه: نه گهر له سهر گورپ بخویندری، سزای پی له سهر سوک ده بی، چونکه به هوی قورپان خویندن (السکینه) دیته خواره وه،

به لَام خیره که ی پی ناگا. سئ ئیما مه که ی تر باوه پیا ن وایه: ئه گه ر له ده ره وه ی گورستانیش بخویندرئ، خیره که ی ده گاته مردو ه که. والله اعلم.

﴿گۆر له ناو مزگه وتدا﴾

ئه ی لاوی موسولمان: چه ند گه نجیک واتیکه یاندراون: ئه گه ر گۆر له مزگه وتیکدا هه بی، نوێژکردنی تیدا دروست نیه، جا ئه م تیکه یشتنه هه له یه و مزگه وتی پیغه مبه ریش ﷺ ده گریته وه، ئینجا منیش له پوونکردنه وه ی ئه م باسه دا ده لیم: گۆر له مزگه وتدا، دوو شیوه ی هه نه:

یه که م: گۆر که له ده ره وه ی (حَرَم) ی مزگه وت بی: وه کو ژووریکی تایبه ت، یان حه وش ی مزگه وت، ئینجا جیاوازی نیه ئه م گۆر: له راسته بی، یان له چه په، یان له قیبله، یان له پشته وه، واته: ئه م گۆر زیا ن به نوێژکردن ناگه ینی، چونکه شوینی گۆر که (حَرَم) ی مزگه وت نیه، به لکو شوینی که سه ر به مزگه وته: وه کو ژووری ئیما م و بانگده رو شوینی خو لی شوشتن و ده ستنوێژو ئاوده ستخانه، واته: مانه وه به له شی به (جَنَابَة) و میزکردن له م شوینانه دا دروسته، به لَام له ناو (حَرَم) ی مزگه وتدا دروست نیه، که وابوو: گۆر که کانی ئیسا ی مزگه وته کانی کوردستان له م بابته نه و شوینه که یان هه رچه ند سه ر به مزگه وت بی، به لَام به (حَرَم) ی مزگه وت داناندرئ.

دوو هه م: خودی گۆر که بکریته مزگه وت و نوێژ له سه ر گۆر که بکری، یان بکریته (قیبله) = پووه گو به مه به ستی رێزلێنان و به گه وه زانین نوێژ له وی بکری، ئه مه حه رامه، به لکو ئه گه ر به مه به ستی په رستن بی، پی کافر ده بی.

ئیمامی (النواوی) و (ابن حجر الهیتمی) ده فهرموون: نابی به هیچ جوریک نوێژ له سه ر گۆری پیغه مبه رو ﷺ پیغه مبه ره کانی تریش بکری، چونکه پیغه مبه رو ﷺ فهرموویه تی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَوْلِيَّائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾ رواه البخاری و مسلم، له عه ته ی خوا له جووه کان و گاوه کان بدا، گۆری پیغه مبه ره کانیان کردۆته مزگه وت. (الشروانی) ده فهرموئ: مه به ست ئه وه یه: گۆر بکریته (قیبله) ی نوێژ به گه وه ی بزانی وه کو گه وه یی په رستراو. بپروانه (تحفة المحتاج وحاشية الشروانی) ل (١٥٢) ب (٢).

هه ره ها له شه رحی ئه م حه دیسه دا ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ: زانا یان فهرموویانه: بوی پیغه مبه رو ﷺ قه ده غه ی کردوه: گۆری ئه و و گۆری خه لکی تر بکریته مزگه وت، له ترسی زۆر به گه وه زانین و بی شه رع ی، چونکه زۆر جار ئه م بی شه رع ی به سه ر ده کیشی بۆ کافربوون، هه ره ک ئوممه ته کانی پابردو وایان به سه ر هاتوه، جا له کاتی کدا- که موسولمانان زۆر بوون- (صحابه) و (تابعین) پیویستیان به گه وه کردنی مزگه وتی پیغه مبه رو ﷺ بوو، ژووره کانی (أَمْهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) = ژنه کانی پیغه مبه رو ﷺ به گه ل (حَرَم) ی

مزگوت کهوتن، جا به کیک له م ژورانهش ژورده که ی حه زده تی (عاشة) بوو، که گوپی پیغه مبه روﷺ نیمامی (أبوبکر) و نیمامی (عمر) ی له ناودا بوو، هه لسان دیواریکی به رزبان له ده وره ی گوپه که ی دروست کرد، تا کو دیار نه بی، نه وه کو خه لک نویژی به ره ولا بکه نو تووشی بی شه رع ی بین. بپوانه (شرح مسلم) ل (۱۷۷) ب (۲).

ئه ی لاوی موسولمان: ئه م کرداره ی (صحابه) و (تابعین) به لگه یه: ئه گه ر گوپ له ناو (حرم) ی مزگوتیشدا بی، به لام دیواری تاییه تی خوی هه بی، زیانی نیه، هه ره کو گوپی پیغه مبه روﷺ نیستا ئه وهایه، که واته: ئه گه ر له ده ره وه ی (حرم) ی مزگوت بی، هه ر زیانی نیه.

که وابوو: ئه ی لاوی موسولمان: ئیمه ی (أهل السنة) وه کو جووه کان و گاورد کان (عابدُ القُبُور) = گوپه رست نین، وه کو (خوارج) ش (أعداء القُبُور) = دوژمنی گوپه کان نین، به لکو به فرمانی پیغه مبه روﷺ (زُورُ القُبُور) = زیاره تکاری گوپه کانین، جا له کۆتایی دا ده لیم: خۆزگه ئه وانه ی ئه وه نده دژی مردوانن، نیو ئه وه نده ش دژی زیندووه سته مکاره کان بوبان، تا کو (حُکم) ی خویان گه پانداوه سه ر زه مین.

﴿ دایک و باوکی پیغه مبه روﷺ ﴾

ئه ی لاوی موسولمان: زۆر چاک ده زانم: باسکردنی ئه م مه سه له یه، خزمه تی ئیسلام ناکاو چاره ی کیشه ی نیوان موسولمانان ناکا، به لام ناچار بووم باسی بکه م؟ چونکه چه ند که سیك به شانازی یه وه وتار ده دن و ده لێن: (دایک و باوکی پیغه مبه روﷺ کافرن و له دۆزه خدان). ئه م گوته ناشیرنه به پیچه وانه ی ئایینی ئیسلام و ئه وه ووشته جوانه یه: که موسولمانان به رانبه ر منداله کانی خویان په فتاری پی ئه که ن: که هه ر له مندالیه وه ناوی پیغه مبه روﷺ ناوی دایک و باوکی پیغه مبه ریان فیر ده که ن، تا کو خۆشه ویستی پیغه مبه روﷺ له ناو دلێاندا جیگیر بی.

به لام به پیچه وانه وه: ئه م جوړه که سانه کافرکردنی دایک و باوکی پیغه مبه روﷺ به به شیك له بانگه وازی خویان داده نین، جا هاوارم بۆ لای خوی گه وره: مندالیک له مندالیه وه فیر بکری: که پیغه مبه روﷺ کوپی کافران-نعوذ بالله- ئاخو چون بیر له پیغه مبه روﷺ بکاته وه و چون خۆشه ویستی پیغه مبه ری له ناو دلدا جیگیر ده بی؟!.

ئه ی لاوی موسولمان: هیچ که سیك به وه رازی نیه، پی ی بگوتری: (کافرباوک، یان کوپه کافر) ئه ی ئه وه چ ئیمانیکه که رازی بین: به پیغه مبه رمان ﷺ بگوتری: (کوپه کافر) یان (کافرباوک)؟!.

پرسیار له قازی (أبوبکر ابن العربی المالکی) کرا: ده رباره ی پیاویك که گوتی: (باوکی پیغه مبه روﷺ له دۆزه خدایه)؟ له وه لامدا فهرمووی: ئه م پیاوه (مه لعونه)، واته له عنه ت لیکراوه، چونکه خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿الاحزاب: ٥٧﴾، واته: به پاستی نه وانهی خواو پیغه مبه ری خواښه نازار ددهن، خواي گوره له عنه تی لی کردن له دنیا و قیامه تدا. ټینجا فهرموی: هیچ نازاریک له وه گوره تر نیه: که دهر باره ی باوکی پیغه مبه ریښه بگوتړی: (باوکی پیغه مبه ریښه له دوزخه خدایه). پروانه (الحاوی للفتاوی) ل (٤٠١) ب (٢).

نهی لای موسولمان: له بهر نه وهی نه م گوتنه ناشیرنه بهرامبه به پیغه مبه ریښه - نیستا به ووتارو به نووسراو بلاو ده کرتته وه و خوښه ویستی پیغه مبه ریښه که م ده کاته وه له ناو دلی موسولماناندا، به پیویستی ده زانم نه وه پوون بکه مه وه: که دایک و باوکی پیغه مبه ریښه کافر نین، دوزخه خیش نین.

(بیجوری) ده فهرموی: مه زه بی پاست نه وهی: (که اهل الفترة) واته: نه وانهی له سهرده می نیوان پیغه مبه ره کاندانه، یان له سهرده می پیغه مبه ریښه وه هانه: که بؤ نه وان نه نیردراوه، گشتیان پزگار یوونه له دوزخه، هر چند گورانکاریشان کردی و بتیشیان په رستبی.

ټینجا ده فهرموی: نه و حه دیسانه ی واده گینن: که (اهل الفترة) له دوزخه خدانه به روهستی نایه تی قورپان ناکن، که خواي گوره نه فهرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الاسراء: ١٥)، واته: نیمه هیچ که سیک سزا ناده یان تا پیغه مبه ریان بؤ نه نیرین.

ټینجا ده فهرموی: که نه مه ت زانی، نه وهش ده زانی: که دایک و باوکی پیغه مبه ریښه پزگار یوونه له دوزخه، چونکه نه وانیش له (اهل الفترة)ن، به لکو گشت باپیره و داپیره کانیشی پزگار یو و نیماندان، کافر یوون و پیسی ی (جاهلیه) تووشی نه وان نه بوه، به چند به لگه یه کی قورپان و حه دیس. پروانه (تحفة المرید) ل (١٧). هه روه ها (غایة المأمول علی التاج الجامع للاصول) ل (١٩٨-١٩٩) ب (٥).

نیمام (فخرالدین الرازی) و (جلال الدین السیوطی) به لگه یان به م حه دیسانه هیناوه ته وه: که پیغه مبه ریښه ده فهرموی: ﴿لَمْ يَزَلِ اللَّهُ يَخْلُقُ مِنَ الْأَصْلَابِ الطَّيِّبَةِ إِلَى الْأَرْحَامِ الطَّاهِرَةِ﴾ اخرجہ ابو نعیم وابن ابی عمر العدنی فی مسنده، واته: به رده وام خواي گوره منی ده گواسته وه له پشتی پیاوانی پاک، بؤ مندالدانه ی نافرده تانی پاک.

خواي گوره وهش دهر باره ی کافره کان ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ التوبة (٢٨)، کافره کان پیسن. که واته: نه گهر دایک و باوکی پیغه مبه ریښه کافر بوین، نه ده بو پیغه مبه ریښه به (الطاهرة) = پاک، باسیان بکا، چونکه کافر پاک نیه.

هه روه ها پیغه مبه ریښه ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ حِينَ خَلَقَنِي جَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ خَلْقِهِ، ثُمَّ حِينَ خَلَقَ الْقِبَائِلَ جَعَلَنِي مِنْ خَيْرِهِمْ قَبِيلَةً، وَحِينَ خَلَقَ الْأَنْفُسَ جَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ أَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ حِينَ خَلَقَ الْبُيُوتَ جَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ بُيُوتِهِمْ فَأَنَا خَيْرُهُمْ بَيْتًا وَخَيْرُهُمْ نَفْسًا﴾ اخرجہ

البیهقی والترمذی وحسنه، واته: له کاتیگدا خوای گه وره ویستی دروستم بکا، له باشتترین دروستکراوی خوای دروستی کردم، ئینجا که هۆزه کانی دروست کردن، منی له باشتترین هۆز دروست کرد، کاتیگ گیانی دروست کردن، گیانی منی کرده باشتترین گیان، ئینجا که بنه ماله ی دروست کردن، منی له باشتترین بنه ماله دروست کرد، که وابوو: من له لایه نی بنه ماله و له لایه نی گیان، له هه موو که س باشترم.

له هه دیسیکی تردا ده فهرموئ: ﴿أَنَا خَيْرُكُمْ نَفْسًا وَخَيْرُكُمْ أَبًا﴾ اخرجه البیهقی وابن عساکر، واته: من له هه مووتان باشترم: له لایه نی گیان و له لایه نی باوکه وه. له هه دیسیکی تردا ده فهرموئ: ﴿فَأَنَا مِنْ خِيَارِ إِلَى خِيَارٍ﴾ اخرجه البیهقی والطبرانی، واته: من له بژارده ی باش تا بژارده ی باش له دایک بویعه.

خوای گه وره ش ده رباره ی کافره کان ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ کافره کان خراپترین خه لکن. هه روه ها ده رباره ی ئیمانداران ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ البینه (٦-٧)، ئیمانداران باشتترین خه لکن. که واته: ئه گه ر دایک و باوکی پیغه مبه رﷺ کافر بوین، نه ده بو پیغه مبه رﷺ به (خیر)= باشترو به (خیار)= بژارده، باسیان بکا، چونکه کافر به هیچ جوړیک باش نیه، که وابوو: (خیر)= باشتیش نیه، به لکو (شَرُّ الْبَرِيَّةِ) به= خراپترینی خه لکه، جا تکایه بۆ زیاتر شاره زابوون له م باسه، بپوانه (الحاوی للفتاوی) دانراوی ئیمام (جلال الدین السیوطی) ل (٣٥٣-٣٥٤) و (٣٦٧-٣٧٠) ب (٢).

﴿پرسیار و وه لām﴾

ئهی لای موسولمان: مافت هه یه پرسیار بکه ی: ئایا ده رباره ی ئه م هه دیسه وه لām چی یه؟ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِسْتَأْذَنْتُ رَبِّي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَأُمَّيْ فَلَمْ يَأْذَنْ لِي وَاسْتَأْذَنْتُهُ أَنْ أَرْوَهَا فَأَذِنَ لِي﴾ رواه مسلم، تکام له خوای گه وره کرد: ئیزنم بدا بۆ دایکم بپاړیم وه خوا لای خۆش ببی، به لām خوا ئیزنی نه دام، تکای ئیزنم لای کرد زیاره تی گوړه که ی بکه م، ئیزنی دام.

وه لām: ئیزنه دان نابیته به لکه، که بلّین: دایکی پیغه مبه رﷺ له دۆزه خدایه، به لکو ده توانین بلّین: تاوانی نه بوه، چونکه نه گه یشتوته سه رده می پیغه مبه رﷺ، جگه له مه ش: هه دیسی (صحیح) به روهستی قورئان ناکا- هه روه ک باسی ده که ی- بپوانه (البده) ل (١٦٦).

هه روه ها: مافت به دهسته پرسیار بکه ی: ئایا ده رباره ی ئه م هه دیسه وه لām چی یه؟ ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَيْنَ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ فِي النَّارِ، فَلَمَّا قَفَسَى قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ﴾ رواه مسلم و ابوداود، پیاویک پرسیاوی له پیغه مبه رﷺ کرد: باوکم له کوئی یه؟ فهرموئ: باوکت له دۆزه خدایه، جا که پیاوه که رۆیشت، پیغه مبه رﷺ پیی فهرموو: باوکی من و باوکی تو له دۆزه خدانه.

وهلام: راسته نه م حديسه و حديسه كه ي تر، هردووكيان (صحيح)ن، به لام واته ي ناشكرايان مه به ست نيه، ههروهك ئيمامي (النواوي) ده فهرموي: (مَتَى خَالَفَ خَيْرَ الْأَحَادِ نَصَّ الْقُرْآنَ أَوْ إِجْمَاعًا وَجَبَ تَرْكُ ظَاهِرِهِ) ههركاتي ك حديسيكي (صحيح) - كه له ريگه ي ژماره يه كي دياركرا وپا گيرد رايته وه - دژايه تي له گه ل ده ققي قورشان، يان له گه ل (إجماع) هه بوو، واجبه له واته ي ناشكراي خوي واز به يندرئ. (المجموع شرح المذهب) ل (٢٤٢) ب (٤).

كه و ابوو: حديسه كه ي تر - كه پارانه وه ي لي قه ده غه كراوه و - نه م حديسه ش: كه ده فهرموي: باوكي من و باوكي تو له دوزه خ دانه، ههردووكيان حديسيكي راستن، به لام دژايه تيبان هه يه له گه ل نايه تي ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولاً ﴾ (الاسراء: ١٥)، ئيمه هيج كه سيك سزا ناده ين تا پيغه مبهريان بو نه نرين.

واته: خو له سه رده مي دايك و باوكي پيغه مبهردا ﷺ هيج پيغه مبهريك نه بو، چونكه پيغه مبهرائي پيشوو - عليه الصلاة والسلام - تايبه تي بون، پيغه مبهري خو شمان ﷺ هه ر له زگي دايكي دا بووه كه باوكي وه فاتي كردوه وشه ش سالان بووه كه دايكي وه فاتي كرد.

كه و ابوو: نايه ته كه ده يانگريته وه و واجبه په فتاري پي بكري و واته يه كي تريش بو نه م حديسه بدوزريته وه و بلتين: يان حديسه كه به نايه ته كه (نسخ) كراوه ته وه - ههروهك كومه ليك و ايان فهرمووه - يان بلتين: مه به ست باوكي خوي نه بووه، به لكو مه به ستي (أبي طالب) ي مامي بووه، چونكه يارمه تي ده داو به خيوي ده كردو به كوري خوي ناوي ده هيتا، ههروهك له پووداوه كه ي (بحيرا) دا نه مه ناشكرا ده بي. بپروانه (الحاوي للفتاوي) ل (٣٩٥-٣٩٦) ب (٢) و (غاية المأمول) ل (١٩٨) ب (٥).

جگه له مه ش نه گه ر بلتين: حه زده تي (إبراهيم) پيغه مبهردا ﷺ بو نه وانيش ناردراره، ديسان ووشه ي (في النار) هه ر نايته به لگه: له سه ر كافيروني باوكي پيغه مبهردا ﷺ، چونكه مه رج نيه: ههركه سيك له دوزه خدايي، به كافر دابندرئ، به لكو ئيمانداري گونا هباريش ده خريته دوزه خ، نه گه ر خوا حه ز بكا.

ئينجا نه مه ش چه ند شيعرئكي دايك و باوكي پيغه مبهردا ﷺ كه به لگه نه له سه ر ئيمانداريان: كاتي ك (عبدالله) ي باوكي پيغه مبهردا ﷺ نافرته يك هاته ريگه ي و پي ي گوت: (بي شه رعيم له گه لدا بكه)!. (عبدالله) وه لامي داوه و فهرموي:

أَمَّا الْحَرَامُ فَأَلَمَمَاتُ دُونَهُ وَالْحِلُّ لَاحِلٌ فَأَسْتَبِيْنُهُ
يَحْمِي الْكَرِيمُ عَرْضَهُ وَدِينَهُ فَكَيْفَ بِالْأَمْرِ الَّذِي تَبْغِيْنُهُ

أَخْرَجَهُ أَبُو نَعِيمٍ وَالْخُرَائِطِيُّ وَابْنُ عَسَاكِرَ.

ههروهه (أمنة) ي دايكي پيغه مبهردا ﷺ له نه خوشي مردندا فهرموي:

يا ابنَ الَّذِي مِنْ حَوْمَةِ الْحِمَامِ	بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ مِنْ غُلَامٍ
قَوْدِي غَدَاةَ الضَّرْبِ بِالسَّهَامِ	نَجَا بِغَوْنِ الْمَلِكِ الْعَلَامِ
إِنْ صَحَّ مَا أَبْصَرْتُ فِي الْمَنَامِ	بِمَاةٍ مِنْ إِبِلٍ سَوَامِ
مِنْ عِنْدِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ	فَأَنْتَ مَبْعُوثٌ إِلَى الْأَنَامِ
تُبْعَثُ بِالتَّحْقِيقِ وَالْإِسْلَامِ	تُبْعَثُ فِي الْحِلِّ وَفِي الْحَرَامِ
قَالَ لَهُ نَهَاكَ عَنِ الْأَصْنَامِ	دِينَ أَبِيكَ الْبَرِّ أَبِرَاهَامِ

أَلَا تُؤَالِيهَا مَعَ الْأَقْوَامِ

أخرجه ابو نعيم، برواه (الخصائص الكبرى) ل (٤٠ و ٧٩) ب (١).

﴿باسی (توسل)﴾ = پارانہ وہ له خوا به خاتری پیغہ مبه ران عليهم الصلاة والسلام ﴿﴾

نہی لاوی موسولمان: دہر بارہی (توسل) = پارانہ وہ له خوا، به خاتری پیغہ مبه ران عليهم الصلاة والسلام، یان به خاتری پیواچاکان، نہم خه لکه سی به شه:

یه کهم: له سنور دہر دہ چن و باوہریان وایه: که پیغہ مبه ران، یان پیواچاک دہسه لاتیان هیه و دہ توانن کاره که یان بۆ بکن. نہم باوہرہ هه له یه و باوہری نه و نه زانانه یه: که رپیازی (شرک) یان گرتوته بهر، که وابوو: واجبه نہم هه له یه یان بۆ راست بکریته وه و تیگه یه ندرین: که - جگه له خوی گه وره - هیچ که سیکی تر توانای سوددان و زیان گه یاندنی نیه.

دووهم: له گه وره یی و رپیزی پیغہ مبه ران و عليهم الصلاة والسلام پیواچاکان کهم دہ که نه وه و ده لئین: دروست نیه: نه به خاتری پیغہ مبه رو نه به خاتری پیواچاک له خوا بپارپیته وه. نہم باوہرہش هه له یه و باوہری نه و نه زانانه یه: که رپیازی (خوارج) و (معتزله) یان گرتوته بهر. سی یهم: سنوریک بۆ نه خاترانه یه دانه نین و ده لئین: دروسته موسولمان (توسل) بکا، واته: له خوا بپارپیته وه: تاکو خوی گه وره - له بهر خاتری پیغہ مبه ران، یان پیواچاک - کاریکی بۆ بکا، به و مرجه ی باوہری وایی: نه پیغہ مبه رو نه پیواچاک، دہسه لاتی نه م کاره یان نیه، به لکو رپیزان له لای خوا هیه و خوا له بهر خاتری نه وان دوعایه که قبول ده کا. به م جوړه (توسل) دروسته و سوننه ته و رپیازی (أهل السنة والجماعة) یه، نه مهش به لگه کانه:

١- [(توسل) = پارانہ وہ له خوا، به خاتری پیغہ مبه ران له کاتی زیندوویی دا] ﴿عَنْ عَثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ: أَنَّ رَجُلًا ضَرِبَ الْبَصَرَ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَنِي، قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قَالَ: فَادْعُهُ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضُوئَهُ وَيَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، يَا مُحَمَّدُ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي، اللَّهُمَّ شَفِّعْهُ فِيَّ) رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح، ورواه البخاري في التاريخ، ورواه الحاكم

وصححه على شرط البخاري ومسلم، ورواه ابن خزيمة في صحيحه، ورواه الامام أحمد في مسنده، ورواه البيهقي في الدعوات بإسناد صحيح وزاد: ﴿فَفَعَلَ الرَّجُلُ فَبَرًّا﴾.

واته: پیاویکی کویر به پیغمبر ﷺ گوت: دوام بق بکه خوی گه وره چاوه کانم چاک بکاته وه، پیغمبر ﷺ فرموی: نه گه حه ز بکه ی دعوات بق ده کم، نه گه سه بریش بگری بق تو باشتره. کویره که گوتی: دوام بق بکه. نینجا پیغمبر ﷺ فرمانی پی کرد: ده ستونیزکی جوان بشواو نه دوعایه بکا: (خوایه لیّت ده پاریمه وه و پوو ده که مه لای تو به خاتری پیغمبرت (محمد ﷺ) که پیغمبر ی پر حمه ته، (یا محمد) من به خاتری تو پووم کرده لای خوا بق پیکه تانی نه م کاره م- تا چاوه کانم چاک بکاته وه- خوایه: خاتری پیغمبر ﷺ وه ریگره: له کاره که مدها). نینجا پیاوه که نه دوعایه ی کردو چاک بقوه. بپوانه (مفاهیم یجب ان تصحح) ل(۱۲۷ و ۱۲۸) و (حقیقه التوسل والوسيله) ل(۶۰ و ۵۹).

۲- ﴿توسل﴾ = پارانته وه له خوا به خاتری پیاو چاکان ﴿

﴿عن أنس: أَنَّ عُمَرَ: اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ: فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيَّائِكَ فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ: فَيَسْقُونَ﴾ رواه البخاري، نيمامی (عمر) دوعای بارانی کردو گوتی: (خوایه کاتی خوی (توسل) = پارانته وه مان له تو ده کرد به خاتری پیغمبر مان ﷺ و بارانت بق ده باراندين، وائستاش (توسل) به خاتری مامی پیغمبر مان ﷺ ده که ين، خوایه بارانمان بق ببارينه). نینجا بارانیا ن بق ده باری. (ناگاداری) ده قی پسته ی (كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيَّائِكَ) به لگه یه: که- جگه له پیاوه کویره که ی رابردو- (صحابه) کانی تریش (توسل) یان به پیغمبر ﷺ کردوه.

نینجا که (خوارج) و (معتزله) ی نه م سه رده مه به رامبر نه م به لگه به هیزانه خویان راناکرن، ده ست به گوته گوتی پوچل ده کن و ده لئین: (له به ره وه نيمامی (عمر) (توسل) ی به حه زده تی (عباس) ی مامی پیغمبر ﷺ کردوه، چونکه پیغمبر ﷺ وه فاتی کردبو، (توسل) ش به مردو دوست نيه، هه رچه ند پیغمبر ﷺ بيش بی!

نيمه ش له وه لامدا ده لئین: نيمه ی (أهل السنة) باوه رمان وایه: نه مروفی زیندوو و نه مروفی مردو توانای (خلق) = دوستکردنی هچ شتيکیان نيه، که وابوو: نه زیندوو و نه مردو هیچیان نابنه (شريك) ی خوا، به لام مروفی وا هه یه: به زیندووی و به مردووی (دوست و خوشه ویستی خوایه و خاتری هه یه)، نه مه ش نابيته (شرك).

که وابوو: گوته ی نئوه گوته یه کی بی به لگه یه و بوختانیکه به نيمامی (عمر) نه یکه ن و بیرو هوش مردوه ناتیکه یشتوه کانتان نه یانه وی: به هه وه سی خویان حه دیسیکی (صحيح) بمرینن و له کاری بیخن، نه گینا: ووشه ی (عَمَّ نَبِيَّنا) له م حه دیسه دا، پوون و ناشکرایه: که

حه زره تی (عباس) له بهر ئه وه خاترمهنده، چونکه مامی پێغه مبه ره ﷺ، ههروهك
حه زره تی (عباس) به خۆیشی له دوایه كهی دا فره مووی: ﴿وَقَدْ تَوَجَّهْتُ بِي الْقَوْمَ
إِلَيْكَ لِمَكَانِي مِنْ نَبِيِّكَ ﷺ﴾ اخرجه الزبير بن بكار في الانساب، واته: خوايه ئه م خه لكه
به خاتری من پهوی كرده لای تو، چونكه من شوینی خزمایه تيم له لای پێغه مبه ره كه ت ﷺ
ههیه. بپوانه (سبل السلام) ل (٨١) ب (٢) و (حقیقه التوسل والوسيله) ل (٦٦)
و (مفاهیم يجب ان تصحح) ل (١٥١).

كه واته: ئه گهر ئیمامی (عمر) ﷺ مه به سستی پێژلێتان و خاتری پێغه مبه ره ﷺ نه بوايه له دواى
وه فاتیشی، ئه وه (صحابه) ی له حه زره تی (عباس) ﷺ گه وده ترو به پێژتر هه بوون: وهكو
ئیمامی (عثمان) و ئیمامی (علی) ... هتدرمى الله عنهم.

ئینجا -جگه له مهش- به پېشتیوانی خواى گه وده ئه واه چهند هه دیسیکی (صحیح)
ده هینین: كه (توسل) به پێغه مبه ره ﷺ كراوه له دواى وه فاتکردنی:

٣- ﴿توسل﴾ به پێغه مبه ره ﷺ له دواى وه فاتکردنی

یه كه هه: له سه رده می ئیمامی (عمر) دا ﷺ (صحابه) -پاسته و خۆ- له سه ر گۆپی پێغه مبه ره ﷺ
تکای دوایان ئی کردوه ﴿عن مالك الدار: أصاب الناس قحطٌ في زمن عمرؓ، فجاء
رجلٌ -وهو بلال بن الحرث المزني الصحابيؓ- إلى قبر النبي ﷺ فقال: يا رسول الله
استسق لأمتك فإنهم قد هلكوا. فأتى الرجل في المنام فقال: أقرئ عمر مني السلام
وأخبره أنهم يسقون، وقل له: عليك الكيس الكيس. فأتى الرجل عمر فأخبره، فبكي
عمر وقال: يارب ما ألوأ إلا ما عجزت عنه﴾ رواه البيهقي وابن أبي شيبة بإسناد
صحيح، وذكره الحافظ العسقلاني في (فتح الباري: باب الاستسقاء)، والحافظ ابن كثير في
(البدایة والنهایة: عام (١٨) -الرمادة).

واته: له سه رده می ئیمامی (عمر) دا ﷺ قاتی و بئ بارانی تووشی خه لك بوو، ئینجا
(صحابه) یه ك-كه (بلال بن الحرث المزني) بوو- هاته سه ر گۆپی پێغه مبه ره ﷺ گوتی:
(یا رسول الله) دوای باران بۆ ئوممه تت بکه، چونکه به هیلak چوون. ئینجا پێغه مبه ره ﷺ
هاته خه ونی (صحابه) كه وه فره مووی: سه لامی من له (عمر) بکه و پێ رابگه یه نه: بارانیان بۆ
ده باری و پێ ی بلی: با زیرهك وهشیاری، با زیرهك وهشیاری بئ: بۆ کاروباری
موسولمانان -واته: با نوێژی باران بکا-. ئینجا (صحابه) كه رووداوه كهی به ئیمامی (عمر)
پاگه یاند، ئیمامی (عمر) ش ده سستی به گریان کردو فره مووی: خوايه كه مه ترغه می ناكه م
له کاروباری موسولماناندا، مه گهر شتیک له توانامدا نه بئ.

جا نه گهر (توسل) به پێغه مبه ره ﷺ له دواى وه فاتیشی دروست نه بوايه، ئه وه ئیمامی
(عمر) به كسه ر (صحابه) كهی ئاگادار ده كرده وه نه ده گریا.

دووم: ﴿كَانَ رَجُلٌ يَخْتَلِفُ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ عليه السلام فِي حَاجَةٍ لَهُ، وَكَانَ عُثْمَانُ لَا يَنْتَفِتُ إِلَيْهِ، فَلَقِيَ الرَّجُلُ عُثْمَانَ بْنَ حُنَيْفٍ، فَشَكَا إِلَيْهِ ذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ بْنُ حُنَيْفٍ: إِنَّتَ الْمِصْنَأَةُ فَتَوَضَّأْتَ ثُمَّ أَنْتَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قُلْ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بَنِيكَ مُحَمَّدًا عليه السلام)... إِلَى آخِرِ الدُّعَاءِ، فَأُطْلِقَ الرَّجُلُ وَصَنَعَ مَا قَالَهُ لَهُ، ثُمَّ أَتَى بَابَ عُثْمَانَ فَجَاءَ الْبُوابَ فَأَدْخَلَهُ عَلَى عُثْمَانَ فَأَجْلَسَهُ مَعَهُ وَقَالَ: مَا حَاجَتُكَ؟ فَذَكَرَ حَاجَتَهُ فَقَضَاهَا لَهُ، ثُمَّ إِنَّ الرَّجُلَ لَقِيَ عُثْمَانَ بْنَ حُنَيْفٍ وَقَالَ لَهُ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، مَا كَانَ يَنْظُرُ فِي حَاجَتِي حَتَّى كَلَّمْتُهُ فِيَّ، فَقَالَ عُثْمَانُ بْنُ حُنَيْفٍ: وَاللَّهِ مَا كَلَّمْتُهُ وَلَكِنْ شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وآله وَأَتَاهُ رَجُلٌ ضَرِيرُ الْبَصَرِ فَشَكَى إِلَيْهِ ذَهَابَ بَصَرِهِ... ﴿إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ السَّابِقِ، رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَقَالَ: وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ، وَرَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ جَيِّدٍ، وَنَقَلَهُ الْمُنْذَرِيُّ فِي التَّرغِيبِ وَالتَّرْهيبِ، وَالْحَافِظُ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَادِ، وَالْإِمَامُ السَّبْكِ فِي شِفَاءِ السَّقَامِ.

واته: پیاویک ده چووه لای نیامی (عثمان) تا کو کاریکی بو پیک بینن، به لام نیامی (عثمان) گوئی نه ده دایی، نینجا پیاوه که گه یشته حه زره تی (عثمان بن حنیف) و گله یی کرد، نه ویش پیی گوت: برؤ ده ستنویژ بشؤ و دوو په کعت نویژ له مرگه وتدا بکه، نینجا نه م دوغایه بکه: -واته: دوغای پیاوه کویره که ی پابردوو له ژماره (۱) دا- نینجا پیاوه که وای کردو چووه لای نیامی (عثمان) و ده رگه وانه که بر دیه ژوره وه، نیامی (عثمان) له ته نیشت خوی دایناو کاره که شی بو پیک هیئا، نینجا پیاوه که هاته ده ره وه و گه یشته وه حه زره تی (عثمان بن حنیف) و پیی گوت: خوا پاداشی چاکه ت بداته وه، تا نه تو پیّت نه گوت، کاره که ی بو پیک نه هیئام. حه زره تی (عثمان بن حنیف) فه رموی: والله من پیّم نه گوتوه، به لام جاریک له خزمه ت پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله بووم پیاویکی کویر هاته لای و ده ردی چاوه کانی خوی به پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله پاگه یاند... تا کۆتایی حه دیسی پیاوه کویره که ی پابردوو: له ژماره (۱) دا.

واته: نه م (صحابه) یه - (عثمان بن حنیف) - دوغای کویره که ی فیری پیاوه که کرد، پیاوه که ش دوغایه که ی کرد، به لام هر وای ده زانی: (صحابه) که له لای نیامی (عثمان) هه ولّی بو داوه، (صحابه) که ش سویندی بو خوارد: که هه ولّی بو نه داوه، به لکو به هوی (توسل) به پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله - له دوا ی وه فاتکردنی - کاره که ی بو پیک هاتوه، بر وانه (روضة المحتاجین) ل (۳۹۰) و (مفاهیم یجب ان تصحح) ل (۱۲۹).

۴- ﴿(توسل) به پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله له سه رده می (السلف الصالح) دا﴾

له کاتی که دا خلیفه (المنصور العباسی) چووه حه ج و زیاره تی گوپی پیغه مبه ری صلى الله عليه وآله کرد، پرسپاری له نیام (مالک) کرد: نایا پوو بکه مه قیبله و دوعا بکه م، یان پوو بکه مه

پیغمبر ﷺ؟ نیمام (مالک) فرموی: (وَلَمْ تَصْرِفْ وَجْهَكَ عَنْهُ؟ وَهُوَ وَسِيلَتُكَ وَوَسِيلَةُ أَيْبِكَ آدَمَ - علیه السلام - إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، بَلْ اِسْتَقْبَلَهُ وَاسْتَشْفَعَ بِهِ فَيَسْقَعُهُ اللَّهُ فِيكَ) رواه القاضي عياض المالکي فی الشفاء یاسناج صحیح رجاله ثقات، ونقله الامام السبکی فی شفاء السقام، والامام القسطلانی فی المواهب اللدینه، والامام السهودی فی وفاء الوفاء، واته: نیمام (مالک) فرموی: بُوَ جِی پوری خَوْتُ له پیغمبر ﷺ لاده دهی؟ خُو پیغمبر ﷺ خاترمه ندی خَوْتُه خاترمه ندی (آدم) ی باوکت له لای خوای گه وره، پوو بکه پیغمبر ﷺ و داوای شه فاعه ی لِ بکه، خوای گه وره تکا کردنی پیغمبر ﷺ له دهر باره ی تَو وهرده گری. بروانه (روضة المحتاجین) ل (۳۹۰) و (سیوف الله الأجلة) ل (۶۸) و (حقیقة التوسل والوسيلة) ل (۴۱).

هـ - ﴿توسل﴾ به پیغمبر ﷺ پیش له دایکبونی ﴿

نه ی لاوی موسولمان: که نیمام (مالک) ده فرموی: (وَهُوَ وَسِيلَتُكَ وَوَسِيلَةُ أَيْبِكَ آدَمَ - علیه السلام - پیغمبر ﷺ خاترمه ندی خَوْتُه و خاترمه ندی (آدم) ی باوکت. مه به سستی نه م چه دیسه یه: ﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا اقْتَرَفَ آدَمُ الْخَطِيئَةَ، قَالَ: يَارَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ لَمَّا غَفَرْتَ لِي، فَقَالَ اللَّهُ: يَا آدَمُ وَكَيْفَ عَرَفْتَ مُحَمَّدًا وَلَمْ أَخْلُقْهُ؟ قَالَ يَارَبِّ لِأَنَّكَ لَمَّا خَلَقْتَنِي بِيَدِكَ وَتَفَخَّخْتَ فِيَّ مِنْ رُوحِكَ رَفَعْتَ رَأْسِي فَرَأَيْتُ عَلَى قَوَائِمِ الْعَرْشِ مَكْتُوبًا: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، فَعَلِمْتُ أَنَّكَ لَمْ تُضِفْ إِلَيَّ إِلَّا أَحَبَّ الْخَلْقِ إِلَيْكَ، فَقَالَ اللَّهُ صَدَقْتَ يَا آدَمُ إِنَّهُ لِأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَيَّ، أَدْعِي بِحَقِّهِ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ، وَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُكَ﴾ اخرجه الحاكم في المستدرک یاسناد صحیح، وابن عساکر في التاریخ، والحافظ السيوطي في الخصائص النبوية عن ابن عباس وصححه، ونقله الامام السبکی فی شفاء السقام، وصححه القسطلانی والزرقانی فی المواهب اللدینه، ورواه البيهقي، وجاء من طريق آخر عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بلفظ: ﴿فَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُ آدَمَ وَلَا الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ﴾ رواه الحاكم یاسناد صحیح، وصححه الامام البلقینی فی فتاواه، ورواه الطبرانی فی الأوسط، قال الحافظ الهیثمی: فيه من لم أعرفهم، ونقله الامام ابن کثیر فی البداية، بروانه (مفاهیم يجب ان تصحح) ل (۱۱۹ و ۱۲۵) و (سیوف الله الأجلة) ل (۵۸ و ۵۹) و (حقیقة التوسل والوسيلة) ل (۴۰ و ۴۹).

واته: له کاتیکدا باب (آدم) به هوی خواردنی له داره که ی به هشت تووشی تاوان بوو، له خوا پاراوه و گوتی: (خوایه بُو خاتری (مُحَمَّدٌ) له گوناوم خَوَش بیه). خوای گه وره فرموی: (چُون (مُحَمَّدٌ) ت ناسیوه، خُو هیشتا دروستم نه کردوه؟). باب (آدم) فرموی: خوایه که منت دروست کردو گیانت هیئا ناو لاشه که م، سه رم به رز کردو دیتم: له سه ر پیچه که کانی (عَرْش) نوسراوه (لا إله إلا الله محمد رسول الله)، نینجا زانیم: هیچ ناویک

له گه ل ناوی پیروزی خۆت کۆ ناکه یه وه، ته نها ناوی خۆشه ویستترین خه لکی خۆت نه بێ، نینجا خوای گه وره فه رمووی: پاست ده که ی: (مُحَمَّد) خۆشه ویستترین خه لکه به لامه وه، به خاتری (مُحَمَّد) لیم بپارێته وه، بیکومان ئه وایت خۆش بووم، ئه گه ره له بهر (مُحَمَّد) نه بوایه: تۆم دروست نه ده کرد. - له حه دیستی تێدا ده فه رموئ: - (ئه گه ره له بهر (مُحَمَّد) نه بوایه: نه (آدم) و نه به هه شت و نه دۆزه خم دروست نه ده کردن).

٦- ﴿تَبْرُكٌ﴾ واته: به ره که ت وهر گرتن به ئاسه واری پێغه مبه رﷺ:

(تَبْرُكٌ) به شیکه له (تَوَسَّلَ)، چونکه مه به ست ئه وه یه: خوای گه وره به به ره که تی ئاسه واری پێغه مبه رﷺ، یان پیاو چاک چاکه یه ک بدا، یان خراپه یه ک لابیا، هیچ جیا وازی کاتی زیندوویی و دوا ی وه فاتکردن نه، به به لگه ی ئه م حه دیسانه:

یه که م: له کاتی زیندوویی دا: ﴿عَنْ عُرْوَةَ بْنِ مَسْعُودٍ فِي صَلَاحِ الْحَدِيثِ: قَالَ اللَّهُ مَا تَنْخَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ﴾ رواه البخاري، واته: سویندم به خوا پێغه مبه رﷺ هه ر تفيکی فری بدایه، (صحابه) ده ستیان له بهر ده گرته وه و ئه که و ته ده ستی به کیکیان و پوی خۆی پێ چه رد ده کرد.

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي حِجَةِ الْوَدَاعِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَلَقَ رَأْسَهُ فَأَعْطَى شَعْرَهُ لِأَبِي طَلْحَةَ فَوَزَعَهُ: الشَّعْرَةَ وَالشَّعْرَتَيْنِ بَيْنَ النَّاسِ﴾ رواه مسلم، که پێغه مبه رﷺ له حه جی مائنا وایی سه ری خۆی تاشی، مووه کانی دانه ده ست (أبي طلحة) ئه ویش دابه شی سه ر (صحابه) کانی کرد: یه کێ یه ک داوه موو، یان دوو داوه موو.

دوو وه م: له دوا ی وه فاتکردنی: ﴿عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَذِهِ جُبَّةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، كَانَ يَلْبَسُهَا فَتَحْنُ نَعْلَيْهَا لِلْمَرْضَى يُسْتَشْفَى بِهَا﴾ رواه مسلم، (أسماء) فه رمووی: ئه مه (جبة) = که وایه که ی پێغه مبه رﷺ، کاتی خۆی ده یکرده بهر، ئیستاش ئیمه بۆ نه خۆشه کانی ده یشۆرین، تا کو به ئاوشۆره که ی شیفا یان بۆی و چاک ببنه وه.

نیمامی (النواوی) ده فه رموئ: ئه م حه دیسه به لگه یه: که به ره که ت وهر گرتن سوننه ته به ئاسه واری پیاو چاکان و جله کانیان. (شرح مسلم) ل (٣٥٧) ب (٨).

﴿عَنْ عَثْمَانَ: أُرْسَلَنِي أَهْلِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ بِقَدَحِ مَاءٍ فِيهِ شَعْرٌ مِنْ شَعْرِ النَّبِيِّ ﷺ وَكَانَ إِذَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ عَيْنٌ أَوْ شَيْءٌ بَعَثَ إِلَيْهَا مَخْضَبَهُ﴾ رواه البخاري، واته: له ماله وه منیان نارده خزمه ت (أم سلمة) ی خیزانی پێغه مبه رﷺ و پیا له ئاو یکم پێ بوو، چه ند موویکی پێغه مبه رﷺ له ناو پیا له که دا بوو؟ په فتاری خه لک وابوو: ئه گه ره چاوینی، یان نه خۆشه یه کیان تووش بوایه: قاپیکیان ده نارده لای (أم سلمة)، تا کو مووه کانی پێغه مبه رﷺ بۆیان بخاته ناو قاپه ئاوه که بۆ شیفا هاتن. بپوانه (ارشاد الساری شرح البخاري) ل (٤٦٥) ب (٨).

۷- (تَبْرُك) بهر هکته وەرگرتن له شوینه‌واری پیتغه‌مبه‌ران و عليهم الصلاة والسلام پیاوچاگان

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران: ۳۷-۳۸)، واته: هه‌ر کاتی که زه‌ته‌ی (زکریا) پیتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوو له‌ی زه‌ته‌ی (مریم) که له (میح‌راب) دا خوای ده‌په‌رست- ده‌بیینی: جوړه خواردنیکی وای له لایه: که له‌م کاته و له‌م شوینه‌دا نه‌م جوړه خواردنه ده‌ست نه‌ده‌کوت، فه‌رموی: نه‌ی (مریم) نه‌م خواردنه له‌کوی‌وه بو تو هاتوه؟ (مریم) گوتی: له لای خواوه بو تو هاتوه، به پاستی خوای گه‌وره نه‌گه‌ر چه‌ز بکا پزق ده‌داته که‌سێک به بی‌ژماردن، لی‌ره‌دا (زکریا) دوعای کردو گوتی: خوایه له لای خوټ نه‌ته‌وه‌یه‌کی پاکم پی‌بیه‌خسه، به پاستی تو دوعا قبول ده‌ک‌ی. بپوانه (تفسیر أبی السعود) ل(۲۳۲) ب(۱).

واته: چه‌زه‌ته‌ی (زکریا) علیه السلام هه‌رچه‌ند به خوای پیتغه‌مبه‌ر بوو، به‌لام که دیتی: چه‌زه‌ته‌ی (مریم) نه‌وه‌نده ئافره‌تیکی چاکه‌و نه‌و (کرامه‌ی هه‌یه، زانی (محراب) شوینی خواپه‌رستنه‌و خواپه‌رستنه‌که‌شی پی‌روژه، یه‌کسه‌ر له‌م شوینه پی‌روژه‌دا دوعای کرد: تا‌کو زوتر قبول ببی.

﴿عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: أَنَّ النَّاسَ نَزَلُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْحَجَرِ أَرْضِ ثَمُودَ، فَاسْتَقَوْا مِنْ آبَارِهَا وَعَجِنُوا بِهَا الْعَجِينَ فَأَمَرَهُمْ ﷺ: أَنْ يُهْرِيقُوا مَا اسْتَقَوْا وَيَعْلِفُوا الْإِبِلَ الْعَجِينَ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَقُوا مِنَ الْبُرِّ الَّتِي تَرُدُّهَا النَّاقَةُ﴾ (رواه البخاري ومسلم، واته: (صحابه) کان له‌گه‌ل پیتغه‌مبه‌ر ﷺ له خاکی (ثمود) دابه‌زین، نینجا خه‌له‌که له بیره‌کان ناویان هه‌لینجاو هه‌ویریان پی شیتلا، پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پی‌کردن: ناوه‌که برژینن و هه‌ویره‌که‌ش بده‌نه ووشتره‌کان، هه‌روه‌ها فه‌رمانی پی‌کردن: له‌و بیره‌ ناو بینن: که وشتره‌که‌ی (صالح) پیتغه‌مبه‌ر ﷺ ناوی لی ده‌خواردوه.

واته: چونکه بیره‌کانی تر هی کافره‌کانی غه‌زه‌ب لی‌کراو بوون، پی‌ویسته خو‌مانی لی بیاریژن، چونکه بیره‌که‌ی تیش به وشتره‌که‌ی (صالح) پیتغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌روژ بو‌بوو، به‌ره‌که‌تی لی وهرده‌گیرئ. بپوانه (شرح مسلم) ل(۴۴۰) ب(۱۰).

جگه له‌وانه‌ش: شوینه‌واری تر هه‌نه: وه‌کو (المسجد الحرام) و (المسجد النبوی) و (المسجد الاقصی) و (مسجد العشار) و (مسجد قباء) و (مقام ابراهیم) و (ماء زمزم) و (چه‌ند بیریکی تر له مه‌دینه)، له به‌ر درژی نه‌ماننوسین.

﴿ ژيانی پيغه مبه‌ران عليهم الصلاة والسلام له ناو گوردا ﴾

ئەي لاوي موسولمان: له حەديسه‌كه‌ي كورژاوه‌كاني جه‌نگي (بدر) و له حەديسه‌كاني سه‌لام‌كردني پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌كاتي زياره‌تي‌گورستان، بۆمان ده‌رده‌كه‌وي: كه‌ گشت مردووێك-موسولمان و كافر- ژيانتيكي (بَرْزَخِي) ي هه‌يه و ئاگاداري چه‌ند رووداوێكي دونيايه، ئينجا چه‌ند حەديسێكي (صحيح) ش هه‌نه: كه‌ پيغه‌مبه‌ران-عليهم الصلاة والسلام- له‌ دواي وه‌فاتيان هه‌ر زيندوون: به‌ ژيانتيكي (بَرْزَخِي)، كه‌ له‌ گه‌ل ژيانى دونيادا جيايه، به‌لام ئاگاداري رووداوه‌كاني دونيايه:

بۆ نموونه: پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموي: ﴿الْأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءٌ فِي قُبُورِهِمْ يُصَلُّونَ﴾ رواه أبويعلى وقال الأمامان المناوي والعزيزي: وهو حديث صحيح، پيغه‌مبه‌ران ﷺ زيندوونه له‌ گورپه‌كانياندا نوێژ ده‌كه‌ن. واته: چونكه‌ ئەوان له‌ شه‌هيدان گه‌وره‌ترن، شه‌هيدش زيندووه‌ له‌ لای خوا، به‌لام ژيانى ئەوان له‌ ئيمه‌ ديار نيه، وه‌كو ژيانى مه‌لايكه‌تان، بپوانه (فيض القدير) ل (١٨٤) ب (٣) و (السراج المنير) ل (١٢٤) ب (٢)

هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموي: ﴿رَأَيْتُنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَإِذَا مُوسَى -عليه السلام- يُصَلِّي... وَإِذَا عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ -عليه السلام- قَائِمٌ يُصَلِّي، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ -عليه السلام- قَائِمٌ يُصَلِّي... فَحَاجَّتِ الصَّلَاةُ فَأَمَّتُهُمْ...﴾ رواه مسلم فى حديث الإسراء، واته: له‌ شه‌وي (معراج) دا خۆم له‌ ناو كۆمه‌ليكي پيغه‌مبه‌ران-عليهم الصلاة والسلام- ديت، ته‌ماشام كرد: موسى پيغه‌مبه‌ر و عيسى پيغه‌مبه‌ر و إبراهيم پيغه‌مبه‌ر-عليهم الصلاة والسلام- هه‌ر يه‌كه‌يان به‌ پتوه‌ نوێژى ده‌كرد، ئينجا كاتي نوێژ هات، منيش پيشنوێژيم بۆ كردن.

جگه‌ له‌ مه‌ش: (له‌ صحيح مسلم) له‌ حەديسى (معراج) دا هاتوه: كه‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئاسماندا هه‌زه‌تى (موسى) پيغه‌مبه‌رى-عليه السلام- ديت و پێى فه‌رموي: بگه‌ پتوه‌ لای خواي گه‌وره، داواي كه‌ مكرده‌وه‌ي ئەو په‌نجا نوێژه‌ي لى بكه‌. هه‌روه‌هاش له‌ (الأزرق) و له‌ (هَرْشَنِي) هه‌زه‌تى (موسى) و هه‌زه‌تى (يونس) پيغه‌مبه‌رى ديتن: بۆ هه‌ج كردن ده‌هاتن، صلى الله عليهم أجمعين، بپوانه (شرح مسلم) ل (٦٨ و ٧٦ و ٧٧) ب (٢).

ئەي لاوي موسولمان: ئەوه‌ش بزانه: پيغه‌مبه‌رى خۆشه‌ويستمان ﷺ ژيانتيكي (بَرْزَخِي) ي ته‌واوترى هه‌يه، به‌ جوړيكي وه‌ها: به‌رده‌وام ئاگاداري كردارو گوفتاري ئوممه‌تى خۆيه‌تى، هه‌روه‌ك له‌ حەديسه‌كاني سه‌لاواتي پۆژي (جمعه) و زياره‌تى گورپه‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوه: پيغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌لاواتي ده‌گاتى و وه‌لامى سه‌لاميش ده‌داته‌و. بپوانه (التاج الجامع للاصول) ل (٢٩٢) ب (١) و (١٨٩) ب (٢).

هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموي: ﴿حَيَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُحَدِّثُونَ وَيُحَدِّثُ لَكُمْ، وَمَمَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُغْرَضُ عَلَيَّ أَعْمَالُكُمْ: فَمَا رَأَيْتُ مِنْ خَيْرٍ حَمِدْتُ اللَّهَ -تعالى- وَمَا رَأَيْتُ مِنْ

شَرِّ اسْتَغْفَرْتُ اللَّهَ لَكُمْ ﴿رواه البزار ورجاله رجال الصحيح، وصححه الحافظ السيوطي في المعجزات والخصائص، وكذا القسطلاني شارح البخاري، ونص المناوي في فيض القدير بأنه صحيح، وكذا الزرقاني في شرح المواهب، والخفاجي في شرح الشفاء، واته: ژيانى من بۆ ئيوه باشه، چونكه ئيوه گفتوگو له گه‌ل مندا ده‌كه‌ن و گفتوگوستان له گه‌ل ده‌كرى، مردنیشم بۆ ئيوه باشه، چونكه كرده‌وه‌كانى ئيوه ده‌هيندریته بهر چاوم: هر كرده‌وه‌يه‌كتان ببينم له باشه‌كانه، من سوپاسى خوا ده‌كه‌م، هر كرده‌وه‌يه‌كيشان ببينم له خراپه‌كانه، له خوا ده‌پاړتېمه‌وه ليتان خوش ببښ.

كه‌واته: ئەم حەديسە راسته، به‌لگه‌يه: كه پيغهمبر ﷺ كرده‌وه‌مان ده‌زانى و پۆمان له خوا ده‌پاړتېه‌وه: له خراپه‌كانمان خوش ببښ، كه وابوو: (توسل) پارانه‌وه له خوا به خاترى پيغهمبر ﷺ دروسته و ناگادارېشه‌وه له خواى گه‌وره‌ش ده‌پاړتېه‌وه: كاره‌كه‌مان بۆ بكا، بپروانه (فيض القدير) ل(٤٠١) ب(٣) و(مفاهيم يجب ان تصحح) ل(٢٥١ و ٢٥٢).

ئەى لاوى موسولمان: ووشەى (اسْتَغْفَرْتُ اللَّهَ لَكُمْ) لەم حەديسەدا، پاشەى ئەم نايەته پيرۆزه ده‌كا: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (النساء: ٦٤)، واته: ئەگەر ئەوان سته‌ميان له خويان كرد به تاوان كردن، جا هاتنه لای تو-ئەى پيغهمبر ﷺ- ئينجا له خوا پارانه‌وه: تا له گوناھيان خوش ببښ و پيغهمبر ﷺ بۆيان پاراوه: تا خوا ليتان خوش ببښ، ده‌بينن خواى گه‌وره تۆبه‌يان قبول ده‌كا و په‌حميان پى ده‌كا.

كه‌واته: ئەم حەديسە به‌لگه‌يه: كه ناوه‌ړوكى ئەم نايەته پيرۆزه تايبەت نيه به كاتى ژيانى پيغهمبر ﷺ به‌لكو دواى وه‌فاتيشى ده‌گرېته‌وه. بپروانه (روضة المحتاجين) ل(٢٨٥ و ٢٨٦).

ئەى لاوى موسولمان: خواى گه‌وره، من و تو و دايكو باوكمان و سه‌رجه‌م خوشه‌ويستانمان به بهر شه‌فاعه‌تى ئەو پيغهمبر ﷺ بدا، له سه‌ره‌تاي باسى پيغهمبرى ئيسلامه‌وه تا ئيزه، بۆت ناشكرا بوو: چەند پيغهمبرى گه‌وره و به‌ريزه له دونيا و قيامه‌تدا.

جا توخودا كوفر له و كوفره ناشيرنتر هه‌يه: كه (وهابى) يه‌كانى (خوارج) ده‌يانگوت: (عَصَايَ هَذِهِ خَيْرٌ مِنْ مُحَمَّدٍ لَأَتَى اتَّقِعْ بِهَا، وَمُحَمَّدٌ قَدْ مَاتَ فَلَمْ يَبْقَ فِيهِ نَفْعٌ)، واته: داره‌سايه‌كه‌ى من له (محمد) ﷺ باشتره چونكه سودى لى وهرده‌گرم، (محمد) ش مردوه و سودى نه‌ماوه. نعوذ بالله، بپروانه (روضة المحتاجين) ل(٢٨٥).

ئەى لاوى موسولمان: تكات لى ده‌كه‌م هيجى تر گوى مه‌ده قوتابيانى (همفرى) ئينگليزو (ريجنالد) فىرنسى، كه ده‌لئين: (توسل) و زياره‌تى پيغهمبر ﷺ سه‌لاوات ليدان (بدعة) يه، له‌م گۆته ناشيرنانه به ناشكرايى دياره: (وهابى) يه‌كان و (سلفى) يه‌كانى (خوارج) گشتيان

به په پړه و و برؤگرامی (ریجنالد) و (همفر) په روه رده کراون و دوژمانایه تی پیغه مبه رڼه و خوشه ویستانی پیغه مبه رڼه له ناو دلایندا جیگیر بووه .

گومانت نه بی: که پیغه مبه رڼه به زیندوویی و به مردوویی هر پیغه مبه روه و هر به پړزه و هر خاترمه نده و هر ناگاداره، که وایو: ته نها بؤ پلهی خوایه تی به رزی مه که وه، نیت هرچی دهر باره ی نه م به پړزه ده یلی، بیل، چونکه له گشت پیغه مبه رکانی خوا-عنهیم الصلاة والسلام- که ورتره، که وایو: له گشت ناده میزادانی ترو (ملائکه) و جنوکش که ورتره، هر وه که پیغه مبه رڼه به خزی ده فهرموئ: ﴿ اَنَا سَيِّدُ آدَمَ وَلَدَ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ رواه مسلم، وزاد الترمذي: ﴿ وَلَا فَخْرَ وَبِيْدِي لَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمُ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي ﴾ واته: من که وره ی نه ته وهی (آدم) م له پوژی قیامه تدا، به شانازی و نالیم، نالای سوپاس به دهستی منه وهیه، به شانازی و نالیم، هر پیغه مبه رڼه هیه (آدم) و نه وانی تریش-عنهیم الصلاة والسلام- له پوژی قیامه ت گشتیان له ژیر نالای من.

نینجا بزانه: پیغه مبه رڼه که وره ی هه موو خه لکه له دنیاو قیامه تدا، به لام بوی له م حه دیسه دا ته نها ناوی قیامه تی هیناوه، چونکه له قیامه تدا که وره ی نه م به پړزه بؤ هه موو که سیک ناشکرا ده بی و ململانه ی له گه ل ناکرئ، هر وه که کافره کان له دنیا دا له گه لیان ده کرد. بپوانه (شرح مسلم) ل (۱۶۶) ب (۲) و (۱۲۸) ب (۹).

نیت شه مشه مه کویره کانی (خوارج) له پووناکي نه م حه دیسه بی به شن و ده لین: (دروست نیه: وشه ی (سید) بؤ پیغه مبه رڼه بگوتی). نینجا که له پوژی قیامه تدا پوی په ش و سپی لی که دهر که وتن، نه وکاته ده زانن: پیغه مبه رڼه سه بییدی دنیاو قیامه ته . نیتر خوا په حم به (البوصیری) بکا، که له مه دحی پیغه مبه رڼه نامازه بؤ نه م حه دیسانه ده کاو ده فهرموئ:

مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ وَالْثَّقَلَيْنِ	نِ وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ
فَاقَ النَّبِيِّينَ فِي خَلْقٍ وَفِي خُلُقٍ	وَلَمْ يُدْأَوْهُ فِي حِلْمٍ وَلَا كَرَمٍ
دَعَا مَا دَعَّاهُ النَّصَارَى فِي نَبِيِّهِمْ	وَأَحْكَمَ بِمَا شِئْتَ مَذْحًا فِيهِ وَأَحْتَكَمَ
فَإِنْ فَضَّلَ رَسُولَ اللَّهِ لَيْسَ لَهُ	حَدٌّ، فَيُعَرِّبُ عَنْهُ نَاطِقٌ بِفَمٍ
فَمَبْلَغُ الْعِلْمِ فِيهِ أَنَّهُ بَشَرٌ	وَأَنَّهُ خَيْرُ خَلْقِ اللَّهِ كُلِّهِمْ

﴿ باسی (مؤنود) = یادی له دایکبوونی پیغه مبه رڼه ﴾

نه ی لوی موسولمان: نیمام (ابن حجرالهیتمی) ده گپړته وه: نیمام (أبو شامة) ی ماموستای نیمامی (النواوی) فهرموویه تی: ((له جوانترین بیدعہ کانی نیستامان، نه و کرداره یه: که هه موو سالتیک له پوژی یادی له دایکبوونی پیغه مبه رڼه ده کړئ: له خیرکردن و چاکه و دهر پړنی

خوښی و پازاندنه وه، نه م په فتاره - له گه ل نه وهی چاکه ی له گه ل ه ژاراندن تډایه -
 نیشانه شه: بۇ خوښوستان و گوره یی پیغه مبر ﷺ له دلی نه و که س ی نه م خیره ده کا و
 شوکری خوای گه وړه ده کا له سر نه و نیعمه ته ی که پیغه مبر ټکی هیتاوه ته دنیا و
 به په حممت بۇ نه و خه لکه ی نارډوه)). پروانه (فتح المبين شرح الأربعين) ل (۹۵).

هروه ا : نیمام (جلال السيوطي) نه فهرموئ: ((مه ولودکردن نه وه یه: خه لک کۆ بیته وه و
 هندیك قورټان بخویندرئ و چند به سرهاتیکی پیغه مبر ﷺ بۇ خه لک بگيردريته وه، ټینجا
 خواردنیکيان بدریتی و بیخون و برؤن، له مه زیاتر نه کهن، نه م شیوه یه (بدعة حسنة) یه،
 نه و که س ی نه یکا پاداشتی نه درته وه، چونکه ریز لټنانی پیغه مبر ﷺ تډایه و دهربرینی
 خوښی و شادی ی به له دایکبوونی پیغه مبر ﷺ تډایه، جا یه که م که س که مه ولودکردنی
 په یدا کرد، سولتان (مظفرالدین) ی گه وړه ی (أربیل) = هه ولیر بو)).

ټینجا هر نیمام (جلال الدين السيوطي) له نیمام (ابن حجر العسقلاني) نه گيرتته وه: که
 فهرموو یه تی: ((مولودکردن بیدعه یه و له سرده می (السلف الصالح) دا نه کراوه، به لام -
 له گه ل نه وه شدا - شتی باش و خراپی تډایه: جا هر که س یك شته باشه کانی مولود بکا و
 خوی له خراپه کانی بپاریزی، نه وه ده بیته (بدعة حسنة)، نه گهرنا: باش نیه.

جا فهرموو: (به راستی من مه ولودکردنم له بنچینه ی حه دیسی (الصحيحين) وده رهیتاوه،
 که نه مه یه: ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ الْعَظِيمَةِ فَوَجَدَ الْيَهُودَ صِيَامًا يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ ﷺ لَهُمْ:
 مَا هَذَا الْيَوْمَ الَّذِي تَصُومُونَهُ؟ قَالُوا: هَذَا يَوْمٌ أَنْجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى - عَلَيْهِ السَّلَام - وَقَوْمَهُ، وَغَرِقَ
 فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ، فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا فَتَحْنُ نَصُومُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَتَحْنُ أَحَقُّ بِمُوسَى
 مِنْكُمْ، فَصَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: پیغه مبر ﷺ هاته (مدینه)، دیتی
 جووه کان له پوژئی (عاشورا) دا به پوژوونه، پیغه مبر ﷺ لی ی پرسین: نه م پوژه چی یه ټیوه
 تی یدا به پوژوو ده بن؟ گوټیان: نه مه نه و پوژه یه: که خوای گه وړه (موسی) پیغه مبر - علیه
 السلام - که له که ی تیډا پزگار کردن، (فرعون) و که له که شی له دهریادا خنکان، جا حه زره تی
 (موسی) - علیه السلام - بۇ شوکری خودا له م پوژه دا به پوژوو بوو، ټیمه ش به پوژوو ده بن. جا
 پیغه مبر ﷺ فهرموو: ټیمه نزیکترو شیاوترین به (موسی) له ټیوه. ټینجا پیغه مبر ﷺ
 له (عاشورا) دا به پوژوو بوو، فرمانیشی دا: موسولمانان تی یدا به پوژوو بین.

ټینجا ده فهرموئ: له م حه دیسه ودرده گیرئ: که شوکری خوای گه وړه بکړئ: له سر
 نه وه ی له پوژئیکی دیارکراودا خوښیه کی داوه، یان ناخوښیه کی لابردوه و، له هه مان
 پوژیشدا هه موو سالتیک نه م شوکړه دووباره بکړیته وه، شوکری خوای گه وړه ش به هه موو
 جوړه خواپه رستی یه ک دیته جئ: وه کو سوجه و پوژوو و خیرکردن و قورټانخویندن،

ئىنجا ئايا كام (نعمه) و خوشى گهره تره: له (نعمه) و خوشى هاتنه دوناي پيغه مبهري
 په حمت ﷺ له م پۆژه دا؟ كه وابوو: پيويسته له خودى پۆژه كه دا- واته: له پۆژى دوانزه
 مانگى (ربيع الاول) دا- مه ولود بكرى. بروانه (الحاوى للفتاوى) ل (٢٩٢ و ٢٠٢) ب (١)
 و (حاشية الشروانى) ل (٤٢٢) ب (٧).

ئەى لاوى موسولمان: ئەم فەرموودهى پابردوو: كه مه ولود (بدعة حسنة) يه فەرموودهى
 نيمام (ابن حنبل العسقلانى) دانهرى (فتح البارى شرح البخارى) بوو، له هه ديسى
 (البخارى و مسلم) و هه رگرتوه، جگه له وهش: پيغه مبهري ﷺ هه به خوى پيژى له پۆژى
 له داى كبوونى خوى ناوه و خوابه رستن و شوكرى خواى تيدا كرده ﴿ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ
 النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ؟ فَقَالَ: ذَاكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ وَيَوْمٌ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ ﴾ رواه
 مسلم، له به پۆژبوونى پۆژى دووشه مبهري پارسى له پيغه مبهري ﷺ كرا؟ نه ويش فەرمووى:
 دووشه مبهري پۆژى كه وه هايله من تيدا له داىك بووم و هه له دووشه مبهري قورپانم بۆ هات و
 بوومه پيغه مبهري ﷺ.

جا كه پيغه مبهري ﷺ به خوى له هه موو حه فته يه كدا بيره وهري پۆژى له داى كبوونى خوى
 بكا، چۆن بۆ ئيمه دروست نيه له سالتى كدا جارىك بيره وهري ئەم پۆژه پي پيت و به ره كه ته
 بكهين؟. ئيتر له مه زياتر چى تريت نه وي؟.

جا نه گه فريكه خوينده واريكى (خوارج) گوتى: فەرموودهى (ابن حجر) پاست نيه و
 مه ولود كردن (بدعة قبيحة) يه. له وه لامى دا بلئى: بپۆ به و لاوه، كه ينى كومه په شكى بن
 ديوارى (البدعة والضلالة) ديتته پيژى نه پره شيرى مهيدانى (السنة والجماعة)؟.

خۆ شتيكى ناشكرايه: پيغه مبهري خۆشه ويستمان ﷺ چه ند به پزگاريوونى هه زه ته
 (موسى) پيغه مبهري عليه السلام- دلخۆش بوو و شوكرى خواى گهره ي له سه ره ئەم دلخۆشيه
 كردو له (عاشورا) دا به پۆژوو بوو، بۆ ئيمه شى به (سنة) دانا تيدا به پۆژوو ببين. كه وابوو:
 ده بى ئيمه ش به هاتنه دوناي پيغه مبهريمان ﷺ دلخۆش ببين و شوكرى خواى له سه ره
 بكهين، چونكه پيغه مبهري خۆشه ويستمان ﷺ گهره ي هه موو پيغه مبهريمانه - عنهم الصلاة والسلام-
 پزگاركهري ئاده ميزادو جنۆكه يه له تاريكى كوفرو ناگرى دۆزه خ.

﴿ سه لوات ليدان له دواى بانگ و نيقامهت ﴾

١- سه لوات ليدان له دواى بانگ، پيغه مبهري ﷺ ده فەرموى: ﴿ إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ
 مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُّوا اللَّهَ
 لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنَزَلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا يَتَّبِعِي إِلَّا عَبْدٌ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُوا أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ،
 فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ ﴾ رواه مسلم و ابوداود و الترمذي، واته: كاتيك گویتان له

بانگدر بوو، نيوهش وهكو بانگدر بيلين-واته: وهلامی بانگ بدهنه وه-، نينجا سه لاوات له سر من لي بدهن چونكه ههركه سيك يهك سه لاوات له سر لي بدا، خواي گه وه ده په حمه تي به سه ردا ده باريني، نينجا دوعاي (وسيلة) م بق بكن، چونكه (وسيلة) پله يه كه له به هه شتدا، ته نها بق يه كهس له به نده كاني خوا داندراوه، تكام وايه: من نه وه بنده يه بم، ههركه سيك دوعاي (وسيلة) م بق بكا، مسوگر شه فاعه تي مني ده گاتي.

نهمهش دوعاي (وسيلة) يه، كه له دواي سه لاواتي پاش بانگ دگوتري: ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ﴾ رواه البخاري.

٢- سه لاواتو دوعاي (وسيلة) له دواي نيقامه ت: ﴿عن أبي هريرة: أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَذِّنَ يَقِيمُ الصَّلَاةِ، يَقُولُ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ سُوْلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه ابن السني، واته: ههركاتي (أبوهريرة) گوئي لي بوايه: بانگدر نيقامه ت دهكا، نه ویش له دواي نيقامه ت- به م وشانه ي پابردو- سه لاواتي لي ده داو دوعاي (وسيلة) ي بق پيغه مبه رﷺ ده كرد. بپوانه (الاذكار للنواوي) ل(٢١).

هه به به لگه ي نهم سن حه ديسانه: نيمامي (النواوي) و (ابن حجر الهيتمي) ده فه رموون: سوننه ته بانگدر نيقامه تكهرو نه وه ي گوئي له وانيشه: گشتيان له دواي بانگ و نيقامه ت سه لاوات لي بدهن، نينجا دوعاي (وسيلة) ش بكن. بپوانه (تحفة المحتاج) ل(٤٨٢) ب(١).

﴿هيچي من و هيچي تو﴾

نه ي لاوي موسولمان: كاتيک (خوارج) گوبيان له م به لگه به ميزانه ده بي، هه نه وه بنده يان پي ده ميتني، بلين: (خو پيغه مبه رﷺ نه يفه رموو: به دهنگ سه لاوات لي بدهن!). تو ش له وهلامی دا بلين: (خو نه يفه رموو: دهنگ به رز مه كه نه وه به دهنگ لي مه دهن)، كه وابوو: (هيچي من و هيچي تو).

نينجا بزانه: نيمام (ابن حجر الهيتمي) ده فه رموي: نهم شيوه سه لاوات لي دانه ي دواي بانگ (صلاح الدين) دايناوه و كاريكي باشه، خوا پاداشي چاكي بداته وه... نينجا ده فه رموي: ماموستاياني نيمه فتوايان داوه: سه لاواتي دواي بانگ سوننه ته و شيوه كه شي (بدعة) يه. بپوانه (الفتاوى الفقهية) ل(١٣١) ب(١). واته: (البدعة الحسنة) يه.

نه ي لاوي موسولمان: له م فه رموده يه بو ت ناشكرا بوو: هه به هو ي داناني (صلاح الدين الايوبي) يه، قوتابيان (ريجنالد) (فرنسي) رقيان له سه لاوات لي داني دواي بانگ هه لده ستني، به تايبه تي پيشه وای گومر ابوويان (محمد بن عبد الوهاب) كه ده يگوت: (ان الرُّبَايَةَ فِي بَيْتِ الْخَاطِنَةِ يَعْنِي الزَّانِيَةَ- أَقْلُ إِثْمًا مِمَّنْ يُنَادِي بِالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ)

على المتأثر) واته: دمبکچی له مالى قهچهدا تاوانی که متره له و بانگدهره ی له سهر مناره کان سه لاوات لی ده دا له سهر پیغه مبه رﷺ. بپوانه (الدرر السنیه) ل (٤١) و (روضه المحتاجین) ل (٣٨٤).

که وایو: به کویری چاوی ناحه زانی پیغه مبه رﷺ با به یه که وه شیوه ی سه لاواته که ی (صلاح الدین) بلتین: (أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ عَلَيْكَ، عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا سَيِّدَنَا وَيَا رَسُولَ اللَّهِ).

﴿باسی قهزاگردنه وی نویژ﴾

ئه ی لاوی موسولمان: به (إجماع) = یه کدهنگی زانا یانی نیسلام، چینی (سلف) و (خلف)، واجبه: نویژ قهزا بکریته وه، جیاوازی نیه: ئه م نویژه به قهستی نه کرابی، یان به هوی خه وتن، یان به هوی له بیرچوون، یان به هوی ریگه نه دانی که سیکی تر، به لگهش ئه م حه دیسه یه: پیغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هه ر که سیتک له بیرى چوو نویژتک بکا، هه ر کاتیتک هاته وه بیرى با نویژه که بکا، هیچ شتیک تاوانی نویژه نه کراوه که لانا با، ته نها کردنی نویژتکی وه ک خوی تاوانه که لاده با. بپوانه (شرح مسلم) ل (٢٨١) ب (٢) و (إرشاد الساری شرح البخاری) ل (٥١٥) ب (١).

﴿روونگردنه وه یه ک﴾

له م حه دیسه ی (بخاری و مسلم) دا پیغه مبه رﷺ فهرموئ: (لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ) هیچ شتیک تاوانی نویژه نه کراوه که لانا با، ته نها کردنی نویژتکی وه ک خوی تاوانه که لاده با. له حه دیستکی تریشدا ده فهرموئ: ﴿يَقُولُ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَّ لِمَلَايَكْتِهِ-يَوْمَ الْقِيَامَةِ-: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ﴾ رواه أبو داود والترمذي، خوی گه وه له پۆزی قیامه تدا ده فهرموئته فریشته کانی: ناته واوی نویژه واجبه کان و زه کات و... هتد، بۆ به نده ی من ته واو بکه ن له سوننه ته کانی.

جا له بهر ئه وه ی دژایه تی له نیتوان ئه م دوو حه دیسه دا هیه و حه دیسه که ی یه که م- که له (بخاری و مسلم) دایه- به هیز تریشه له حه دیسه که ی دووهم، زانا یان- بۆ لابر دنی دژایه تی- ده فهرموون: مه به ست به ناته واوی، له حه دیسی دووهم دا ئه وه یه: که له دونیادا له بیرى چوه (واته: نه یزانیوه نویژه که ناته واوه). ئیمامی (البیهقی) ش ده فهرموئ: ته نها سوننه ته ناته واوه کانی ناو نویژه واجبه کان، به سوننه ته کانی تر ته واو ده کرین، واته: به هیچ جوړتک سوننه ت جیگه ی واجب پر ناکاته وه. بپوانه (تحفه المحتاج) ل (٢١٩) ب (٢).

ئه ی لاوی موسولمان: ده بیینی چه ند فهریکه خوینده واریکی له خوا نه ترس، له (إجماع) ده رده چن و حه دیسی (بخاری و مسلم) له کار دیخن و به هه واو هه وه سی خویان فهرمووده ی

ئىمامى (البیهقى) پەد دەكەنەو، دەلئىن: پىۋىست نىە نوپۇز قەزا بىكرىتەو، ئەگەر بە قەستى نەيكردى، كەوابوو: لە وەلامياندا بلى: ئايا پەوايە: ئەو ھەموو زانايانەى ھەر چوار مەزھەبى (أهل السنة) بە ھەلەدا چوبن و لە پستەى (لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِك) تېنەگىشتەن!؟ خۇشتىكى ئاشكرايە: ووشەى (كفارة) -لە قوپشان و ھەدىسادا- بۇ داپۇشەرى گوناھو لادەرى سزاكەى بەكار دى، بەلام گۆتە پوچەلەكەى ئىو ھەگەيەن: كە نوپۇزەكەرى بە قەستى پىۋىستى بەم (كفارة) ھ نىە بۇ داپۇشىنى گوناھەكەى!!! تاكو ھەر بە گوناھبارى بىرواھە داداگای خوا لە پۇزى قىامەتدا.

ئەى لاوى موسولمان: لە چەند ھەدىستىكى (بخارى و مسلم) دا ھاتو: كە پېغەمبەر ﷺ لە غەزای (خندق) دا نوپۇزى ھەسرى قەزا كردۆتەو، لە غەزای (خيبر) دا لەگەل (صحابە) كان نوپۇزى سبەينەى قەزا كردۆتەو، لە غەزای (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا (صحابە) نوپۇزى ھەسريان قەزا كردۆتەو، جگە لەمەش: ھەر لە ھەدىسى (بخارى و مسلم) دا پېغەمبەر ﷺ دەربارەى قەزا كەردنەو ھى پۇزۇو ھەج دەفەرموى: ﴿فَلْيَنْتِزِ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَىٰ﴾ و ﴿أَقْضُوا لِلَّهِ فَإِنَّهُ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ﴾، واتە: قەرزى خوا لە پېشتەرە كە بدرىتەو. قەرزى خوا بدەنەو، چونكە خوا لە پېشتەرە قەرزى بدرىتەو.

ئەى لاوى موسولمان: ئەو نەقامانەى دەلئىن: نوپۇز قەزامەكەو، ئايا نوپۇزى نەكراو بە قەرزى خوا نازان، يان سەھەكو ھەج و پۇزۇ- ھەر بە پوكنى ئىسلامى دانائىن، ئايا ئەوانە لە خوا ناترسىن، ئەوانىش سەھەكو (أبوجهل)- بەر ئەو ھەپەشە بەكەون، كە خوا دەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ۹-۱۴ (العلق)، واتە: پىم بلى: ئەو كەسەى بەندەى خوا لە نوپۇز كەردن قەدەغە دەكا... ئايا نازانى خوا دەبىينى و سزای ئەم پەفتارە خراپەى دەداتەو؟.

ئەى لاوى موسولمان: ئەگەر كېشەكە تەنھا لە سەر (نية) ھىنانە، ئەو ھەرموودەى بەھىزىرى ئۆزى زانايان ئەو ھە: (نىە تەھىنانى قەزا كەردنەو واجب نىە، بەلكو سوننەتە). واتە: تەنھا نىەتى نوپۇز كەردن واجبە (نىە تەھىنانىش تەنھا بە دل واجبە، واتە: نىە تەھىنان بە زوبان سوننەتە، تاكو زوبان يارمەتى دل بدا). بىرواھە (تحفة المحتاج) ل (۱۲ و ۹) ب (۲).

﴿چۇنيەتى ھەئسانەو ھۇفاتىحە خویندن﴾

ئەى لاوى موسولمان: ئەم ھەدىسەى ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ كَمَا يَضَعُ الْعَاجِزُ﴾ كە پېغەمبەر ﷺ بۇ فاتىحە خویندن لە نوپۇزدا ھەلدەستاو، دەستەكانى خۇى دادەنا سەرزەمىن، ھەك پىرى بەسالد اچوو دايدەن. ئىمامى (النواوى) دەفەرموى: ئەمە ھەدىستىكى بى ھىزە، يان پوچەلەو ھىچ بىچىنە بەكى

پاستی نیه. ههروهه ئیمام (ابن حجر العسقلانی)ش دهه فرموی: ئەم هه دیسه پاست نیه و دروست نیه بکریته به لگه.

جا هه ردووکیان دهه فرموی: خۆ ئەگەر هه دیسه که (صحیح) = پاستیش بێ، واته ی (العاجن): پیری به سالدای چووه، نه که هه ویرشیل، که وابوو: په نجه نوقاندن له کاتی هه لسانه وه بۆ فاتحه سوننه نیه، بپوانه (المجموع شرح المذهب) ل (٤٤٢) ب (٣) و (التلخیص الحبر لابن حجر العسقلانی) ل (٤٩١) ب (٣).

﴿ جۆلاندنی په نجه له (تحيات)دا ﴾

﴿ عن ابن الزبير روى عنه: أَنَّهُ كَانَ يُشِيرُ بِالسَّبَابَةِ وَلَا يُحَرِّكُهَا ﴾ رواه احمد وأبو داود بإسناد صحيح، والنسائي وابن حبان في صحيحه، وصححه البيهقي، واته: پێغه مبه رﷺ ئاماژه ی به په نجه ی شاده ده کردو نه ی ده جۆلاند.

هه ره به لگه ی ئەم هه دیسه، ئیمامی (النواوی) له (منهاج) دا دهه فرموی: (وَيَرْفَعُهَا عِنْدَ قَوْلِهِ: إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يُحَرِّكُهَا)، واته: په نجه ی شاده ی له (تحيات) دا به رز ده کاته وه، له و کاته ی ده لێ: (إِلَّا اللَّهُ) و نایجولینێ.

(ابن حجر الهیتمی) له شهرحی ئەم فرموده ی دهه فرموی: (تا کۆتایی ته حیات په نجه که ی دانانیته وه، مه به ستیشی به م ئاماژه یه ئەوه بێ: خوای په رستراو تا کو ته نیایه: له زات و سیفه و کرداردا، تا کو له م یه کخوانا سینه دا کۆ بکاته وه: له نیوان باوه پێ دل و گوته ی زمان و کرداری په نجه دا، ته نها په نجه ی شاده ش بۆ ئاماژه کردن داندراوه، چونکه ده گاته وه ده ماره گانی دل)...

ئینجا له شهرحی (وَلَا يُحَرِّكُهَا) دهه فرموی: (له کاتی به رزکردنه وه نایجولینێ، تا کو ببیته شوینکه وتنی پێغه مبه رﷺ، ههروهه هه دیسی (صحیح) ی جۆلاندنیش هه یه، به لام بۆ ئەوه ی هه ردوو هه دیسه که پێکه وه کۆ بکریته وه - ده لێین - مه به ست به م جۆلاندنه: جۆلاندنی به رزکردنه وه یه که جار - واته: نه که جۆلاندنی به رده وام -، چونکه فرموده یه که هه یه: جۆلاندنی به رده وام هه پامه و نوێژ به تال ده کا، بۆین ئیمه ده لێین: (جۆلاندنی نا په سنده).

(تحفة المحتاج) ل (٨٠) ب (٢)، ههروهه (سبل السلام) ل (١٨٩) ب (١).

ئهمه ش هه دیسی جۆلاندنه: ﴿ عن وائل: أَنَّهُ رَفَعَ أَصْبَعَهُ فَرَأَيْتُهُ يُحَرِّكُهَا يَدْعُو بِهَا ﴾ رواه ابن خزيمة وغيره بسند صحيح، وصححه البيهقي. واته: پێغه مبه رﷺ په نجه ی شاده ی به رز کرده وه و دیتم ده ی جۆلاندو دوعای پێ ده کرد.

ئیمامی (النواوی) دهه فرموی: ئیمامی (البیهقی) فرموده یه تی: ده گونجی مه به ست به جۆلاندن: ئاماژه پێ کردن بێ، نه که جۆلاندنی به رده وام، که وابوو: ئەم هه دیسه له لگه ل هه دیسه که ی (ابن الزبیر) پێک ده گاته وه. (المجموع شرح المذهب) ل (٤٣٢) ب (٢).

نهی لای موسولمان: زانایانی هر چوار مه زه بی (أهل السنة) - جگه له نیمام (مالك) - یه کده ننگن: له سهر نه جولاندنی په نجه، به لام نیمام (مالك) ده فهرموی: به لای راسته و چه په دا ده بچولینتی، به جولاندیکی سوک.

ثیر بۆت ناشکرا بوو: زانایانی (حدیث) و (فقه) هم هر دوو ه دیسه یان به (صحیح) داناونو له دوی لیکولینه وه له هر دوو کیان، به نه نجام گیشتون.

له گهل نه وه شدا: (البانی) ی قین له دل به رامبه به (أهل السنة) - هر وه ک پیشه ی خوی - له په راویزی لاپه ره (۱۴۰) ی (صفة صلاة النبي ﷺ) چاپی (۱۱) دا، هیرشی بئ نه ده بانه ی کردوته سهر پیشه وایانانی (أهل السنة)، جگه له مهش ه دیسه که ی (ابن الزبیر) ی پابردوی به (ضعیف) داناوو هیه پزینکی بۆ نهو نیمامانه دانه ناوه: که ه دیسه که یان به (صحیح) داناوو، نه مهش خیانه تیکی گوریه، به م خیانه تهش په رته وازه و ململانه یه کی وای له ناو گه نجه کاندای دروست کردوه: که زانست وکاری پوزانه یان له ده ست چوو .

نهی لای موسولمان: نه وه باوه پ ده که ی: که (البانی) له ه موو نیمامه کانی (أهل السنة) له خواترسترو زانایان بئ؟! (مانگی شهوی چوارده پیویستی به په نجه نیه)، که وایبوو: (مه پی له میگل داپراو، خوراکي گورگه).

(ناگاداری): له ه دیسیکی تردا ده فهرموی: ﴿لَهِيَ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْحَدِيدِ، يَعْنِي السَّبَابَةَ﴾، په نجه ی شاده له ناسن به هیزتره بۆ درایه تی شه یان. واته: (هی) (ضمیر مؤنث) ه و بۆ (السَّبَابَةُ) ده گه پینه وه، چونکه نه ویش (مؤنث) ه، نه ک بۆ (التحریر)، چونکه ووشه یه کی (مذکر) ه، هر وه ک له (متن) ی ه دیسه که دا ده فهرموی: (یعنی السَّبَابَةُ)، واته مه به ست به (هی) په نجه ی شاده یه، نه ک جولاندن.

﴿زیکرو دوعای دوی نویژ﴾

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي ذِكْرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمَدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ﴾ رواه مسلم، وفی الترمذی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَشْرَ مَرَّاتٍ﴾، واته: هر که سیك له دوی ه موو نویژ نکدا، سی وسئ جار بلئی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی وسئ جار بلئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی وسئ جار بلئی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، بۆ ته واکردنی سه د، جار تکیش بلئی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، خوی گه وره له گونا ه کانی خوش ده بی، هر چه ند وه کو که فی ده ریاش زقرین. وه ده جار بلئی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

﴿دوعا و سه لاوات له دواى نويژ﴾

﴿عن فضالة﴾: قال النبي ﷺ لِرَجُلٍ: إِذَا صَلَّيْتَ فَقَعَدْتَ فَأَحْمَدِ اللَّهَ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَصَلِّ عَلَيَّ، ثُمَّ أَدْعُهُ ﴿رواه أبوداود والترمذي بسند حسن، واته: هر کاتیک نويژت کرد، ئينجا دانيشتى، سوپاسى خوايک: به و جوړدهى لى دوه وشيته وه، ئينجا سه لاوات له سر من لى پده، ئينجا دوعا بکه.

﴿دهنگ هه ئينان بهم زيکرانه﴾

﴿عن ابن عباس رضى الله عنهما: أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ - حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ - كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ﴾ رواه البخارى ومسلم، واته: دهنگ هه ئينان بهم زيکره دواى نويژه واجبه کان - که خه لک له نويژ ده بونه وه - له سرده مى پيغه مبهردا ﷺ هه بوو. ئيمامى (الشافعى) ده فرموى: نه گهر ئيمامى نويژ بوو و ده يويست لى فيره زيکر ببن، دهنگ هه لدينى تا نه زانى لى فير بوون، ئينجا دهنگى نرم ده کاته وه. بهرانه (شرح مسلم) ل (٢٦٠) ب (٢).

﴿زيکرى به کومه ل﴾

پيغه مبهردا ﷺ ده فرموى: ﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّارَةً فَضْلًا يَتَّبِعُونَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا مَجْلِسًا فِيهِ ذِكْرٌ قَعَدُوا مَعَهُمْ، وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِأَجْنَحَتِهِمْ حَتَّى يَمْلَأُوا مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا...﴾ إلى آخر الحديث، رواه البخارى ومسلم واللفظ له، واته: خواى گوره چهند فرشته يه کى گه پيدهى پيژدارى هه نه، به شويى دانيشگى زيکرده ده گه پيژن، هر کاتیک دانيشگه يه کيان ده ست که وت: که زيکرى خواى تيدايه، نه وانيش له گه ل نه و کومه له دا داده نيشن و به باله کانى خويان ده وره له يه کترى ده دن تا نيوان نه و کومه له و نيوان ناسمانى دنيا پر ده کن.

نهى لاوى موسولمان: لي ره دا ته نها مه به ستم نه وه بوو: به لگه بينمه وه: که زيکرو سه لاوات و دوعاى دواى نويژو دهنگ هه ئينان و زيکرى به کومه ل، (بدعة) نيه، به لکو سوننه تى پيغه مبهردا ﷺ، نه گينا: زيکره کانى ترى دواى نويژ نورتن.

﴿نويژکردن به پيلاوه وه﴾

نهى لاوى موسولمان: له چهند حه ديسى (صحيح) دا هاتوه: که پيغه مبهردا ﷺ به پيلاوه وه نويژى کردوه و به پيخوا سيش نويژى کردوه. ئينجا هر له حه ديسى پيغه مبهردا ﷺ وه رگيراه: که بق دروست بوونى نويژ به پيلاوه وه، دوو مه رج پيويستن:

مهرجی یه کهم: نه بی پیلوه کان پاک بن ﴿عن سید﴾ قال: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ إِذْ خَلَعَ نَعْلَيْهِ... فَقَالَ إِنَّ جَبْرِيلَ -عليه السلام- أَتَانِي فَأَخْبَرَنِي أَنَّ فِيهَا قَذْرًا ﴿رواه ابوداود وأحمد والحاكم بسند صالح، واته: پیغمبره﴾ نویژی به (جماعة) بؤ (صحابه) کان ده کرد، له کاتیکدا که وشه کانی داکه ندن... ثینجا فهرمووی: جوبرائیل -عليه السلام- هاته لامو پیی گوتم: که وشه کان پیسییان پیوه یه.

که وابوو: نهی لای موسولمان: پیلوه کانی نیستا گشتی پیسی پیوه یه، چونکه کولان و تاوده ستخانه کانی نیستا وه کو سرده می پیغمبره﴾ پاک و شک نین، به لکو گشتی ته ره و ناوی پیسو ته پرایه تی پیسی لی نه پرتیه بنی پیلوه که، که وابوو: نویژی پیوه دروست نیه.

مهرجی دووهم: نه بی بنی پیلوه که نه وهنده نه رم بی: وه که وشه کانی سرده می پیغمبره﴾ له کاتی سوجه دا بجه میته وه، تا کو زگی په نجه کانی له زه مین گیر بیی، پیغمبره﴾ ده فهرمووی: ﴿أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ: الْجَنَّةِ، وَأُشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أُنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرَّجْلَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ﴾ رواه الشيخان واللفظ لمسلم، فهرمانم پی کراوه: له سر هفت نیسکان سوجه بیه: نیوچاوان، نامارزه شی بؤ لوتی کرد، هر دوو له په ده ست، هر دوو نه ژتو، کوتایی هر دوو قاچه کان، واته: زگی په نجه کان. بپوانه (ارشاد الساری) ل (۱۲۰) ب (۲).

نهی لای موسولمان: که وشه کانی سرده می پیغمبره﴾ بنیان نه رم بوو، سهر په نجه شیان تیدا دیار بوو، نه توانا به فهرمانی نه م ه دیسه ره فتار بکړی و په نجه کان له زه مین گیر بکړی، به لام پیلوه کانی نیستا: وه کلاشو پوتین و قالتاغ، نویژیان پیوه دروست نیه، چونکه له سوجه دا ناچه میته وه و ناگونجی: زگی په نجه کان له زه مین گیر بیی، وه که نه وه وایه: قاچ له ناو سندو قیکدا بی، ه دیسه که ی سوجه له سر هفت نیسکانه کانیش، شهر عزانانی هر چوار مه زه ب په فتاریان پی کړدوه. بپوانه (مقالات الکوثری) ل (۱۷۸).

﴿نه ندازه ی نیوان هر دوو قاچ له نویژدا﴾

نهی لای موسولمان: نیمام (ابن حجر الهیتمی) نه فهرمووی: سوننه ته نیوان هر دو قاچه کان به قد بستیک بی، به پیچه وانه ی فهرمووده ی (أنوار)، که ده فهرمووی: به قد چوار په نجه. (تحفة المحتاج) ل (۲۱) ب (۲).

به لکه: ﴿عن أبي هريرة ؓ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَأْمُرُنَا: إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ نَعْلَيْهِ بَيْنَ رَجْلَيْهِ﴾ رواه ابوداود بسند صحيح، پیغمبره﴾ فهرمانی پی کړدین: هر کاتیک به کیکتان نویژی کرد، با هر دوو که وشه کانی له نیوان هر دوو قاچه کانی دابنی.

واته: نه گهر بلتین: که وشه کان له ته نیشته به کتری له نیوان قاچه کان داده ندرین، نه وه نیوانه که بستیک دهرده چی: وه که فهرمووده که ی (ابن حجر)، وه نه گهر بلتین: که وشه کان له

سهر يه کتري داده ندرين، نه وه نيوانه که چوار په نجه دهرده چي: وه ک فهرموده ي (أنوار)، نيتړ نايه وي: وه ک زورانباري قاچه کاني خوي له مه زياتر ليک دوور بخاته وه.

﴿باسي (قصر) = کورنگردنه وه ي نويز﴾

نه ي لاوي موسولمان: هر پيواړنک سهره که ي دوو قوناغ، واته: (۸۰) کيلومتر دور ي، بوي دروسته نويزي چوار په کعته ي کوردت بکاته وه: بوي دوو په کعته ي، به و مه رجانه ي له کتبه کاني شريعه تدا باسيان کراوه، به لام (إجماع) ي زاناياني هر چوار مه زه به ي (أهل السنة) له سهر نه وه يه: (هر سهرنک له شه و پوژنک، واته: له دوو قوناغ که متر بي، دروست نيه (قصر) بکا، واته: نويز کورت بکاته وه بوي دوو په کعته ي، نه مه ش به لکه که يانه: نيمامي (البخاري) له (صحيح) ي خوي دا له سهردي پي نه م باسه دا ده فهرموي: ﴿باب في كم تقصر الصلاة، وسمى النبي ﷺ: يوماً وَلَيْلَةً سَفَرًا، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ وَابْنُ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - يَقْصُرَانِ وَيُفْطِرَانِ فِي أَرْبَعَةِ بُرْدٍ وَهِيَ سِتَّةٌ عَشَرَ فَرَسَخًا﴾ رواه البخاري هكذا معلقة بصيغة الجزم، ورواه البيهقي بسند صحيح موصولاً، ورواه ابن أبي شيبة بإسناد صحيح موقوفاً على ابن عباس - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - برواه (ارشاد الساري شرح البخاري) ل (۲۹۱ و ۲۹۲) ب (۲). واته: نه مه باس له وه ده کا: ناي له نه ندازه ي چه نددا نويز کورت ده کريته وه؟ پيغه مبه ر ﷺ شه و پوژنکي به سهر ناو ناوه، (ابن عمر) و (ابن عباس) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - که دوو (صحابه) ي پيغه مبه رن ﷺ - له نه ندازه ي چوار (بريد)، که ده کاته شانزه (فرسخ)، واته: (۸۰) کم، نويزيان کورت ده کرده وه و پوژوويان نه ده گرت.

(ابن حجر الهيتمي) ده فهرموي: نه زاندر اوه هيچ (صحابه) يه که به پيچه وانه ي نه م دوو (صحابه) يه په فتاري کربي، جوري نه م په فتاره شريعه ش له خويانه وه نه يان کرده. - واته: يان پيغه مبه ريان ﷺ ديتوه، يان گوييان لي بويه وای کرده - برواه (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ل (۲۷۹) ب (۲).

﴿راستگردنه وه ي هه له يه ک﴾

نه ي لاوي موسولمان: سهره پای نه و به لکه به هيزانه ي پابردو، ده بيني: چه ند فريکه خوينده واريکي نه م سهرده مه، که نجه کا نمان له ناييني نيسلام دوور ده خنه وه و هه ليانده خه له تينن: تا کو له سهره ي زور کورتيشدا (قصر) بکه ن - واته: نويز کورت بکه نه وه - هوي که شي نه وه يه: له چه ند هديسيکي (صحيح) دا به هه له دا چوون، بوي نمونه: ﴿عن أنس رضي الله عنه: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ أَوْ ثَلَاثَةِ فَرَسَخٍ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ﴾ رواه مسلم، واته: که پيغه مبه ر ﷺ ده چوه سهره، سي (ميل)، يان چوار (فرسخ) ده رچوبا، نويزه که ي ده کرده وه دوو په کعته ي.

نیمامی (النواوی) له شهره نهم حه دیسه دا ده فهرموئ: نه وه مهرج نیه که سه فهره که ته نها نه وه نده دور بویی... نینجا ده فهرموئ: به لکو پیغه مبه رﷺ بۆ سه فهر ده پویشته پیش هاتنی کاتی نوێژ، نینجا که سئ (میل)، یان زیاتر ده پویشته، کاتی نوێژ ده هاتو له و کاته دا نوێژه که ی به کورتکراوه یی ده کرد. بویی له (المجموع) شدا ده فهرموئ: له هیچ حه دیستیکدا به ناشکرای نه هاتوه: که له نه ندازه ی که متر له دوو قوناغ پیغه مبه رﷺ نوێژی کورت کردبیتته وه. بپوانه (شرح مسلم) ل (۲۸۹ و ۲۹۰) ب (۲) و (شرح المذهب) ل (۲۱۶) ب (۴).

ئه ی لاوی موسوelman: نه گهر بیر له (مئن) ی حه دیسه که بکه یه وه، راستی ی فهرمووده که ی نیمامی (النواوی) ت بۆ ده رده که وئ و ده زانی: که سه فهره که نه وه نده کورت نه بوه، چونکه له (مئن) ی حه دیسه که دا ووشه ی (إِذَا خَرَجَ) به کار هاتوه، واته: ههر کاتیک ده چووه ده ره وه، نه ک ووشه ی (إِذَا سَافَرَ) ههر کاتیک ده چووه سه فهر.

﴿باسی (جمع) کوکردنه وه ی دوو نوێژ له یه ک کاتدا﴾

ئه ی لاوی موسوelman: ههر سه فهریک (۸۰) هه شتا کیلومتر دور بی، دروسته: نوێژی نیوه پۆ له گه ل عه سر، هه م مه غریب له گه ل عیشا، له یه ک کاتدا کۆ بکړینه وه، به و جوړه ی له کتیبه کانی شه ریعه تدا باس کراوه، به لام کوکردنه وه ی دوو نوێژ بۆ که سیك که له سه فهردا نه بی-بی هیچ هۆیه ک- له مه زه به کانی (أهل السنة) دا نیه، به لکو مه زه به ی (شیعه) یه، بپوانه (الفقه على المذاهب الخمسة) ل (۹۱).

نیمامی (النواوی) ده فهرموئ: مه زه به ی (شافعی) و (حنفی) و (مالک) و (أحمد) و کۆمه لئ ههره زۆری زانایان نه مه یه: دروست نیه دوو نوێژ له یه ک کاتدا له ماله وه کۆ بکړینه وه، بی ترس و باران و نه خۆشی و سه فهر. بپوانه (المجموع شرح المذهب) ل (۲۶۹) ب (۴).

پرسیار: نایا ده رباره ی نهم حه دیسه وه لام چی یه؟ ﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما: جَمَعَ النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ، فِي رَايَةٍ وَلَا سَفَرٍ﴾ رواه مسلم، واته: پیغه مبه رﷺ نوێژی نیوه پۆ له گه ل عه سر، هه م مه غریب له گه ل عیشای له (مدینه) دا به یه که وه کۆ کردنه وه، بی ترس هه بوون و بی باران و سه فهر؟

وه لام: راسته (سندی نهم حه دیسه) (صحیح) ه، به لام زانایانی ههر چوار مه زه به ی (أهل السنة) و کۆمه لئ گه وره ی زانایان په فتاریان به م حه دیسه نه کردوه؟ چونکه دوو جوړه گومان له (مئن) ی نهم حه دیسه دا پوو ده دا:

یه که م:- (راوی) حه دیسه که له کۆتایی دا ده فهرموئ: ﴿أُظُنُّهُ أَخَّرَ الظُّهْرَ وَعَجَّلَ الْعَصْرَ وَأَخَّرَ الْمَغْرِبَ وَعَجَّلَ الْعِشَاءَ﴾ رواه مسلم هکذا، والنسائي جزماً، واته:

وا تېده گه: نوږځی نیوه پوځی نه ختیک دواخستو عه سریشی نه ختیک زوتر کرد، مه غریبی نه ختیک دواخستو عیشاشی نه ختیک زوتر کرد. واته: مه به ست به (جمع) له م حه دیسانه دا: نه م دواخستنو زووکردنه یه.

دوووه: (عَدَمُ التَّعْيِينِ) = دیاری نه کردنی (جمع)، هر وهك (الصنعانی) ده فهرموځی: (جمع) کردنی نوږځ له ماله وه دروست نیه... نه م حه دیسه ش دروست نیه بکریته به لگه، چونکه دیاری نه کردوه: (جمع التقديم) ی مه به سته، یان (جمع التأخیر)، وه دیاری کردنی یه کیک له م دوو مه به ستانه، خو سه پاندنیکي بی به لگه یه... ئینجا نه ویش هر نه و واته یه ی دیاری کردوه: که مه به ست دواخستنن نوږځی یه که مه و زووکردنی نوږځی دووه مه. بړوانه (سبل السلام) ل (۴۳) ب (۲).

﴿ نوږځی (جمع) له چول و بیاباندا ﴾

نیمامی (الناوی) له (المجموع) دا ده فهرموځی: نوږځی (جمعه) له هیچ شوینیک دروست نیه، ته نها له ناو خانووه کانی نه و که سانه نه بی: که تی یدا نیشته جی ده بن: جا شار بی، یان دی بی، چونکه نه له سرده می پیغه مبروځ نه له سرده می هر چوار خه لیغه کاند، جومعه نه کراوه، ته نها له ناو شار، یان له ناو دی نه بی، له هیچ حه دیستیکا نه هاتوه: که جومعه له چول و بیاباندا کرابی، جا نه گه ر دانیشتونوانی شار چوونه دهره وه ی شارو نوږځی جومعه یان له دهره وه کرد، نه م نوږځه دروست نیه. بړوانه (شرح المذهب) ل (۳۷۰) ب (۴) و (تحفه المحتاج) ل (۴۲۳) ب (۲).

نه ی لای موسولمان: هر بۆ پوونکردنه وه ی فرموده ی نیمامی (الناوی) ده لّین: هر کاتیک پووی دابی، پیغه مبروځ له پوځی ههینی له ناوه دانیدا نه بوبی: جا له چول و بیابان، یان له دهره وه ی شار بوبی، نه وه نوږځی (جمعه) ی نه کردوه، به لکو نوږځی نیوه پوځی کردوه ﴿ عن جابر ؓ فی حدیث حَجَّةُ الْوَدَاعِ... أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَرَفَةَ... فَخَطَبَ النَّاسَ... ثُمَّ أَذَّنَ ثُمَّ أَقَامَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ﴾ رواه مسلم و ابوداود، واته: پیغه مبروځ هاته خاکی (عرفة)، ئینجا وتاری بۆ خه لکه که دا، ئینجا بانگه ر بانگی دا، ئینجا نیقامه تی نوږځی کرد، جا پیغه مبروځ نوږځی نیوه پوځی کرد، ئینجا جاریکی تریش نیقامه تی کردو نوږځی عه سریشی به (جمع التقديم) کرد. واته: نوږځی (جمعه) ی له (عرفة) نه کرد، چونکه دهره وه ی شاری (مکه) بوو و ناوه دانی نه بو، شتیکی ناشکراشه: پوځی (عرفة) ی (حجة الوداع) پیکه وتی پوځی ههینی بوو.

نه ی لای موسولمان: جگه له م به لگه یه ش: چه ند به لگه ی تری به میز هه نه: که پیغه مبروځ هر به خوی له (۲۷) بیست و هفت غه زادا چووه ته دهره وه، زویشی

پیکه وتی پۆژی ههینی بووه و جهنگیش پووی نه داوه، نوێژی جومعهشی نه کردوه. جا نازانم: سه ره پای ته م هه موو به لگه به هیزانه، نه و فره که خۆینده وارانیهی (دۆی داده یان لی پزاوه)، به کام به لگه په فتار ده که و گه نه کهانمان گومرا ده که و له پۆژی ههینی دا بو سهیران ده یان به نه دهره وهی شار، هه ره له ویش نوێژی (جمعه) یان پی ده که ن؟ خو ته که ره نوێژی نیوه پۆش بکه ن، دیسان چوونه دهره وه له پۆژی ههینی دا - بو شوینیک: که (جمعه) ی لی نه کرئ - هه ره حه رانه. بپوانه (تحفه المحتاج) ل (٤١٥) ب (٢).

﴿سونهتی پیش جومعه﴾

ئه ی لای موسوئلمان: له پیش نوێژی (جمعه) دا: دوو په کههت، یان چوار په کههت سوننهت هه نه، نه مهش به لگه کانه:

١- پیغه مبه رﷺ ده فره موئ: ﴿بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: لِمَنْ شَاءَ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: له نیوان هه ر بانگو ئیقامه تی که دا نوێژیکی سوننهت هه یه، سی جار وای فره موو، ئینجا له جاری سی یه مده فره موئ: بو ته و که سه ی حه ز نه کا. واته: مه به ست به (أَذَانَيْنِ) هه ردوو بانگه که ی (جمعه) نیه، به لکو مه به ست بانگو ئیقامه یه، که واته: ته م حه دیسه - جگه له (جمعه) - نوێژی (مغرب) و (عیشا) ش ده گریتته وه، هه روه که له حه دیسی دووه مده:

٢- پیغه مبه رﷺ ده فره موئ: ﴿مَا مِنْ صَلَاةٍ مَفْرُوضَةٍ إِلَّا وَبَيْنَ يَدَيْهَا رَكْعَتَانِ﴾ رواه ابن حبان و صححه، گشت نوێژیکی واجب دوو ره کههت سوننهتی له پیشدا هه یه. واته: (جمعه) ش نوێژیکی واجبه، که وابوو: دوو ره کههتیشی له پیشدا هه یه، بپوانه (ارشاد الساری شرح البخاری) ل (١٥ و ١٩٣) ب (٢).

٣- ﴿عن عبد الله بن مسعود﴾: أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الْجُمُعَةِ أَرْبَعًا وَبَعْدَهَا أَرْبَعًا، وَكَانَ يَأْمُرُ بِهَا رواه عبد الرزاق بسند صحيح والترمذي، قال الدكتور هاشم: وهو اثر في غاية الصحة، واته: (ابن مسعود) چوار په کههتی له پیش جومعه دا نه کردو چواریشی له دوی جومعه دا نه کرد، فره مانیشی به خه لکی نه کرد: که وا بکه ن. هه ره به به لگی ته م حه دیسانه، ئیمامی (النواوی) نه فره موئ: له پیش نوێژی جومعه دا ته و دوو جوړه سوننه ته هه نه: که له پیش نوێژی نیوه پۆدا هه نه، واته: دوو په کههت، یان چوار په کههت. بپوانه (تحفه المحتاج) ل (٢٢٤) ب (٢) و (الفقه المقارن) ل (١٥٤) و (البدعة) ل (١١٣).

﴿زیکرو دوعای (مُصَافَحَة) = تۆفه کردن﴾

١- سوپاسی خواو دوعای لیخو شیبون، پیغه مبه رﷺ نه فره موئ: ﴿إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ

فَتَصَافِحَا وَحَمِدَ اللَّهُ وَاسْتَغْفَرَاهُ غُفْرَ لُهُمَا ﴿رواه أبو داود بسند صالح، واته: هر کاتیک دو موسولمان به یه کتری گه یشتن، جا (مصافحه)=توقه یان کردو سوپاسی خویان کردو کوتیان: (الحمد لله) و کوتیان خوا لیمان خوش بی، نه وه خوا لیان خوش نه بی. ۲-سه لاوات لیدان، (ابن حجر الهیتمی) نه فهرموی: له حه دیسیکدا هاتوه: ﴿ما من مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافِحَانِ وَيُصَلِّيَانِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ إِلَّا لَمْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يُغْفَرَ لَهُمَا ذُنُوبُهُمَا...﴾ أخرجه الحسن بن سفيان وابو يعلى وابن حبان فى الضعفاء، وابن بشكوال، واته: هر دو موسولمانیک: که ده گه نه یه کتری، توقه بکن و سه لاوات له سه پیغه مبه رﷺ لی بدنه، لیك جیانه وه تا له گونا هه کانیان ده بوردری. بر وانه (الفتاوى الفقهية) ل (۱۸۷) ب (۱).

﴿باوهش لیك وهرهینان ویه کتر ماچکردن﴾

(الشروانی) له (مغنی) ده گپرتیه وه: سوننه ته پیاو به یه که وه توقه بکن، نافر تهیش به یه که وه توقه بکه...

ئینجا ده فهرموی: (مکروه)=ناپه سنده: باوهش لیك وهرهینان و سه ر، یان پووی یه کتری ماچ بکن هر چه ند ماچکهر، یان ماچ لیكراو مروقی باشیش بن، به لام: بۆ نه و پئیواره ی له سه فەر گه پراوه ته وه، یان ماوه یه کی زۆر یه کتریان نه دیتبو، نه وه ماچکردن و باوهش لیك وهرهینان هر دووکی سوننه ته. بر وانه (حاشية الشروانی) ل (۲۰۸) ب (۷).

۱-به لگه ی (مکروه)=ناپه سندی ماچکردن: ﴿قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ الرَّجُلُ مَنَّا يَلْقَى أَخَاهُ أَوْ صَدِيقَهُ أَيْحَنِ لَهُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: أَقِيلَتْ رُمُهُ وَيُقْبَلُهُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: أَفِيَا خُذُ بِيَدِهِ وَيُصَافِحُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، نه ی پیغه مبه ری خوا رﷺ مروق ده گاته بر ای خوی، یان دوستی خوی، نایا سه ری بۆ بجه مینیتیه وه؟ پیغه مبه رﷺ فهرموی: نا. کوتی: باوهشی لی وهرهینان و ماچی بکا؟ فهرموی: نا. کوتی: دهستی بگری و توقه ی له گه ل بکا؟ فهرموی: به لی. واته: له م حه دیسه دا مه به ست به یه که گه یشتنی پوژانه یه، تا کو نه م حه دیسه دژایه تی نه بی: له گه ل نه م حه دیسه نی داهاتوو:

۲-به لگه ی ماچکردنی پئیواری گه پراوه له سه فەر: ﴿قَدِمَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ الْمَدِينَةَ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَرَعَ الْبَابَ فَقَامَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ فَأَعْتَقَهُ وَقَبَّلَهُ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، واته: (زید) هاته وه (مدینه)، ئینجا هاته مالی پیغه مبه رو رﷺ له ده رگی دا، پیغه مبه رﷺ بوی هه لساو ماچی کرد.

هه م ﴿وَلَمَّا قَدِمَ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ مِنَ الْحَبَشَةِ: تَلَقَّاهُ النَّبِيُّ ﷺ فَأَلْتَرَمَهُ وَقَبَّلَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، واته: له وکاته ی (جعفر) له (حبشة) گه پراوه، پیغه مبه رﷺ پئیواری لی کردو باوهشی لی وهرهینان و نیوچاوانی ماچ کرد.

﴿ دست ماچ کردن ﴾

(ابن حجرالهیتمی) ده فہرموی: سونہ تہ دست پیای چاک و پیای زانا و پیای پیزدار ماچ بکا، چونکہ حہزہ تی (أبو عبیدہ) دستی نیمامی (عمری) ماچ کردہ۔ رضی اللہ عنہما تحفۃ المحتاج ل (۲۲۹) ب (۹)۔

بہ لگہ: ﴿ عن ابن عمر رضی اللہ عنہما قال: قَبَلْنَا يَدَ النَّبِيِّ ﷺ ﴾ رواہ البخاری فی الأدب المفرد وأبوداود بسند حسن، (ابن عمر) فہرموی: نیمہ دستی پیغہ مہرمان ﷺ ماچ کرد۔
 مہر وہا: ﴿ عن زارع ﷺ وَكَانَ فِي وَفْدِ عَبْدِ الْقَيْسِ: لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَجَعَلْنَا تَبَادُرَ مَنْ رَوَّاحِنَا فَنَقَبِلُ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرَجُلَهُ ﴾ رواہ ابوداود و الترمذی بسند صحیح، واتہ: کہ نیمہ - نوینہ ری (عبد القیس) - ہاتینہ (مدینہ) ی پیروز، بہ پہلہ لہ ولاغہ کانمان دادہ بہ زین و دست و قاچی پیغہ مہرمان ماچ دہ کرد۔

﴿ ہہ لسان لہ بہر یہ کتری بوزیزلینان ﴾

نیمامی (النواوی) دہ فہرموی: چینی (سلف) بہر دہ وام بون لہ سہر نہم پہفتارہ: بوزیزلینان لہ بہر نہ و کہ سہ ہہ لہ دستان: کہ دہ ہاتہ لایان۔ پروانہ (شرح المہذب) ل (۴۷۶) ب (۴)۔
 بہ لگہ - جگہ لہ حہ دیسہ کانی رابردو - : ﴿ عن عائشة - رضی اللہ عنہا: كَانَتْ فَاطِمَةُ - كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهَا - إِذَا دَخَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ بِيَدِهَا فَقَبَّلَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ وَإِذَا دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْهَا قَامَتْ إِلَيْهِ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ وَقَبَّلَتْهُ وَأَجْلَسَتْهُ فِي مَجْلِسِهَا ﴾ رواہ ابوداود و النسانی و الترمذی بسند حسن، کاتی حہزہ تی (فاطمہ) ی کیژی پیغہ مہرمان ﷺ دہ چوہ لای پیغہ مہرمان ﷺ پیغہ مہرمان ﷺ لہ بہری ہہ لہ دستا و دستی دہ گرت و نیوچاوانی ماچ دہ کردو لہ شوینی خوی دایدہ نیشاند، مہر وہا ش کہ پیغہ مہرمان ﷺ دہ چوہ لای (فاطمہ) رضی اللہ عنہا، نہ ویش لہ بہری ہہ لہ دستا و دستی دہ گرت و ماچی دہ کردو لہ شوینی خوی دایدہ نیشاند۔

مہر وہا: ﴿ عن أبي سعيد ﷺ جَاءَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلْأَنْصَارِ: قُومُوا إِلَى سَيْدِكُمْ ﴾ رواہ البخاری و مسلم، واتہ: (سعد) ہاتہ خزمہ ت پیغہ مہرمان ﷺ پیغہ مہرمان ﷺ فرمانی کردہ (انصار) یہ کان و فہرموی: لہ بہر گہ و ردہ ی خوتان ہہ لسن۔

مہر وہا: ﴿ عن كعب بن مالك ﷺ فِي قِصَّةِ تَوْبَتِهِ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ حَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ طَلْحَةُ ﷺ يُهْرَوِلُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَانِي، فَكَانَ كَقَبُ لَا يَنْسَاهَا لَطْلَحَةُ ﴾ رواہ البخاری و مسلم، (کعب) دہ فہرموی: کہ توبہ م لی قبول کرا، چوہ مہر گوت، پیغہ مہرمان ﷺ (صحابہ) ی لہ دہ و ردہ دانیشتبون، (طلحہ) لہ بہرم ہہ لسا و رای کرد: تا ہات توقہ ی لہ گہ ل کردم و پیروزبایی لی کردم، نینجا (کعب) نہم چاکہ یہ ی (طلحہ) ی لہ بیر نہ دہ چوہ۔

﴿پروونکردنه وه یهك﴾

نهی لای موسولمان: سهره پای نهو حه دیسه (صحیحه) ی باسما ن کردن، چهند که سیک به هله دا چووه ده لی: هه لسان له بهر یه کتری حه پامه و (بدعه) یه، به لگهش بهم حه دیسانه دینیتته وه:

۱- پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: ﴿مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ﴾ رواه الترمذي و ابوداود بسند حسن، هه ر که سیک پی ی خوش بی: پیاو له بهر ده سستی پاپوه ستن، با جینگه ی خوی له ناگر ناماده بکا.

وه لام: هه ر به ناشکرای دیاره نه م حه دیسه باسی له بهر هه لسان ناکا، چونکه رسته ی (يَتَمَثَّلُ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا) واته: به خوی دانیشی و پیاوه کانیش به پیوه له خزمه تی پاپوه ستن. هه روه ک نیمامی (البیهقی) ناماژهی بۆ کردوه، که واپوو: له بهر هه لسان و به پیوه پاپوه ستان دوو مه سه له ی لیك جیاوازن. بپوانه (تحفة المحتاج) ل (۲۲۹) ب (۹).

۲- ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَمْ يَكُنْ شَخْصًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَّتِهِ لَذَلِكَ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، (صحابه) هیه که سیکیان له پیغه مبه ر ﷺ له لا خوشه ویسترنه بو، که ده یاندیت له بهر ی هه لنه ده ستان، چونکه ده یانزانی پی ی ناخوشه.

وه لام: نه م حه دیسه وا ناگه یه نی که له بهر هه لسان حه پام بی، چونکه وشه ی (کراهیه) واته ی جیا یه له گه ل (حرام)، که واته: پیغه مبه ر ﷺ له بهر هه لسانی (حرام) نه کردوه، به لکو ته نها بۆ خوی پی ی ناخوش بووه، له بهر زیده ملکه چی، نه وه که له پله ی خوی زیاتر بهر ز بکریته وه. بپوانه (غایه المأمول شرح التاج الجامع للاصول) ل (۲۵۵) ب (۵).

(ابن حجر الهیتمی) به به لگه ی حه دیسه کانی پاپردوو ده فره موی: له بهر هه لسان سوننه ته: به هوی پیاو چاک ی و زانست و زاوژی یی و کار به ده سستی خۆپاریژ له بی شه رع ی. - (ابن عبدالسلام) ده فره موی: - یان چاوه پوانی چاکه ی لی بکری، یان له خراپه کاری ی بترسی، هه رچند نه وه ی لی ده ترسی، (کافر) ش بی و لی ی بترسی زیانیکی گه وره ی لی بدا، جا ده بی له بهر هه لسان له پوی چاکه و پیزلینان بی. بپوانه (تحفة المحتاج) ل (۲۲۹) ب (۹).

پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: ﴿إِنْ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ - تَعَالَى - إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ رواه ابوداود بسند حسن، به راستی به شیک له به گوره ناسینی خوا نه وه یه: پیز له پیری پیش سپی ی موسولمان بندری، پیز له و قورپان خویته بندری: که له سنوری قورپان ده رناچی وه

(متشابهاات) ناكوئیتتهوهو له خوئندنیشی دور ناكه ویتتهوه، هم ریز له كاربه دهستی دادپهروهو بندری.

كه وایوو: پتویسته له دهست ماچكردن و له بهر ره لسان و خواردن و خواردنهوهو دهست پیکردنی راسته و پویشتنی ریگه... هتد، ئەم ریزلێتانه رهچاو بکری، ههروهك پیغه مبه رﷺ دهفرموئ: ﴿أَنْزَلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم وابوداود، ئەم خه لکه پلهی خویان بدهنئ. واته: به قهه پلهی خویان ریزیان لی بنین... کوئایی.

منیش بهندهی گوناھبار: (عبدالله عبدالعزيز هه رته لی)، شوکری خوا دهکه م و ده لیم: أحمـدک اللـهـم علی نعمک والآتک وأصلی وأسلم علی سیدنا محمد خاتم أنبیائک وعلی آله واصحابه الی یوم لقائک. رب اغفر لی ولوالدیی وأرحمهما کما ربیانی صغیرا. سوپاس بو تو ئەهی خودایه: که یارمه تیت دام په پتوکی (چه ند گوئیک له گوئزاری ئیسلام) بکه م به چه پکه گول و (پیشکش به گه نجی نه ونه مام) ی بکه م، خودایه له خو م و دایک و باوکم و خوشه و یستانم خوش بیه و به گول و گوئزاری به هه شت شادمان بکه و به دیتنی خو ت و پیغه مبه رت (محمدﷺ) دلخوشمان بکه، آمین.

ته و او بوو له شهوی سی شه ممه (۲۹) ی ذی الحجهی (۱۴۱۷) کوچی، به رامبه ر (۶) ی ئایاری (۱۹۹۷) ی زایینی، له شاری هه ولیر- له کوردستان. وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لی

هه ولیر- کوردستان

(۲۹) ی ذی الحجه- ۱۴۱۷- کوچی

(۱۶) ی گولان- ۲۶۹۷- کوردی

(۶) ی ئایار- ۱۹۹۷- زایینی

ناوهړوکی گونډاری نیسلام

لاپهړه

لاپهړه بابته

بابته

۴۵..... باسی پیغمبر(ﷺ)	۲..... پيشه کی
۴۷..... گوري پیغمبر (ﷺ)	۵..... دهر دو دهرمان
۴۷..... (صلاح الدين الايوبي) و پيلانتيکی پوچه لکړاو	۵..... باشتري دهرمانخانه
۵۰..... زياره تی گوري پیغمبر(ﷺ)	۶..... (السلف الصالح) پيشينه باشه کان
۵۲..... خيري (فاتحه) بؤ مردوو	۷..... زنجيره ی زانستی ئيمامی (حنفي)
۵۴..... گور له ناو مزگه وتدا	۷..... دژايه تی(البانی) له گه ل ئيمامی(حنفي)
۵۵..... دايک و باوکی پیغمبر(ﷺ)	۹..... ئيمام (مالك)
باسی (توسل) پارانه وه له خوا:	۱۰..... ئيمام (الشافعي)
۵۹..... به خاتری پیغمبر ﷺ پياوچاک	۱۰..... ئيمام (احمد بن حنبل)
۶۶..... ژيانی پیغمبر ﷺ له ناو گور دا	پيلانی(کفر) به رامبر نم
۶۸..... باسی(مولود) = له دايک بوننی پیغمبر ﷺ	۱۱..... چوارمه زه به
۷۰..... سه لاوات ليدان له دواي بانگو ئيقامه ت	۱۲..... (حارب الاسلام بالاسلام)
۷۲..... قه زا کردنه وی نويز	۱۶..... (ابن تيمية)
۷۳..... چوڼيه تی هه لسانه وه بوفاتيحه خویندن	۱۷..... (اجماع) په کده نگی زانا يانی نیسلام
۷۴..... جولانندی په نجه له (تحیات) دا	۱۸..... (اجماع) و حه دیسی پیغمبر ﷺ
۷۵..... زیکرو، دوعای دواي نويز	۲۰..... جياوازی مه زه به له سه رده می پیغمبر ﷺ
۷۶..... نويز کردن به پيلاوه وه	۲۱..... بی مه زه به بی پردی بی دینيه
۷۷..... نه دازه ی نیوان پی په کان له نويز دا	۲۳..... به لگه ی شوینکه وتنی نم چوار مه زه به
۷۸..... باسی (قصر) و (جمع)	۲۴..... پیناسه ی (ته قلید)
۸۰..... نويزی (جمعه) له چول و بيا باندا	۲۶..... پیناسه ی مه زه به ی (الاشعری)
۸۱..... سونه تی پیش جومعه	۳۰..... باسی (خوارج)
۸۱..... زیکرو دوعای (مصافحه) توقه کردن	۳۲..... باسی (وهابی)
۸۲..... باوه ش ليکوه ره یان و ده ست ماچ کردن	۳۶..... باسی (سلفی)
۸۳..... هه لسان له بهر په کتر بؤ پړز لینان	۳۷..... نيشانه کانی (خوارج)
۸۵..... کوتایي	۴۲..... باسی (مجسمه)
	۴۴..... باسی (بدعه)